

**Dàn bài**  
**cho kì Hội đồng Hoa ngữ Quốc tế**  
**ngày 13-15, tháng 2, 2026**

**CHỦ ĐỀ TỔNG QUÁT:**  
**NÔ-Ê, ĐA-NI-Ê-N VÀ GIÓP—**  
**NHỮNG GUƠNG MẪU SỐNG MỘT ĐỜI SỐNG ĐẮC THẮNG**  
**TRÊN ĐƯỜNG HƯỚNG SỰ SỐNG ĐỂ LÀM TRỌN GIA TẾ CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI**

Bài Một  
**Sống và làm việc theo khái tượng của thời đại**  
**để thay đổi thời đại**

Đọc Kinh văn: Êxc. 14:14, 20; Sáng. 6:8; Mat. 24:37-39; Đa. 2:34-35; Gióp 42:5-6

**Êxc. 14:14, 20** Thì dẫu trong đất đó có ba người này, là Nô-ê, Đa-ni-ên, và Gióp, cũng chỉ cứu được linh hồn mình bởi sự công bình mình, Chúa Giê-hô-va phán vậy. <sup>20</sup> Thì dẫu có Nô-ê, Đa-ni-ên, và Gióp ở đó, Chúa Giê-hô-va phán, thật như ta hằng sống, họ cũng chẳng cứu được nào con trai nào con gái, chỉ một mình họ cứu được linh hồn mình bởi sự công bình mình thôi.

**Sáng. 6:8** Nhưng Nô-ê tìm được ân huệ trong mắt Đức Giê-hô-va.

**Mat. 24:37-39** Vì như ngày của Nô-ê thế nào thì sự hiện đến của Con Loài người cũng sẽ thế ấy. <sup>38</sup> Vì như trong những ngày trước trận lụt, người ta ăn, uống, cưới, gả cho tới ngày Nô-ê vào tàu, <sup>39</sup> và họ không biết *rằng sự phán xét đang đến* cho tới khi trận lụt đến và cuốn đi tất cả, thì sự hiện đến của Con Loài người cũng sẽ như vậy.

**Đa. 2:34-35** Vua nhìn pho tượng cho đến khi có một hòn đá chẳng phải bởi tay đục ra, đến đập vào bàn chân bằng sắt và đất sét của tượng, và làm cho tan nát. <sup>35</sup> Bấy giờ sắt, đất sét, đồng, bạc, và vàng đều cùng nhau tan nát cả; trở nên như rơm rác bay trên sân đập lúa mùa hạ, phải gió đùa đi, chẳng tìm nơi nào cho chúng nó; nhưng hòn đá đập vào pho tượng thì hóa ra một hòn núi lớn và đầy khắp đất.

**Gióp 42:5-6** Trước lỗi tai tôi có nghe đồn về Chúa, Nhưng bây giờ, mắt tôi đã thấy Ngài: <sup>6</sup> Vì vậy, tôi lấy làm gớm ghê tôi, Và ăn năn trong tro bụi.

**I. Nô-ê, Đa-ni-ên và Gióp là những gương mẫu cho thấy cách chúng ta có thể sống một đời sống đắc thắng trên đường hướng sự sống để làm trọn gia tế của Đức Chúa Trời; đây là sống và làm việc theo khái tượng của thời đại để thay đổi thời đại—Êxc. 14:14, 20; Sáng. 2:9; Khải. 2:7; 22:1-2; Mat. 24:37-39, 45-51; Đa. 2:34-35; Công. 26:19; 2 Ti. 4:8.**

**Êxc. 14:14, 20** Thì dẫu trong đất đó có ba người này, là Nô-ê, Đa-ni-ên, và Gióp, cũng chỉ cứu được linh hồn mình bởi sự công bình mình, Chúa Giê-hô-va phán vậy. <sup>20</sup> Thì dẫu có Nô-ê, Đa-ni-ên, và Gióp ở đó, Chúa Giê-hô-va phán, thật như ta hằng sống, họ cũng chẳng cứu được nào con trai nào con gái, chỉ một mình họ cứu được linh hồn mình bởi sự công bình mình thôi.

**Sáng. 2:9** Và Giê-hô-va Đức Chúa Trời khiến từ đất mọc lên mọi cây đẹp mắt và tốt để làm thức ăn, cũng có cây sự sống ở giữa vườn và cây tri thức thiện ác.

**Khải. 2:7** Ai có tai, hãy nghe điều Linh phán với các Hội thánh. Người nào đắc thắng, Ta sẽ cho ăn cây sự sống trong Pa-ra-di của Đức Chúa Trời.

**Khải. 22:1-2** Rồi thiên sứ cho tôi xem sông nước sự sống, sáng ngời như pha lê, tuôn ra từ ngai Đức Chúa Trời và Chiên con, ở giữa đường của thành. <sup>2</sup> Bờ sông bên này và bên kia đều có cây sự sống, sinh ra mười hai trái, mỗi tháng đều ra trái; lá cây dùng để chữa lành các dân tộc.

**Mat. 24:37-39, 45-51** Vì như ngày của Nô-ê thế nào thì sự hiện đến của Con Loài người cũng sẽ thế ấy. <sup>38</sup> Vì như trong những ngày trước trận lụt, người ta ăn, uống, cưới, gả cho tới ngày Nô-ê vào tàu, <sup>39</sup> và họ không biết *rằng sự phán xét đang đến* cho tới khi trận lụt đến và cuốn đi tất cả, thì sự hiện đến của Con Loài người cũng sẽ như vậy. <sup>45</sup> Vậy, ai là nô lệ trung tín và sáng suốt mà chủ đặt coi sóc người nhà mình để cho họ thức ăn đúng giờ? <sup>46</sup> Phước hạnh cho nô lệ ấy, khi chủ đến thấy người đang làm như vậy. <sup>47</sup> Thật vậy, Ta nói với các anh, chủ sẽ đặt người ấy coi sóc cả tài sản mình. <sup>48</sup> Nhưng nếu nô lệ gian ác kia nói trong lòng rằng: ‘Chủ ta tri hoãn’ <sup>49</sup> rồi bắt đầu đánh các đồng nô mình và ăn uống với kẻ say rượu, <sup>50</sup> thì chủ của nô lệ ấy sẽ đến trong ngày nó không ngờ và giờ nó không biết, <sup>51</sup> rồi sẽ chặt nó ra từng mảnh và định phần nó chung với những kẻ đạo đức giả. Tại đó sẽ có khóc lóc và nghiến răng.

**Đa. 2:34-35** Vua nhìn pho tượng cho đến khi có một hòn đá chẳng phải bởi tay đục ra, đến đập vào bàn chân bằng sắt và đất sét của tượng, và làm cho tan nát. <sup>35</sup> Bấy giờ sắt, đất sét, đồng, bạc, và vàng đều cùng nhau tan

nát cả; trở nên như rom rác bay trên sân đập lúa mùa hạ, phải gió đùa đi, chẳng tìm nơi nào cho chúng nó; nhưng hòn đá đập vào pho tượng thì hóa ra một hòn núi lớn và đầy khắp đất.

**Công. 26:19** Vì thế, tâu vua A-c-ríp-ba, tôi chẳng *dám* không vâng theo khái tượng thuộc trời đó.

**2 Ti. 4:8** Từ nay về sau, mũ miện của sự công chính đã dành sẵn cho ta; Chúa là Thẩm phán công chính sẽ ban thưởng *mũ miện ấy* cho ta trong ngày đó, không những cho ta mà cũng cho mọi người yêu sự hiện ra của Ngài.

**II. Đời sống của Nô-ê, Đa-ni-ên và Gióp cho thấy Đức Chúa Trời Tam Nhất ban phát chính Ngài, tác thành chính Ngài, vào dân được chọn và được chuộc của Ngài để làm trọn gia tể đời đời của Ngài; toàn bộ Kinh Thánh được viết theo nguyên tắc chi phối là Đức Chúa Trời Tam Nhất ban phát chính Ngài vào chúng ta để chúng ta kinh nghiệm Ngài, vui hưởng Ngài và biểu lộ Ngài hầu làm trọn gia tể thần thượng của Ngài—đc. 1 Ti. 1:3-4; Êph. 3:2; 1 Phi. 4:10; Thi. 36:8-9; 2 Cô. 13:14; Êph. 3:16-19:**

**1 Ti. 1:3-4** Như khi sắp đi Ma-xê-đô-ni-a, ta đã khuyên con ở lại Ê-phê-sô để truyền bảo những người kia đừng dạy những điều khác, <sup>4</sup> cũng đừng chú ý đến chuyện hoang đường và gia phả vô cùng, là những điều dẫn đến nghi vấn thay vì gia tể của Đức Chúa Trời, là điều ở trong đức tin.

**Êph. 3:2** Nếu thực sự anh em đã nghe về chức phận quản gia của ân điển Đức Chúa Trời đã ban cho tôi vì anh em.

**1 Phi. 4:10** Mỗi người đã nhận ân tứ thể nào thì hãy cung ứng thể ấy giữa anh em như quản gia tốt về ân điển đa dạng của Đức Chúa Trời.

**Thi. 36:8-9** Họ nhờ sự dư dật của nhà Chúa mà được thỏa nguyện; Chúa sẽ cho họ uống nước sông phước lạc của Chúa. <sup>9</sup> Vì nguồn sự sống ở nơi Chúa; Trong ánh sáng Chúa chúng tôi thấy sự sáng.

**2 Cô. 13:14** Nguyên ân điển của Chúa Jesus Christ, tình yêu của Đức Chúa Trời và sự tương giao của Thánh Linh ở với tất cả anh em.

**Êph. 3:16-19** để Ngài, theo sự phong phú của vinh hiển Ngài, ban cho anh em được mạnh mẽ vào trong người bề trong bằng quyền năng qua Linh Ngài, <sup>17</sup> để Christ có thể lập nhà Ngài trong lòng anh em qua đức tin, để anh em, khi được chiêm rỗi và lập nền trong tình yêu <sup>18</sup> thì có thể đầy sức mạnh mà cùng với tất cả thánh đồ lãnh hội chiều rộng, chiều dài, chiều cao, chiều sâu ấy là gì <sup>19</sup> và biết được tình yêu của Christ, vốn vượt tầm tri thức, để anh em có thể được đổ đầy dẫn đến mọi sự đầy đủ của Đức Chúa Trời.

A. Với Nô-ê, chúng ta thấy Đức Chúa Trời Cha trong sự thành tín của Ngài đã giữ giao ước đời đời của Ngài (được tượng trưng bởi cầu vồng), tức là gia tể đời đời của Ngài nhằm ban phát Đấng Christ bao-hàm-tất-cả vào dân được chọn của Ngài làm sự công chính, sự thánh biệt và vinh hiển để làm cho họ trở thành sự trung bày khôn ngoan về mọi điều Christ là—Sáng. 3:24; 9:8-17; Êxc. 1:26-28; 36:22-38; Mat. 26:28; Hê. 8:8-12; 1 Cô. 1:9, 24-30; 2:9-10; Êph. 2:10; 5:25-27; Khải. 4:3; 21:18-20.

**Sáng. 3:24** Vậy, Ngài đuổi con người ra; rồi Ngài đặt ở phía Đông của vườn Ê-đen các chê-ru-bim và một thanh gươm cháy rực xoay mọi hướng để canh giữ đường đến cây sự sống.

**Sáng. 9:8-17** Rồi Đức Chúa Trời phán với Nô-ê và các con trai đang ở với ông, rằng: <sup>9</sup> “Và bây giờ chính Ta thiết lập giao ước của Ta với các con, với dòng giống các con sau các con, <sup>10</sup> với mọi vật sống đang ở với các con: chim chóc, gia súc, và mọi thú vật của đất ở với các con, tức mọi loài ra khỏi tàu, mọi thú vật của đất. <sup>11</sup> Vậy, Ta thiết lập giao ước của Ta với các con rằng mọi xác thịt sẽ không bao giờ bị diệt trừ bằng nước lụt nữa, và sẽ không bao giờ có trận lụt nào hủy diệt trái đất nữa.” <sup>12</sup> Rồi Đức Chúa Trời phán: “Đây là dấu hiệu về giao ước mà Ta đang lập giữa Ta với các con và mọi vật sống ở với các con, cho đến muôn thế hệ: <sup>13</sup> Ta đặt cầu vồng của Ta trong mây, và nó sẽ làm dấu hiệu về giao ước giữa Ta với đất. <sup>14</sup> Rồi khi Ta giăng mây trên đất, và cầu vồng được thấy trong mây, <sup>15</sup> thì Ta sẽ nhớ giao ước giữa Ta với các con và mọi vật sống từ mọi loài xác thịt, và nước sẽ không bao giờ trở thành lụt mà hủy diệt mọi loài xác thịt nữa. <sup>16</sup> Cầu vồng sẽ ở trong mây, và Ta sẽ nhìn nó để nhớ giao ước trường tồn giữa Đức Chúa Trời với mọi vật sống từ mọi loài xác thịt ở trên đất.” <sup>17</sup> Và Đức Chúa Trời phán với Nô-ê: “Đây là dấu hiệu về giao ước mà Ta đã thiết lập giữa Ta với mọi loài xác thịt ở trên đất.”

**Êxc. 1:26-28** Bên trên vòng khung giải trên đầu các vật sống, có hình như cái ngai, trạng nó như là bích ngọc; trên hình ngai ấy có hình như người ở trên nó. <sup>27</sup> Trong ngai và mọi nơi chung quanh, ta cũng thấy như đồng bóng nhoáng, giống lửa, từ trạng ngang lưng người ấy trở lên; và từ trạng ngang lưng trở xuống, ta thấy như lửa sáng hừng chung quanh. <sup>28</sup> Ánh sáng thấy chung quanh đó giống như ánh sáng của cái móng trong mây khi đương mưa. Ấy là tỏ ra hình trạng của sự vinh quang Đức Giê-hô-va. Ta thấy thì sắp mặt xuống và nghe tiếng của một Đấng phán cùng ta.

**Êxc. 36:22-38** Vậy nên hãy nói cùng nhà Israel rằng: Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Hỡi nhà Israel, ấy chẳng phải vì có các người mà ta làm cách ấy, nhưng vì có danh thánh ta mà các người đã phạm trong các

dân, là nơi các người đã đi đến. <sup>23</sup> Ta sẽ làm nên thánh danh lớn của ta, là danh đã bị phạm trong các dân, giữa các dân đó các người đã phạm danh ấy. Chúa Giê-hô-va phán: Như vậy các dân tộc sẽ biết ta là Đức Giê-hô-va, khi trước mắt chúng nó ta sẽ được tỏ ra thánh bởi các người. <sup>24</sup> Ta sẽ thu lấy các người khỏi giữa các dân; ta sẽ nhóm các người lại từ mọi nước, và đem về trong đất riêng của các người. <sup>25</sup> Ta sẽ tưới nước trong trên các người, và các người sẽ trở nên sạch; ta sẽ làm sạch hết mọi sự ô uế và mọi thần tượng của các người. <sup>26</sup> Ta sẽ ban lòng mới cho các người, và đặt thần mới trong các người. Ta sẽ cắt lòng bằng đá khỏi thịt các người, và ban cho các người lòng bằng thịt. <sup>27</sup> Ta sẽ đặt Thần ta trong các người, và khiến các người noi theo luật lệ ta, thì các người sẽ giữ mạng linh ta và làm theo. <sup>28</sup> Các người sẽ ở trong đất mà ta đã ban cho tổ phụ các người; các người sẽ làm dân ta, ta sẽ làm Đức Chúa Trời các người. <sup>29</sup> Ta sẽ giải cứu các người khỏi mọi sự ô uế; ta sẽ gọi lúa mì tốt lên, khiến cho nảy nở thêm nhiều, và không giáng cho các người sự đói kém. <sup>30</sup> Ta sẽ thêm nhiều trái cây và hoa lợi của đồng ruộng, hầu cho các người không vì đói kém chịu sự xấu hổ ở giữa các nước. <sup>31</sup> Bấy giờ các người sẽ nhớ lại đường lối xấu xa của mình, và việc làm của mình là không tốt. Chính các người sẽ tự gớm ghét mình, vì có tội lỗi và những sự gớm ghiếc của các người. <sup>32</sup> Chúa Giê-hô-va phán: Chẳng phải vì có các người mà ta làm như vậy, các người khá biết rõ. Hỡi nhà Israel, khá biết hổ và mắc cỡ về đường lối mình! <sup>33</sup> Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Ngày mà ta sẽ làm sạch mọi tội lỗi các người, ta sẽ lại làm cho thành các người có dân ở, và những chỗ đổ nát sẽ dựng lại. <sup>34</sup> Đất hoang vu sẽ cây cối, dầu mà trước đã hoang vu trước mắt mọi kẻ đi qua. <sup>35</sup> Chúng nó sẽ nói rằng: Đất hoang vu này đã trở nên như vườn Ê-đen: những thành đổ nát, hoang vu, tàn phá kia, kia đã có tường vách và dân ở. <sup>36</sup> Bấy giờ các dân tộc còn sót lại xung quanh các người sẽ biết rằng ta, Đức Giê-hô-va, đã cất lại nơi bị phá, trồng lại nơi bị hủy. Ta, Đức Giê-hô-va, đã phán lời đó, và sẽ làm thành. <sup>37</sup> Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Ta còn muốn nhà Israel cầu hỏi ta để ta làm sự này cho: Ta sẽ thêm nhiều người nam nó như một bầy chiên. <sup>38</sup> Các thành đổ nát sẽ đầy những bầy người, như bầy chiên để làm của lễ, như bầy của Giê-ru-sa-lem trong ngày lễ trọng thể. Và chúng nó sẽ biết ta là Đức Giê-hô-va.

**Mat. 26:28** vì đây là huyết giao ước của Ta, đổ ra cho nhiều người để tha thứ các tội phạm.

**Hê. 8:8-12** Vì khi thấy khiếm khuyết nơi dân Ngài thì Ngài nói: “Chúa phán: Kìa, những ngày sắp đến, Ta sẽ hoàn thành giao ước mới trên nhà Israel và trên nhà Giu-đa, <sup>9</sup> không theo giao ước mà Ta đã lập với các tổ phụ họ trong ngày Ta cầm tay họ dắt ra khỏi miền đất Ai Cập, vì họ không cứ giữ giao ước của Ta và Ta đã bỏ mặc họ, Chúa phán vậy. <sup>10</sup> Chúa lại phán, vì đây là giao ước Ta sẽ lập với nhà Israel sau những ngày đó: Ta sẽ truyền các luật của Ta vào tâm trí họ và khắc chúng vào lòng họ; Ta sẽ là Đức Chúa Trời đối với họ, và họ sẽ là dân đối với Ta. <sup>11</sup> Mỗi người trong họ chắc chắn sẽ không phải dạy người đồng là công dân với mình và mỗi người *cũng không phải dạy* anh em mình rằng: Hãy biết Chúa, vì từ người nhỏ đến người lớn giữa họ, tất cả đều sẽ biết Ta, <sup>12</sup> vì Ta sẽ vẫn hồi những sự bất chính của họ và Ta chắc chắn sẽ không nhớ các tội phạm của họ nữa.”

**1 Cô. 1:9, 24-30** Đức Chúa Trời là thành tín, qua Ngài anh em đã được kêu gọi vào sự tương giao của Con Ngài là Jesus Christ Chúa chúng ta. <sup>24</sup> nhưng đối với những người được kêu gọi, cả người Do Thái lẫn người Hi Lạp, thì Christ là quyền năng của Đức Chúa Trời và sự khôn ngoan của Đức Chúa Trời. <sup>25</sup> Vì sự ngu dại của Đức Chúa Trời khôn ngoan hơn con người và sự yếu đuối của Đức Chúa Trời mạnh mẽ hơn con người. <sup>26</sup> Anh em ơi, hãy xem xét sự kêu gọi của anh em, ấy là không nhiều người khôn ngoan theo xác thịt, không nhiều người có năng lực, cũng không nhiều người xuất thân quyền quý. <sup>27</sup> Nhưng Đức Chúa Trời đã chọn những gì ngu dại của thế giới để làm hổ thẹn những người khôn ngoan, và Đức Chúa Trời đã chọn những gì yếu đuối của thế giới để làm hổ thẹn những gì mạnh mẽ, <sup>28</sup> Đức Chúa Trời đã chọn những gì xuất thân thấp hèn của thế giới và những gì bị xem thường, những gì không hiện hữu, để phế bỏ những gì hiện hữu, <sup>29</sup> hầu cho không xác thịt nào có thể khoe khoang trước mặt Đức Chúa Trời. <sup>30</sup> Nhưng bởi Ngài mà anh em được ở trong Christ Jesus, Đấng đã trở nên sự khôn ngoan từ Đức Chúa Trời cho chúng ta: cả sự công chính, thánh hóa và cứu chuộc.

**1 Cô. 2:9-10** song như có chép: “Những điều mắt chưa thấy, tai chưa nghe và chưa được nghĩ đến trong lòng người, thì Đức Chúa Trời đã chuẩn bị cho những người yêu Ngài.” <sup>10</sup> Song Đức Chúa Trời đã khám thị *những điều đó* cho chúng ta qua Linh vì Linh dò xét mọi điều, thậm chí các chiều sâu của Đức Chúa Trời.

**Êph. 2:10** Vì chúng ta là kiệt tác của Ngài, được tạo nên trong Christ Jesus cho những việc tốt mà Đức Chúa Trời đã chuẩn bị trước để chúng ta bước đi trong đó.

**Êph. 5:25-27** Hỡi người chồng, hãy yêu vợ mình như Christ cũng đã yêu Hội thánh và phó chính Ngài vì Hội thánh <sup>26</sup> để Ngài có thể thánh hóa Hội thánh, tẩy sạch *Hội thánh* bằng sự tẩy rửa của nước trong lời, <sup>27</sup> để Ngài có thể trình diện cho chính Ngài Hội thánh vinh hiển, không vết nhơ hay nếp nhăn hay bất cứ điều gì như thế, nhưng thánh biệt và không gì vết.



**Khải. 4:3** Đấng đang ngồi ấy mang dáng vẻ như bích ngọc và hồng bửu thạch, cũng có cầu vòng quanh ngài mang dáng vẻ như lục bửu thạch.

**Khải. 21:18-20** Tường thành được xây bằng bích ngọc; thành bằng vàng ròng, như thủy tinh trong vắt.

<sup>19</sup> Các nền của tường thành được trang điểm bằng mọi loại đá quý: nền thứ nhất bằng bích ngọc, nền thứ nhì bằng lam bửu thạch, nền thứ ba bằng lục mã não, nền thứ tư bằng lục bửu thạch, <sup>20</sup> nền thứ năm bằng hồng mã não, nền thứ sáu bằng hồng bửu thạch, nền thứ bảy bằng hoàng bích ti, nền thứ tám bằng thủy thương ngọc, nền thứ chín bằng hoàng ngọc, nền thứ mười bằng phi thủy ngọc, nền thứ mười một bằng tử mã não, nền thứ mười hai bằng tử bửu thạch.

- B. Với Đa-ni-ên, chúng ta thấy Đấng Christ Con là trung tâm và bao quát trong chuyển động của Đức Chúa Trời, và thấy mục tiêu gia tể đời đời của Đức Chúa Trời là có được Đấng Christ tập thể, tức là Christ cùng với những người đắc thắng của Ngài, với tư cách là hòn đá nghiền nát để trở thành công cụ mang tính thời kì ban phát của Ngài hầu kết thúc thời đại này và trở nên một núi lớn đầy dẫy khắp đất, làm cho cả trái đất trở thành vương quốc của Đức Chúa Trời—Đa. 2:31-45; 7:13-14; 10:4-9; G-ên 3:11; Khải. 12:1-2, 5, 11; 19:7-21.

**Đa. 2:31-45** Hỡi vua, vua nhìn xem, và này, có một pho tượng lớn. Pho tượng đó to lớn và rực rỡ lạ thường; đứng trước mặt vua, và hình dạng dữ tợn. <sup>32</sup> Đầu pho tượng này bằng vàng ròng; ngực và cánh tay bằng bạc; bụng và vế bằng đồng; <sup>33</sup> ống chân bằng sắt; và bàn chân thì một phần bằng sắt một phần bằng đất sét. <sup>34</sup> Vua nhìn pho tượng cho đến khi có một hòn đá chẳng phải bởi tay đục ra, đến đập vào bàn chân bằng sắt và đất sét của tượng, và làm cho tan nát. <sup>35</sup> Bấy giờ sắt, đất sét, đồng, bạc, và vàng đều cùng nhau tan nát cả; trở nên như rơm rác bay trên sân đập lúa mùa hạ, phải gió đùa đi, chẳng tìm nơi nào cho chúng nó; nhưng hòn đá đập vào pho tượng thì hóa ra một hòn núi lớn và đầy khắp đất. <sup>36</sup> Đó là điềm chiêm bao. Bấy giờ chúng tôi sẽ giải nghĩa ra trước mặt vua. <sup>37</sup> Hỡi vua, vua là vua các vua, vì Chúa trên trời đã ban nước, quyền, sức mạnh, và sự vinh hiển cho vua. <sup>38</sup> Ngài đã trao trong tay vua những con cái loài người, những thú đồng và chim trời, dầu chúng nó ở nơi nào, Ngài cũng đã làm cho vua được cai trị hết thảy; vậy vua là cái đầu bằng vàng. <sup>39</sup> Nhưng sau vua, sẽ đẩy lên một nước khác, kém nước của vua; rồi một nước thứ ba, tức là đồng, sẽ cai quản khắp đất. <sup>40</sup> Lại có một nước thứ tư mạnh như sắt; vì sắt hay đập vỡ và bắt phục mọi vật, thì nước ấy cũng sẽ đập vỡ và nghiền nát như là sắt vậy. <sup>41</sup> Còn như vua đã thấy bàn chân và ngón chân nửa bằng đất sét nửa bằng sắt, ấy là một nước sẽ phải phân chia ra; nhưng trong nước đó sẽ có sức mạnh của sắt, theo như vua đã thấy sắt lộn với đất sét. <sup>42</sup> Những ngón chân nửa sắt nửa đất sét, nước đó cũng nửa mạnh nửa giòn. <sup>43</sup> Vua đã thấy sắt lộn với đất sét, ấy là chúng nó lộn nhau bởi giống loài người; song không dính cùng nhau, cũng như sắt không ăn với đất sét. <sup>44</sup> Trong đời các vua này, Chúa trên trời sẽ dựng nên một nước không bao giờ bị hủy diệt, quyền nước ấy không bao giờ để cho một dân tộc khác; song nó sẽ đánh tan và hủy diệt hết các nước trước kia, mà mình thì đứng đời đời; <sup>45</sup> theo như vua đã xem thấy hòn đá đục ra từ núi, chẳng phải bởi tay, đã đập vỡ sắt, đồng, đất sét, bạc, và vàng. Đức Chúa Trời lớn đã cho vua biết sự sau này sẽ đến. Điềm chiêm bao này là thật, và lời giải nó là chắc chắn.

**Đa. 7:13-14** Ta lại nhìn xem trong những sự hiện thấy ban đêm, này, có một người giống như con người đến với những đám mây trên trời; người tới đến Đấng Thượng cổ và bị dẫn đến trước mặt Ngài. <sup>14</sup> Người được ban cho quyền thế, vinh hiển, và nước; hầu cho hết thảy các dân, các nước, các thứ tiếng đều hầu việc người. Quyền thế người là quyền thế đời đời chẳng qua đi, và nước người không bao giờ phải hủy phá.

**Đa. 10:4-9** Ngày thứ hai mươi bốn tháng giêng, ta ở kề bờ sông lớn Hi-đê-ke. **5** Ta nường mắt nhìn xem, này, một người mặc vải gai, chung quanh lưng thắt đai bằng vàng ròng U-pha. **6** Mình người như bích ngọc; mặt người như chớp, và mắt như đuốc cháy; tay và chân như đồng đánh bóng, và tiếng nói như tiếng đám đông. **7** Ta, Đa-ni-ên, chỉ có một mình ta xem sự hiện thấy đó, vì những kẻ ở cùng ta không thấy sự hiện thấy đó; nhưng họ run rẩy quá, chạy trốn để ẩn mình. **8** Vậy ta sót lại một mình, và thấy sự hiện thấy lớn đó thì chẳng còn sức nữa. Mặt ta biến sắc cho đến tái đi, và ta không còn sức nữa. **9** Song ta còn nghe tiếng của những lời người, và vừa nghe xong, ta ngủ mê đi, nằm sấp mặt xuống đất.

**G-ên 3:11** Các ngươi hết thảy, là những nước xung quanh, hãy vội vàng đến, và hãy nhóm lại. Hỡi Đức Giê-hô-va, xin khiến những người mạnh mẽ của Ngài xuống đó!

**Khải. 12:1-2, 5, 11** Và một dấu hiệu lớn được nhìn thấy trên trời: một người nữ mình mặc mặt trời, dưới chân đạp mặt trăng, trên đầu đội mũ miện bằng mười hai ngôi sao; <sup>2</sup> bà có thai, kêu la vì quặn thắt sinh nở và đau đớn trong khi sinh. <sup>5</sup> Rồi bà sinh một người con, người con trai; con trai ấy sẽ chăn dắt mọi dân tộc bằng cây gậy sắt; và con của bà được tiếp lên đến Đức Chúa Trời và đến ngài Ngài. <sup>11</sup> Và họ đã đắc thắng hẳn bởi huyết của Chiên con và bởi lời chứng của họ; họ cũng không yêu sự sống hồn mình thậm chí cho đến chết.

**Khải. 19:7-21** Chúng ta hãy vui mừng hân hoan, hãy dâng vinh hiển cho Ngài, vì lễ cưới của Chiên con đã đến, và vợ Ngài đã tự chuẩn bị sẵn sàng. <sup>8</sup> Nàng đã được cho mặc vải lanh mịn, sáng ngời tinh sạch, vì vải

lanh mịn ấy là những việc công chính của thánh đồ.”<sup>9</sup> Rồi thiên sứ nói với tôi: “Hãy viết: Phước hạnh cho những người được kêu gọi đến tiệc cưới của Chiên con.” Vị ấy cũng nói với tôi: “Đây là lời chân thật của Đức Chúa Trời.”<sup>10</sup> Tôi bèn phủ phục nơi chân vị ấy để thờ phượng, song vị ấy nói với tôi: “Đừng làm vậy. Tôi là đồng nô với anh và với anh em của anh, tức những người có chứng có của Jesus. Hãy thờ phượng Đức Chúa Trời. Bởi lẽ, chứng có của Jesus là linh của lời tiên tri.”<sup>11</sup> Và tôi thấy trời mở ra, kia, có một con ngựa trắng, và Đấng cưỡi nó gọi là Thành tín và Chân thật; Ngài phán xét và giao chiến trong sự công chính.<sup>12</sup> Mặt Ngài là ngọn lửa; trên đầu Ngài có nhiều vương miện; Ngài có một danh được ghi mà ngoài Ngài không ai biết được.<sup>13</sup> Ngài mặc áo nhúng huyết; và danh Ngài gọi là Lời Đức Chúa Trời.<sup>14</sup> Các quân đội trên trời cưỡi ngựa trắng theo Ngài, đều mặc vải lanh mịn, trắng và tinh sạch.<sup>15</sup> Ra từ miệng Ngài có thanh gươm bén để Ngài đánh các dân tộc; Ngài sẽ chăn họ bằng cây gậy sắt; Ngài cũng đập hầm ép rượu phần nô từ con thịnh nô của Đức Chúa Trời, Đấng Toàn năng.<sup>16</sup> Trên áo và trên đùi Ngài có danh viết: VUA CỦA CÁC VUA VÀ CHÚA CỦA CÁC CHÚA.<sup>17</sup> Rồi tôi thấy một thiên sứ đứng trong mặt trời, lớn tiếng kêu tất cả chim chóc bay giữa trời rằng: “Hãy đến đây; hãy tập hợp tại đại tiệc của Đức Chúa Trời, để ăn thịt các vua, thịt các võ tướng, thịt các tráng sĩ, thịt ngựa cùng kẻ cưỡi ngựa, thịt của mọi người, cả tự do lẫn nô lệ, cả nhỏ lẫn lớn.”<sup>18</sup> Tôi thấy con thú, các vua trên đất và quân đội của họ tập hợp lại để giao chiến với Đấng cưỡi ngựa và với quân đội của Ngài.<sup>20</sup> Rồi con thú bị bắt cùng với tiên tri giả, kẻ đã thực hiện các dấu hiệu trước mặt nó để lừa dối những người đã nhận dấu của con thú và những người thờ lạy ảnh tượng nó. Cả hai bị ném sống vào hồ lửa cháy bằng lưu hoàng.<sup>21</sup> Những kẻ còn lại đều bị giết bằng gươm ra từ miệng Đấng cưỡi ngựa, và tất cả chim chóc đều no nê thịt của họ.

- C. Với Gióp, chúng ta thấy Đức Chúa Trời Linh đem những người yêu Ngài, qua tiến trình biến đổi bởi sự đổi mới của Thánh Linh trong việc họ thấy Đức Chúa Trời, để đạt được Đức Chúa Trời và được Đức Chúa Trời biến đổi hầu thực hiện điều trong lòng Đức Chúa Trời bằng cách trở nên Đức Chúa Trời trong sự sống, trong bản chất và trong dáng vẻ nhưng không trong Thần cách vì sự biểu lộ tập thể của Đức Chúa Trời, vinh hiển của Đức Chúa Trời—Gióp 10:13; 42:5-6; Êph. 3:9; Mat. 5:8; 2 Cô. 3:16-18; Tít 3:5; 1 Cô. 10:31; Êph. 3:20-21; Khải. 21:10-11.

**Gióp 10:13** Dầu vậy, Chúa giấu các điều này nơi lòng Chúa; Tôi biết điều ấy ở trong tư tưởng của Ngài.

**Gióp 42:5-6** Trước lỗ tai tôi có nghe đồn về Chúa, Nhưng bây giờ, mắt tôi đã thấy Ngài: 6 Vì vậy, tôi lấy làm gớm ghê tôi, Và ăn năn trong tro bụi.

**Êph. 3:9** và để soi sáng mọi người *hầu họ có thể thấy* gia tể của huyền nhiệm này là gì, điều mà trải qua các thời đại đã giấu kín trong Đức Chúa Trời, Đấng tạo nên mọi sự.

**Mat. 5:8** Phước hạnh cho người thuần khiết trong lòng, vì họ sẽ thấy Đức Chúa Trời.

**2 Cô. 3:16-18** nhưng hề khi nào *lòng họ* xoay về Chúa thì mạng che ấy mới được cất bỏ.<sup>17</sup> Và Chúa là Linh; nơi nào có Linh của Chúa, nơi đó có tự do.<sup>18</sup> Nhưng tất cả chúng tôi đều để mặt không mạng che mà ngấm xem và phản chiếu vinh hiển của Chúa như cái gương, đều đang được biến đổi nên cùng một hình ảnh từ vinh hiển đến vinh hiển, chính như từ Chúa Linh.

**Tít 3:5** không ra từ những công việc trong sự công chính mà chúng ta đã làm bèn là theo sự thương xót của Ngài mà Ngài đã cứu chúng ta, qua việc tẩy rửa của sự tái sinh và việc đổi mới của Thánh Linh.

**1 Cô. 10:31** Vậy, anh em hoặc ăn hoặc uống hoặc làm bất cứ việc gì, hãy làm tất cả vì vinh hiển của Đức Chúa Trời.

**Êph. 3:20-21** Nhưng đối với Đấng có thể làm dư dật bội phần, vượt trên mọi điều chúng ta cầu xin hoặc suy tưởng, theo quyền năng vận hành trong chúng ta,<sup>21</sup> nguyên vinh hiển quy về Ngài trong Hội thánh và trong Christ Jesus cho đến mọi thế hệ mãi mãi vô cùng. A-men.

**Khải. 21:10-11** Vị ấy đưa tôi đi trong linh lên một núi lớn và cao rồi chỉ cho tôi thấy thành thánh Giê-ru-sa-lem từ trời ở nơi Đức Chúa Trời mà xuống,<sup>11</sup> có vinh hiển của Đức Chúa Trời. Ánh sáng của thành giống như đá quý nhất, như bích ngọc, trong như pha lê.

### III. “Nhưng Nô-ê tìm được ân điển trong mắt Đức Giê-hô-va”—Sáng. 6:8:

- A. Đời sống và công tác của Nô-ê khải thị ân điển có thể làm được nhiều bao nhiêu cho những người sa ngã; ân điển là Đấng Christ tuyệt diệu làm Đấng mang gánh nặng cho chúng ta, thực hiện mọi sự trong chúng ta thay cho chúng ta vì sự vui hưởng của chúng ta—cc. 1-14; Mat. 24:37-39; 2 Cô. 12:7-9:

**2 Cô. 12:1-14** Tôi cần phải khoe, dù thật sự không có ích gì; nhưng tôi sẽ nói đến những khải tượng và khải thị của Chúa.<sup>2</sup> Tôi biết một người trong Christ, mười bốn năm trước (hoặc trong thân thể, tôi không biết, hoặc ngoài thân thể, tôi cũng không biết; Đức Chúa Trời biết), người ấy đã được đem đến tầng trời thứ ba.<sup>3</sup> Và tôi biết người ấy (hoặc trong thân thể, hoặc ngoài thân thể, tôi không biết; Đức Chúa Trời biết)<sup>4</sup> được đem vào Pa-ra-đi, nghe những lời không thể nói ra mà cũng không ai được phép nói.<sup>5</sup> Về người đó,

tôi sẽ khỏe, còn về chính mình, tôi sẽ không khỏe, ngoại trừ khỏe về sự yếu đuối của tôi. <sup>6</sup> Vì nếu tôi muốn khỏe thì tôi cũng không phải là ngu dại, bởi tôi sẽ nói sự thật; nhưng tôi tránh điều đó kéo người ta cho là tôi vượt quá điều họ thấy hoặc nghe nơi tôi. <sup>7</sup> Vì sự siêu việt của những khái thị này và để tôi không quá tự cao nên một cây gai trong xác thịt, tức một sứ giả của Sa-tan, đã được ban cho tôi để đánh đập tôi hầu tôi khỏi quá tự cao. <sup>8</sup> Về điều này, tôi đã ba lần nài xin Chúa để nó lìa khỏi tôi. <sup>9</sup> Và Ngài nói với tôi: “Ân điển Ta đủ cho con, vì quyền năng Ta được hoàn hảo trong sự yếu đuối.” Vì thế, tôi hết sức vui mừng thả khỏe trong những yếu đuối của mình để quyền năng của Christ lập nhà trại trên tôi. <sup>10</sup> Vậy, vì Christ mà tôi vui thỏa trong những yếu đuối, trong những lời sỉ nhục, trong thiếu thốn, trong bắt bớ và khốn khó, vì khi tôi yếu đuối, ấy là lúc tôi mạnh mẽ. <sup>11</sup> Tôi đã trở nên ngu dại do chính anh em ép tôi. Tôi là người lẽ ra phải được anh em tiến dẫn vì tôi không kém hơn các siêu sứ đồ đó trong bất cứ điều nào, dù tôi không là gì. <sup>12</sup> Thật ra các dấu hiệu về sứ đồ đã được tỏ ra giữa anh em trong mọi nhần nại bởi các dấu hiệu và những điều phi thường cùng các việc quyền năng. <sup>13</sup> Ngoài việc chính tôi không làm gánh nặng cho anh em thì có điều gì anh em bị đòi xử kém hơn các Hội thánh còn lại không? Xin hãy đầy ân điển mà tha thứ cho tôi sự bất công này! <sup>14</sup> Nay, đây là lần thứ ba tôi sẵn sàng đến với anh em, và tôi sẽ không làm gánh nặng, vì tôi không tìm điều gì của anh em nhưng là chính anh em. Bởi lẽ, con cái không phải tích trữ cho cha mẹ bèn là cha mẹ tích trữ cho con cái.

**Mat. 24:37-39** Vì như ngày của Nô-ê thế nào thì sự hiện đến của Con Loài người cũng sẽ thế ấy. <sup>38</sup> Vì như trong những ngày trước trận lụt, người ta ăn, uống, cưới, gả cho tới ngày Nô-ê vào tàu, <sup>39</sup> và họ không biết rằng sự phán xét đang đến cho tới khi trận lụt đến và cuốn đi tất cả, thì sự hiện đến của Con Loài người cũng sẽ như vậy.

**2 Cô. 12:7-9** Vì sự siêu việt của những khái thị này và để tôi không quá tự cao nên một cây gai trong xác thịt, tức một sứ giả của Sa-tan, đã được ban cho tôi để đánh đập tôi hầu tôi khỏi quá tự cao. <sup>8</sup> Về điều này, tôi đã ba lần nài xin Chúa để nó lìa khỏi tôi. <sup>9</sup> Và Ngài nói với tôi: “Ân điển Ta đủ cho con, vì quyền năng Ta được hoàn hảo trong sự yếu đuối.” Vì thế, tôi hết sức vui mừng thả khỏe trong những yếu đuối của mình để quyền năng của Christ lập nhà trại trên tôi.

1. Xác thịt là hiện diện của ma quỷ, còn ân điển là hiện diện của Đức Chúa Trời; để đối mặt với hiện diện của Sa-tan, chúng ta cần hiện diện của Đức Chúa Trời—Sáng. 6:3, 8; La. 7:17-21; Hê. 4:16; 1 Cô. 15:10.

**Sáng. 6:3, 8** Và Đức Giê-hô-va phán: “Linh của Ta sẽ không mãi tranh đấu với con người, vì con người quả thật là xác thịt; vậy, các ngày của người sẽ là một trăm hai mươi năm.” <sup>8</sup> Nhưng Nô-ê tìm được ân huệ trong mắt Đức Giê-hô-va.

**La. 7:17-21** Vậy, bây giờ không còn là tôi làm ra điều đó mà là tội cư ngụ trong tôi. <sup>18</sup> Vì tôi biết rằng trong tôi, tức là trong xác thịt tôi, không có điều gì tốt cư ngụ, vì ý muốn thì có nơi tôi nhưng làm nên điều thiện thì không. <sup>19</sup> Điều thiện tôi muốn thì tôi không làm, còn điều ác tôi không muốn thì tôi lại thực hành. <sup>20</sup> Song nếu điều tôi không muốn mà lại làm thì không còn là tôi làm ra điều đó mà là tội cư ngụ trong tôi. <sup>21</sup> Vậy, tôi phát hiện luật này nơi tôi là người muốn làm điều thiện, đó là điều ác có nơi tôi.

**Hê. 4:16** Vậy, chúng ta hãy dạn dĩ tiến đến ngai ân điển để nhận lãnh sự thương xót và tìm thấy ân điển để được giúp đỡ đúng lúc.

**1 Cô. 15:10** Nhưng bởi ân điển của Đức Chúa Trời mà tôi được như hiện nay; và ân điển Ngài đã dành cho tôi không trở nên vô ích đâu, song trái lại, tôi đã lao tác nhiều hơn tất cả họ; tuy nhiên, không phải tôi bèn là ân điển của Đức Chúa Trời ở với tôi.

2. Kết quả của ân điển là sự công chính; bởi quyền năng của ân điển, sức mạnh của ân điển và sự sống của ân điển, chúng ta có thể đứng đắn với Đức Chúa Trời, với nhau và thậm chí với chính mình—La. 5:17, 21; 2 Phi. 2:5.

**La. 5:17, 21** Vì nếu qua lỗi lầm của một người mà sự chết đã trị vì qua người ấy thì huống chi những người nhận lãnh sự dư dật của ân điển và của ân tứ của sự công chính sẽ qua một Người là Jesus Christ mà trị vì trong sự sống càng hơn là dường nào. **21** hầu cho như tội đã trị vì trong sự chết thế nào thì ân điển cũng trị vì qua sự công chính dẫn đến sự sống đời đời qua Jesus Christ Chúa chúng ta thế ấy.

**2 Phi. 2:5** và nếu Ngài không tiếc thế giới thượng cổ song đem trận lụt đến trên thế giới bất kính ấy, chỉ bảo vệ Nô-ê, người truyền bá sự công chính, cùng với bảy người khác.

- B. Nô-ê đồng đi với Đức Chúa Trời và xây dựng con tàu để thực hiện gia tế thần thượng—Sáng. 6:8-22; Hê. 11:7; 1 Phi. 3:20-21; Mat. 16:18:

**Sáng. 8-22** Nhưng Nô-ê tìm được ân huệ trong mắt Đức Giê-hô-va. <sup>9</sup> Đây là các sự tạo sinh của Nô-ê. Nô-ê là một người công chính, không chỗ chê trách trong thế hệ của ông; Nô-ê đồng đi với Đức Chúa Trời. Và Nô-ê sinh ba con trai: Sem, Cham và Gia-phết. <sup>11</sup> Bây giờ, trái đất hư hoại trước mặt Đức Chúa Trời, và trái



đất đầy đầy bạo lực. <sup>12</sup> Đức Chúa Trời nhìn xem trái đất; kìa, nó thật hư hoại, vì mọi xác thịt đã làm hư hoại đường lối mình trên đất. <sup>13</sup> Đức Chúa Trời phán với Nô-ê: “Kết cục của mọi xác thịt đã đến trước mặt Ta, vì chúng mà trái đất đầy đầy bạo lực; và bây giờ, Ta sắp hủy diệt chúng cùng với trái đất. <sup>14</sup> Hãy làm cho mình một con tàu bằng gỗ gô-phe; con phải làm nhiều phòng trong con tàu và phải phủ bên trong và bên ngoài nó bằng nhựa thông. <sup>15</sup> Và con phải làm nó như thế này: Chiều dài của con tàu phải là ba trăm cúp-bít, chiều rộng năm mươi cúp-bít, và chiều cao ba mươi cúp-bít. <sup>16</sup> Con phải làm cho con tàu một chỗ mở để ánh sáng vào, và con phải hoàn thiện nó cao hơn mái tàu một cúp-bít; con phải đặt lối vào bên hông tàu; con phải làm tàu có tầng dưới, tầng thứ nhì và tầng thứ ba. <sup>17</sup> Và này, Ta sắp đem một trận nước lụt đến trên đất để hủy diệt mọi xác thịt dưới trời mà có hơi thở sự sống bên trong; mọi thứ trên đất đều phải chết. <sup>18</sup> Nhưng Ta sẽ thiết lập giao ước của Ta với con, và con phải vào tàu, con, các con trai, vợ và các con dâu của con với con. <sup>19</sup> Trong mọi loài sống, trong mọi loài xác thịt, con phải đem theo vào tàu mỗi loài một cặp để bảo tồn chúng với con; chúng phải có đực có cái; <sup>20</sup> chim chóc theo loài của chúng, gia súc theo loài của chúng, mọi vật bò trườn trên đất theo loài của chúng; mỗi loài một cặp sẽ đến với con để được bảo tồn. <sup>21</sup> Về phần con, hãy lấy và tích trữ mọi thực phẩm để ăn; đó sẽ là thực phẩm cho con và cho chúng.” <sup>22</sup> Và Nô-ê làm theo mọi điều Đức Chúa Trời đã truyền bảo ông; ông đã làm đúng như vậy.

**Hê. 11:7** Bởi đức tin, Nô-ê được chỉ bảo cách thần thượng về những điều chưa thấy và được cảm động bởi lòng sùng kính mà chuẩn bị một chiếc tàu để cứu nhà mình; qua đó, ông định tội thế giới và trở nên người thừa kế sự công chính theo đức tin.

**1 Phi. 3:20-21** tức *các linh* bất phục trước kia, lúc Đức Chúa Trời bền chịu chờ đợi trong thời Nô-ê, trong khi con tàu đang được chuẩn bị; có vài người, tức là tám hồn, đã *bước vào tàu* và được cứu cách an toàn bởi nước. <sup>21</sup> *Nước* ấy, là biểu trưng, hiện nay cũng cứu anh em, *tức là* báp-têm, không phải là việc dứt bỏ sự bản thù của xác thịt bèn là lời khấn nguyện của lương tâm tốt đối với Đức Chúa Trời, qua sự phục sinh của Jesus Christ.

**Mat. 16:18** Và Ta cũng nói với anh rằng anh là Phi-e-rơ, trên vàng đá này, Ta sẽ xây dựng Hội thánh của Ta, các cổng Ha-đét sẽ không thắng được Hội ấy.

1. Sự xây dựng đầu tiên của Đức Chúa Trời trong Kinh văn là con tàu của Nô-ê, tượng trưng cho Christ là sự xây dựng của Đức Chúa Trời với con người; sự xây dựng của Đức Chúa Trời là một Thần-nhân—Gi. 1:14; 2:19; 1 Cô. 3:9, 16-17; Khải. 21:2, 22; Êph. 2:22; Thi. 27:4.

**Gi. 1:14** Và Lời đã trở nên xác thịt, lập nhà trại giữa chúng ta (và chúng tôi đã ngắm xem vinh hiển của Ngài, như vinh hiển của Con độc sinh từ Cha), đây ân điển và thực tại.

**Gi. 2:19** Jesus trả lời họ rằng: “Hãy hủy phá đền thờ này, rồi trong ba ngày Ta sẽ dựng lại.”

**1 Cô. 3:9, 16-17** Vì chúng tôi là các đồng công của Đức Chúa Trời; anh em là đất trồng của Đức Chúa Trời, công trình xây dựng của Đức Chúa Trời. <sup>16</sup> Anh em không biết mình là đền thờ của Đức Chúa Trời, và Linh của Đức Chúa Trời cư ngụ trong anh em sao? <sup>17</sup> Nếu ai hủy hoại đền thờ của Đức Chúa Trời thì Đức Chúa Trời sẽ hủy hoại người đó, vì đền thờ của Đức Chúa Trời là thánh, *mà đền thờ* như thế là anh em.

**Khải. 21:2, 22** Tôi cũng thấy thành thánh, Giê-ru-sa-lem Mới, từ trời ở nơi Đức Chúa Trời mà xuống, sửa soạn như một cô dâu trang sức vì chồng mình. <sup>22</sup> Tôi không thấy đền thờ nào trong thành, vì Chúa, tức Đức Chúa Trời, Đấng Toàn năng, và Chiên con là đền thờ của thành.

**Êph. 2:22** trong Ngài, anh em cũng đang được xây dựng với nhau thành nơi cư ngụ của Đức Chúa Trời trong linh.

**Thi. 27:4** Tôi đã xin Đức Giê-hô-va một điều, và sẽ tìm kiếm điều ấy! Ấy là tôi muốn trọn đời được ở trong nhà Đức Giê-hô-va, Để nhìn xem sự tốt đẹp của Đức Giê-hô-va, Và cầu hỏi trong đền của Ngài.

2. Việc xây dựng con tàu hình bóng cho việc xây dựng Đấng Christ tập thể, tức Hội thánh là Thân thể Đấng Christ, bằng vật liệu xây dựng là yếu tố về sự phong phú của Christ—Mat. 16:18; 1 Cô. 3:9-12a; Êph. 3:8-10; 4:12.

**Mat. 16:18** Và Ta cũng nói với anh rằng anh là Phi-e-rơ, trên vàng đá này, Ta sẽ xây dựng Hội thánh của Ta, các cổng Ha-đét sẽ không thắng được Hội ấy.

**1 Cô. 3:9-12** Vì chúng tôi là các đồng công của Đức Chúa Trời; anh em là đất trồng của Đức Chúa Trời, công trình xây dựng của Đức Chúa Trời. <sup>10</sup> Theo ân điển của Đức Chúa Trời đã ban cho tôi mà tôi đã lập nền như một thợ cả khôn ngoan, còn người khác thì xây trên *đó*. Nhưng mỗi người phải thận trọng về cách mình xây trên *đó*. <sup>11</sup> Bởi lẽ, không ai có thể lập một nền khác ngoài nền đã lập, tức là Jesus Christ. <sup>12</sup> Nhưng nếu ai dùng vàng, bạc, đá quý, gỗ, cỏ, rơm mà xây trên nền đó

**Êph. 3:8-10** Tôi vốn nhỏ hơn người nhỏ nhất trong tất cả thánh đồ, nhưng đã được ban cho ân điển này để rao truyền cho dân ngoại phúc âm là sự phong phú không thể dò lường của Christ <sup>9</sup> và để soi sáng

mọi người *hầu họ có thể thấy* gia tể của huyền nhiệm này là gì, điều mà trải qua các thời đại đã giấu kín trong Đức Chúa Trời, Đấng tạo nên mọi sự, <sup>10</sup> hầu cho ngày nay, các bậc cai trị và uy quyền trên cõi trời có thể được tỏ cho biết sự khôn ngoan đa diện của Đức Chúa Trời qua Hội thánh.

**Êph. 4:12** để hoàn hảo các thánh đồ dẫn đến công tác của chức vụ, dẫn đến sự xây dựng Thân thể Đấng Christ.

3. Ba tầng của con tàu tượng trưng cho Đức Chúa Trời Tam Nhất theo kinh nghiệm của chúng ta về Ngài; Linh, tượng trưng bởi tầng dưới, đem chúng ta đến với Con (1 Phi. 1:2; Gi. 16:8, 13-15), và Con đem chúng ta lên cao hơn trong kinh nghiệm đến với Cha (14:6; Êph. 2:18; 1 Gi. 1:5; 4:8).

**1 Phi. 1:2** được chọn theo sự biết trước của Đức Chúa Trời Cha trong sự thánh hóa của Linh dẫn đến sự vâng phục và rẫy huyết của Jesus Christ: Nguyên anh em được ân điển và bình an gia bội.

**Gi. 16:8, 13-15** Và khi Ngài đến, Ngài sẽ cáo trách thế giới về tội, về sự công chính và về sự phán xét.

<sup>13</sup> Nhưng khi Linh thực tại đến, Ngài sẽ chỉ dẫn các anh vào mọi thực tại, vì Ngài sẽ không nói từ chính mình, nhưng điều gì Ngài nghe thì Ngài nói; và Ngài sẽ giải bày cho các anh những điều sắp đến.

<sup>14</sup> Ngài sẽ tôn vinh Ta, vì điều Ngài nhận từ Ta thì sẽ giải bày cho các anh. <sup>15</sup> Mọi điều Cha có là của Ta; vì vậy mà Ta nói rằng, điều Ngài nhận từ Ta thì sẽ giải bày cho các anh.

**Gi. 14:16** Rồi Ta sẽ xin Cha, và Ngài sẽ ban cho các anh một Đấng an ủi khác để ở với các anh mãi mãi.

**Êph. 2:18** vì qua Ngài mà chúng ta cả hai đều có lối vào trong một Linh dẫn đến Cha.

**1 Gi. 1:5** Và đây là sứ điệp chúng tôi đã nghe từ Ngài và rao truyền cho anh em: Đức Chúa Trời là ánh sáng và trong Ngài không có chút bóng tối nào.

**1 Gi. 4:8** Ai không yêu thương thì không biết Đức Chúa Trời, vì Đức Chúa Trời là tình yêu.

4. Trên tầng ba của con tàu chỉ có một cửa sổ hướng lên các tầng trời, hàm ý rằng trong Hội thánh, tức toà nhà của Đức Chúa Trời, chỉ có một khả thị và một khả tượng qua một chức vụ Tân Ước—**Sáng. 6:16; Công. 26:19; Châm. 29:18a; 1 Ti. 1:3-4; 2 Cô. 3:6-9; 4:1.**

**Sáng. 6:16** Con phải làm cho con tàu một chỗ mở để ánh sáng vào, và con phải hoàn thiện nó cao hơn mái tàu một cúp-bít; con phải đặt lối vào bên hông tàu; con phải làm tàu có tầng dưới, tầng thứ nhì và tầng thứ ba.

**Công. 26:19** Vì thế, tâu vua A-c-ríp-ba, tôi chẳng *dám* không vâng theo khả tượng thuộc trời đó.

**Châm. 29:18** Đâu thiếu sự mặc thị, dân sự bèn phóng tử; Nhưng ai giữ gìn luật pháp lấy làm có phước thay!

**1 Ti. 1:3-4** Như khi sắp đi Ma-xê-đô-ni-a, ta đã khuyên con ở lại Ê-phê-sô để truyền bảo những người kia đừng dạy những điều khác, <sup>4</sup> cũng đừng chú ý đến chuyện hoang đường và gia phả vô cùng, là những điều dẫn đến nghi vấn thay vì gia tể của Đức Chúa Trời, là điều ở trong đức tin.

**2 Cô. 3:6-9** Đấng cũng đã khiến chúng tôi có tư cách làm các chấp sự của giao ước mới, không phải *chấp sự* của văn tự nhưng của Linh, vì văn tự giết chết còn Linh ban sự sống. <sup>7</sup> Hơn nữa, nếu chức vụ của sự chết, vốn được khắc trên đá bằng văn tự, đã thoát đến trong vinh hiển, đến nỗi con dân Israel không thể nhìn chăm mặt Môi-se do vinh hiển nơi mặt ông, là *vinh hiển* đang dần mất đi, <sup>8</sup> thì thể nào chức vụ của Linh lại chẳng ở trong vinh hiển càng hơn sao? <sup>9</sup> Vì nếu chức vụ của sự định tội còn có vinh hiển thì huống chi chức vụ của sự công chính lại càng dư dật vinh hiển hơn là đường nào.

**2 Cô. 4:1** Vậy, chúng tôi nhận chức vụ này như đã được thương xót nên chúng tôi không nản lòng.

- IV. **Đa-ni-ên cho thấy rằng chúng ta phải chuộc thời gian để vui hưởng Christ là sự quý báu tột bậc của Đức Chúa Trời hầu chúng ta được cấu tạo Ngài để trở nên những người của sự quý báu, thậm chí trở nên chính sự quý báu, làm báu vật riêng của Ngài—**Đa. 9:23; 10:11, 19; 1 Phi. 2:7; Xuất. 19:4-6:****

**Đa. 9:23** Lời phán dặn đã ra từ khi người bắt đầu nài xin; và ta đến để tỏ lời đó cho người, vì người đã được yêu quý lắm. Vậy hãy suy nghĩ sự đó và hãy hiểu biết sự hiện thấy.

**Đa. 10:11, 19** Đoạn, người đó nói cùng ta rằng: Hỡi Đa-ni-ên, là người rất được yêu quý, hãy hiểu những lời ta nói cùng người, và hãy đứng thẳng lên, vì bây giờ ta đã được sai đến cùng người. Khi người đã nói cùng ta lời ấy, ta đứng lên và run rẩy. <sup>19</sup> Người bảo ta rằng: Hỡi người rất được yêu quý, đừng sợ hãi; nguyên cho sự bình an ở với người! Hãy mạnh bạo! Phải, hãy mạnh bạo đi! Khi người đương nói cùng ta, ta lại được sức, mà nói rằng: Hỡi chúa, xin hãy nói, vì chúa đã khiến tôi nên mạnh.

**1 Phi. 2:7** Vì thế, đối với anh em là người tin thì *ấy là* sự quý báu, còn đối với kẻ vô tín thì “đá mà các thợ xây khước từ đã trở nên *đá đầu góc nhà*”



**Xuất. 19:4-6** Các con đã thấy những gì Ta làm với dân Ai Cập, thể nào Ta đã mang các con trên cánh chim ưng và đem các con đến với chính Ta. <sup>5</sup> Vậy, bây giờ nếu các con thật sự vâng lời Ta và giữ giao ước Ta thì các con sẽ là báu vật của riêng Ta từ giữa mọi dân, vì cả trái đất là của Ta. <sup>6</sup> Các con sẽ là một vương quốc thầy tế lễ và một dân tộc thánh cho Ta. Đó là những lời con phải nói với con cái Israel.

A. Đấng Christ tuyệt hảo đã hiện ra với Đa-ni-ên trong sự quý báu tốt bậc của Ngài như một người để ông trân quý, được an ủi, được khích lệ, trông đợi và được ổn định—Đa. 10:4-9:

**Đa. 10:4-9** Ngày thứ hai mươi bốn tháng giêng, ta ở kề bờ sông lớn Hi-đê-ke. <sup>5</sup> Ta như rướng mắt nhìn xem, này, một người mặc vải gai, chung quanh lưng thắt đai bằng vàng ròng U-pha. <sup>6</sup> Minh người như bích ngọc; mặt người như chớp, và mắt như đuốc cháy; tay và chân như đồng đánh bóng, và tiếng nói như tiếng đám đông. <sup>7</sup> Ta, Đa-ni-ên, chỉ có một mình ta xem sự hiện thấy đó, vì những kẻ ở cùng ta không thấy sự hiện thấy đó; nhưng họ run rẩy quá, chạy trốn để ẩn mình. <sup>8</sup> Vậy ta sót lại một mình, và thấy sự hiện thấy lớn đó thì chẳng còn sức nữa. Mặt ta biến sắc cho đến tái đi, và ta không còn sức nữa. <sup>9</sup> Song ta còn nghe tiếng của những lời người, và vừa nghe xong, ta ngủ mê đi, nằm sấp mặt xuống đất.

1. Christ đã hiện ra như là Thầy tế lễ trong nhân tính Ngài, được tượng trưng bởi áo vải lanh, để chăm sóc dân được chọn của Ngài trong cảnh phu tù của họ—c. 5a; Xuất. 28:31-35.

**Xuất. 28:31-35** Rồi con phải làm áo dài của ê-phốt hoàn toàn bằng sợi xanh dương. <sup>32</sup> Ở chính giữa, phải chừa cổ để trông đầu vào; quanh cổ ấy phải dệt một đường viền, như cổ của áo giáp, để không bị rách. <sup>33</sup> Và ở lai áo, con phải làm các trái lựu bằng sợi xanh dương, tím và tía, quanh cả lai áo, và các quả chuông bằng vàng xen kẽ quanh cả lai áo: <sup>34</sup> một quả chuông vàng rồi một trái lựu, một quả chuông vàng rồi một trái lựu, quanh lai chiếc áo dài. <sup>35</sup> A-rôn phải mặc áo đó khi phụng sự; tiếng chuông phải được nghe thấy khi người đi vào nơi thánh biệt trước mặt Đức Giê-hô-va và khi người đi ra, để người khỏi phải chết.

2. Christ đã hiện ra trong vương quyền của Ngài trong thần tính của Ngài, được tượng trưng bởi đai vàng, để cai trị trên mọi dân—Đa. 10:5b.

**Đa. 10:5** Ta như rướng mắt nhìn xem, này, một người mặc vải gai, chung quanh lưng thắt đai bằng vàng ròng U-pha.

3. Để được dân Ngài trân quý, Christ đã hiện ra trong sự quý báu và phẩm cách của Ngài, như được tượng trưng bởi thân thể Ngài giống như ngọc thủy thương; từ Hê-bo-rơ cho *ngọc thủy thương* có thể chỉ về một loại đá quý có màu lam-lục hoặc màu vàng, hàm ý rằng Christ trong hiện thân của Ngài thì thần thượng (màu vàng), đầy sự sống (màu xanh lá) và thuộc trời (màu xanh dương)—c. 6a.

**Đa. 10:6a** Minh người như ngọc thủy thương.

4. Christ cũng đã hiện ra trong sự chói sáng của Ngài để chiếu sáng trên dân chúng, như được tượng trưng bởi mặt Ngài giống như dáng vẻ của chớp (c. 6b), và trong cái nhìn soi sáng của Ngài để dò xét và phán xét, được tượng trưng bởi mắt Ngài giống như đuốc lửa (c. 6c).

**Đa. 10:6b-c** Mặt người như chớp, và mắt như đuốc lửa.

5. Christ đã hiện ra trong tia sáng ánh lên từ công tác và chuyển động của Ngài, như được tượng trưng bởi hai cánh tay và hai bàn chân của Ngài giống như đồng đánh bóng—c. 6d.

**Đa. 10:6d** Tay và chân như đồng đánh bóng.

6. Christ đã hiện ra trong sự phát ngôn mạnh mẽ của Ngài để phán xét dân chúng, như được tượng trưng bởi tiếng Ngài giống như tiếng đám đông—c. 6e.

**Đa. 10:6d** Tiếng nói như tiếng đám đông.

B. Đa-ni-ên đã nhận được khải thị rằng toàn bộ tình hình thế giới đang ở dưới sự cai trị của các tầng trời bởi Đức Chúa Trời của các tầng trời để ban cho Christ có vị trí tối thượng, tức vị trí đầu nhất, trong mọi sự—2:34-35, 44-45; 7:9-10; 4:34-35; Côi. 1:15, 17-18; Khải. 2:4-5.

**Đa. 2:34-35, 44-45** Vua nhìn pho tượng cho đến khi có một hòn đá chẳng phải bởi tay đục ra, đến đập vào bàn chân bằng sắt và đất sét của tượng, và làm cho tan nát. <sup>35</sup> Bây giờ sắt, đất sét, đồng, bạc, và vàng đều cùng nhau tan nát cả; trở nên như rơm rác bay trên sân đập lúa mùa hạ, phải gió đưa đi, chẳng tìm nơi nào cho chúng nó; nhưng hòn đã đập vào pho tượng thì hóa ra một hòn núi lớn và đầy khắp đất. <sup>44</sup> Trong đời các vua này, Chúa trên trời sẽ dựng nên một nước không bao giờ bị hủy diệt, quyền nước ấy không bao giờ để cho một dân tộc khác; song nó sẽ đánh tan và hủy diệt hết các nước trước kia, mà mình thì đứng đời đời; <sup>45</sup> theo như vua đã xem thấy hòn đá đục ra từ núi, chẳng phải bởi tay, đã đập vỡ sắt, đồng, đất sét, bạc, và vàng. Đức Chúa Trời lớn đã cho vua biết sự sau này sẽ đến. Điều chiêm bao này là thật, và lời giải nó là chắc chắn.

**Đa. 7:9-10** Ta nhìn xem cho đến chừng các ngôi đã đặt, và có Đấng Thượng cổ ngồi ở trên. Áo Ngài trắng như tuyết, và tóc trên đầu Ngài như lông chiên sạch. Ngôi Ngài là những ngọn lửa, và các bánh xe là lửa hừng. <sup>10</sup> Trước mặt Ngài, một sông lửa chảy ra và tràn lan; ngàn ngàn hầu hạ Ngài và muôn muôn đứng trước mặt Ngài. Sự xét đoán đã sẵn sẵn, và các sách mở ra.

**Đa. 4:34-35** Đến cuối cùng những ngày đó, ta đây, Nê-bu-cát-nét-sa, ngược mắt lên trời, trí khôn đã phục lại cho ta, và ta xưng tạ Đấng Rất Cao. Ta bèn ngợi khen và làm sáng danh Đấng sống đời đời, uy quyền Ngài là uy quyền còn mãi mãi, nước Ngài từ đời nọ đến đời kia. <sup>35</sup> Hết thầy dân cư trên đất thầy đều cảm như là không có; Ngài làm theo ý mình trong cơ binh trên trời, và ở giữa cư dân trên đất; chẳng ai có thể cản tay Ngài và hỏi rằng: Ngài làm chi vậy?

**Côl. 1:15, 17-18** Ngài là hình ảnh của Đức Chúa Trời vô hình, là Con trưởng của toàn cõi thọ tạo, <sup>17</sup> Ngài có trước mọi sự, và mọi sự đều cố kết trong Ngài; <sup>18</sup> Ngài cũng là Đầu của Thân thể, tức Hội thánh; Ngài là khởi đầu, Con trưởng từ kẻ chết, hầu cho chính Ngài có vị trí đầu nhất trong mọi sự.

**Khải. 2:4-5** Nhưng có điều Ta trách con, ấy là con đã lìa bỏ tình yêu ban đầu. <sup>5</sup> Vậy, hãy nhớ lại con đã sa sút từ đâu, hãy ăn năn và làm những công việc ban đầu; bằng không, Ta sẽ đến và cắt giá đèn của con khỏi chỗ nó, trừ phi con ăn năn.

## V. “Bấy giờ...Đức Giê-hô-va đáp cùng Gióp” (Gióp 38:1a); “Gióp thưa với Đức Giê-hô-va rằng” (42:1a); “Đức Giê-hô-va bèn đem người ra khỏi cảnh khốn người” (c. 10a):

- A. Lập luận của các bạn Gióp là theo đường hướng cây tri thức thiện ác; họ cho rằng những nỗi khổ của Gióp là vấn đề về sự phán xét của Đức Chúa Trời; tuy nhiên, những nỗi khổ của Gióp là sự thiêu hủy của Đức Chúa Trời để Đức Chúa Trời có thể đạt được Gióp hầu ông có thể đạt được Đức Chúa Trời nhiều hơn—9:15; 11:12; 13:4; Phil. 3:8, 12-13:

**Gióp 9:15** Dầu khi tôi công bình, tôi cũng không dám đối lại cùng Ngài; nhưng tôi cầu xin ơn của Đấng phán xét tôi.

**Gióp 11:12** Nhưng chừng nào lừa con rừng sanh ra làm người, thì chừng nấy người hư không mới trở nên thông sáng!

**Gióp 13:14** Có sao ta lấy răng cắn thịt mình và liều sanh mạng mình?

**Phil. 3:8, 12-13** Nhưng hơn thế, tôi cũng kể mọi sự là mất vì sự tuyệt diệu của tri thức về Christ Jesus Chúa tôi, vì Ngài mà tôi đã chịu mất mọi sự và kể *chúng* là rác rưởi hầu tôi có thể đạt được Christ, <sup>12</sup> Không phải tôi đã đoạt được rồi hay được hoàn hảo rồi, nhưng tôi theo đuổi để thậm chí nếu có thể thì chiếm được điều mà vì điều đó, tôi cũng đã được Christ Jesus chiếm lấy. <sup>13</sup> Anh em ơi, tôi không kể chính mình đã chiếm được đâu, nhưng *tôi làm* một việc: Quên những điều phía sau, bươn thẳng tới những điều phía trước.

1. Ý định của Đức Chúa Trời đối với Gióp là phá đổ Gióp thiên nhiên trong sự hoàn hảo và ngay thẳng của ông để Ngài có thể xây dựng một Gióp được đổi mới trong bản chất và các thuộc tính của Đức Chúa Trời—Gióp 1:1; Tít 3:5.

**Gióp 1:1** Tại trong xứ Út-xơ có một người tên là Gióp; người ấy vốn trọn vẹn và ngay thẳng, kính sợ Đức Chúa Trời và lánh khỏi điều ác.

**Tít 3:5** không ra từ những công việc trong sự công chính mà chúng ta đã làm bèn là theo sự thương xót của Ngài mà Ngài đã cứu chúng ta, qua việc tẩy rửa của sự tái sinh và việc đổi mới của Thánh Linh.

2. Ý định của Đức Chúa Trời là dẫn Gióp vào sự tìm kiếm Đức Chúa Trời sâu xa hơn để Gióp có thể nhận thức rằng điều ông còn thiếu trong đời sống con người của mình là chính Đức Chúa Trời và rằng ông có thể theo đuổi Đức Chúa Trời, đạt được Đức Chúa Trời và biểu lộ Đức Chúa Trời—Côl. 2:19.

**Côl. 2:9** vì mọi sự đầy đủ của Thần cách đều cư ngụ trong Ngài cách có hình thể.

3. Ý định của Đức Chúa Trời là có một Gióp trong đường hướng cây sự sống và làm cho Gióp trở thành một người của Đức Chúa Trời—Sáng. 2:9; 1 Ti. 6:11; 2 Ti. 3:17; Êph. 3:14-21.

**Sáng. 2:9** Và Giê-hô-va Đức Chúa Trời khiến từ đất mọc lên mọi cây đẹp mắt và tốt để làm thức ăn, cũng có cây sự sống ở giữa vườn và cây tri thức thiện ác.

**1 Ti. 6:11** Nhưng hỡi con, là người của Đức Chúa Trời, hãy trốn khỏi những điều này và theo đuổi sự công chính, kinh kiên, đức tin, tình yêu, nhẫn nại, nhu mì.

**2 Ti. 3:17** để người của Đức Chúa Trời được trọn vẹn, được trang bị đầy đủ cho mọi việc tốt.

**Êph. 3:14-21** Vì cố ấy, tôi quỳ gối hướng về Cha, <sup>15</sup> do Ngài mà mọi gia tộc trên các tầng trời và dưới đất đều được đặt tên, <sup>16</sup> để Ngài, theo sự phong phú của vinh hiển Ngài, ban cho anh em được mạnh mẽ vào trong người bề trong bằng quyền năng qua Linh Ngài, <sup>17</sup> để Christ có thể lập nhà Ngài trong lòng anh em qua đức tin, để anh em, khi được chăm rể và lập nền trong tình yêu <sup>18</sup> thì có thể đầy sức mạnh

mà cùng với tất cả thánh đồ linh hội chiều rộng, chiều dài, chiều cao, chiều sâu ấy là gì <sup>19</sup> và biết được tình yêu của Christ, vốn vượt tầm tri thức, để anh em có thể được đổ đầy dẫn đến mọi sự đầy đủ của Đức Chúa Trời. <sup>20</sup> Nhưng đối với Đấng có thể làm dư dật bội phần, vượt trên mọi điều chúng ta cầu xin hoặc suy tưởng, theo quyền năng vận hành trong chúng ta, <sup>21</sup> nguyện vinh hiển quy về Ngài trong Hội thánh và trong Christ Jesus cho đến mọi thế hệ mãi mãi vô cùng. A-men.

- B. Sách Gióp khải thị rằng Kinh Thánh gồm sáu mươi sáu sách chỉ vì một điều duy nhất: để Đức Chúa Trời trong Christ bởi Linh ban phát chính Ngài vào trong chúng ta làm sự sống, bản chất và mọi sự của chúng ta hầu chúng ta có thể sống Christ và biểu lộ Christ; đây nên là nguyên tắc chi phối đời sống chúng ta—Gióp 10:13; Êph. 3:9; Phil. 3:8-9; Êph. 1:22-23; 2:15; Khải. 21:2.

**Gióp 10:13** Dầu vậy, Chúa giấu các điều này nơi lòng Chúa; tôi biết điều ấy ở trong tư tưởng của Ngài.

**Êph. 3:9** và để soi sáng mọi người *hầu họ có thể thấy* gia tể của huyền nhiệm này là gì, điều mà trải qua các thời đại đã giấu kín trong Đức Chúa Trời, Đấng tạo nên mọi sự.

**Phil. 3:8-9** Nhưng hơn thế, tôi cũng kể mọi sự là mất vì sự tuyệt diệu của tri thức về Christ Jesus Chúa tôi, vì Ngài mà tôi đã chịu mất mọi sự và kể *chúng* là rác rưởi hầu tôi có thể đạt được Christ, <sup>9</sup> và được thấy ở trong Ngài, không có công chính riêng của tôi, là điều ra từ kinh luật, bèn là *công chính* qua đức tin trong Christ, tức công chính ra từ Đức Chúa Trời, dựa trên đức tin.

**Êph. 1:22-23** Ngài cũng đã khiến mọi sự quy phục dưới chân Đấng ấy và ban Đấng ấy *làm* Đầu trên mọi sự cho Hội thánh <sup>23</sup> là Thân thể Ngài, sự đầy đủ của Đấng đổ đầy tất cả trong tất cả.

**Êph. 2:15** *bằng cách* bãi bỏ trong xác thịt Ngài luật của những điều răn trong các quy định, hầu cho Ngài có thể tạo nên cả hai trong chính Ngài thành một người mới, *vậy là* kiến tạo hòa bình.

**Khải. 21:2** Tôi cũng thấy thành thánh, Giê-ru-sa-lem Mới, từ trời ở nơi Đức Chúa Trời mà xuống, sửa soạn như một cô dâu trang sức vì chồng mình.

- C. Cách để sống và làm việc theo nguyên tắc này là hiện hữu và làm mọi sự bởi Linh, với Linh, trong Linh và qua Linh bằng cách vận dụng linh mình—Ga. 5:25; La. 8:4; Phil. 3:3; Khải. 2:7; 22:17a.

**Ga. 5:25** Nếu chúng ta sống bởi Linh thì cũng hãy bước đi bởi Linh.

**La. 8:4** hầu cho đòi hỏi công chính của kinh luật có thể được làm trọn trong chúng ta, là những người không bước theo xác thịt nhưng theo linh.

**Phil. 3:3** Vì chúng ta là người chịu cắt bì *thật*, người phụng sự bởi Linh của Đức Chúa Trời, khoe khoang trong Christ Jesus và không tin cậy xác thịt.

**Khải. 2:7** Ai có tai, hãy nghe điều Linh phán với các Hội thánh. Người nào đắc thắng, Ta sẽ cho ăn cây sự sống trong Pa-ra-đi của Đức Chúa Trời.

**Khải. 22:17** Linh và cô dâu cùng nói: “Hãy đến!” Người nghe hãy nói: “Hãy đến!” Ai khát, hãy đến; người nào muốn, hãy nhận lấy nước sự sống miễn phí.



**Đường hướng sự sống với Nô-ê—  
đời sống và công tác thay đổi thời đại**

Đọc Kinh văn: Sáng. 6:5-14; Hê. 11:7

**Sáng. 6:5-14** Và Đức Giê-hô-va thấy sự độc ác của con người trên đất là quá nhiều; mọi tưởng tượng của những ý nghĩ trong lòng họ suốt ngày chỉ là gian ác. <sup>6</sup> Đức Giê-hô-va hối tiếc vì đã làm nên con người trên đất, và Ngài đau buồn trong lòng. <sup>7</sup> Đức Giê-hô-va phán: “Ta sẽ xóa sạch khỏi mặt đất con người mà Ta đã tạo nên, từ người đến thú đến loài bò trườn đến chim trời, vì Ta hối tiếc đã làm nên chúng.” <sup>8</sup> Nhưng Nô-ê tìm được ân huệ trong mắt Đức Giê-hô-va. <sup>9</sup> Đây là các sự tạo sinh của Nô-ê. Nô-ê là một người công chính, không chỗ chê trách trong thế hệ của ông; Nô-ê đồng đi với Đức Chúa Trời. <sup>10</sup> Và Nô-ê sinh ba con trai: Sem, Cham và Gia-phết. <sup>11</sup> Bấy giờ, trái đất hư hoại trước mặt Đức Chúa Trời, và trái đất đầy dẫy bạo lực. <sup>12</sup> Đức Chúa Trời nhìn xem trái đất; kìa, nó thật hư hoại, vì mọi xác thịt đã làm hư hoại đường lối mình trên đất. <sup>13</sup> Đức Chúa Trời phán với Nô-ê: “Kết cục của mọi xác thịt đã đến trước mặt Ta, vì chúng mà trái đất đầy dẫy bạo lực; và bây giờ, Ta sắp hủy diệt chúng cùng với trái đất. <sup>14</sup> Hãy làm cho mình một con tàu bằng gỗ gô-phe; con phải làm nhiều phòng trong con tàu và phải phủ bên trong và bên ngoài nó bằng nhựa thông.

**Hê. 11:17** Bởi đức tin, Áp-ra-ham khi chịu thử nghiệm, đã dâng I-sác; thật vậy, người mà đã vui mừng nhận các lời hứa thì đang dâng con độc sinh của mình.

**I. Nô-ê tin Đức Chúa Trời, đồng đi với Đức Chúa Trời, làm hài lòng Đức Chúa Trời, và vui hưởng mọi điều Đức Chúa Trời là:**

- A. Sa-tan làm hư hoại con người đến cực điểm, và Đức Chúa Trời quyết định hủy diệt con người mà Ngài đã tạo nên cho mục đích của Ngài.
- B. Vì thế, dường như Đức Chúa Trời đã bị đánh bại; [cụm từ] *nhưng Nô-ê* chỉ về nhân tố tế trị để Đức Chúa Trời có một con đường mà tiếp tục thực hiện mục đích ban đầu của Ngài với con người.
- C. Qua đời sống và công tác của Nô-ê, Đức Chúa Trời giành được chiến thắng trên kẻ thù của Ngài và thay đổi thời đại.

**II. Đời sống của Nô-ê là đời sống thay đổi thời đại—đc. Phil. 1:19-21a:**

**Phil. 1:19-21** vì tôi biết rằng điều này sẽ trở nên sự cứu rỗi cho tôi qua sự cầu xin của anh em và sự cung ứng dồi dào của Linh Jesus Christ, **20** theo sự thiết tha trông đợi và hi vọng của tôi, ấy là tôi sẽ không bị hổ thẹn trong bất cứ điều gì, nhưng với cả sự dạn dĩ, thường thường thế nào thì nay vẫn thế ấy, Christ sẽ được tôn đại trong thân thể tôi, dù qua sự sống hay qua sự chết. **21** Vì đối với tôi, sống là Christ, chết là lợi.

- A. Đời sống thay đổi thời đại là đời sống thừa hưởng những phương cách kinh điển của các tổ phụ:

1. Nô-ê đã thừa hưởng phương cách cứu rỗi của A-đam, nhận lãnh lời hứa về Christ là dòng giống người nữ và sự che phủ của Christ là sự công chính làm thỏa mãn Đức Chúa Trời—Sáng. 3:15, 20-21; đc. Ês. 12:2.

**Sáng. 3:15, 20-21** “Và Ta sẽ đặt sự thù nghịch giữa người và người nữ, giữa dòng giống người và dòng giống người nữ; người sẽ làm bầm đầu người, còn người sẽ làm bầm gót chân người.” <sup>20</sup> Và người nam gọi tên vợ mình là Ê-va, vì bà là mẹ của mọi người sống.

<sup>21</sup> Và Giê-hô-va Đức Chúa Trời làm áo choàng bằng da cho A-đam và vợ ông rồi mặc cho họ.

**Ês. 12:2** Nay, Đức Chúa Trời là sự cứu rỗi tôi; tôi sẽ tin cậy và không sợ hãi. Vì Đức Giê-hô-va, chính Đức Giê-hô-va, là sức mạnh của tôi, lời ca tụng của tôi; Ngài đã nên sự cứu rỗi tôi.

2. Nô-ê đã thừa hưởng phương cách dâng của lễ của A-bên, tức là phương cách dâng Christ cho Đức Chúa Trời, không chỉ như sinh tế vì các tội phạm của chúng ta mà còn như món quà để làm vui lòng Đức Chúa Trời—Sáng. 4:4.

**Sáng. 4:4** Và A-bên cũng đem đến một của lễ từ những con đầu lòng của bầy mình, tức là từ phần mỡ của chúng. Đức Giê-hô-va đoái đến A-bên và của lễ của ông.

3. Nô-ê đã thừa hưởng phương cách kêu đến danh Đức Giê-hô-va của Ê-nót để vui hưởng mọi điều Ngài là—c. 26; Giê. 33:3; La. 10:12; 2 Ti. 2:22.

**Sáng. 4:26** Và một con trai cũng được sinh cho Sét; ông gọi tên nó là Ê-nót. Lúc ấy, con người bắt đầu kêu đến danh Đức Giê-hô-va.

**Giê. 33:3** Hãy kêu cầu ta, ta sẽ trả lời cho; ta sẽ tỏ cho người những việc lớn và khó, là những việc người chưa từng biết.

**La. 10:12** Vì không có sự phân biệt giữa người Do Thái và người Hi Lạp, bởi cùng một Chúa là Chúa của tất cả và Ngài phong phú đối với mọi người kêu đến Ngài.

**2 Ti. 2:22** Hãy trốn khỏi dục vọng tuổi trẻ và cùng với những người kêu đến Chúa ra từ lòng thuần khiết mà theo đuổi sự công chính, đức tin, tình yêu, hòa bình.

4. Nô-ê đã thừa hưởng phương cách đồng đi với Đức Chúa Trời của Hê-nóc, tức là nhận Đức Chúa Trời làm trung tâm và mọi sự của chúng ta, sống và làm mọi sự theo Đức Chúa Trời và với Đức Chúa Trời—**Sáng. 5:22-24; Hê. 11:5-6; 2 Cô. 5:4, 9, 14-16; 6:1.**

**Sáng. 5:22-24** Sau khi sinh Mê-tu-sê-la, Hê-nóc đồng đi với Đức Chúa Trời ba trăm năm và sinh thêm các con trai và các con gái. <sup>23</sup> Vậy, trọn các ngày của Hê-nóc là ba trăm sáu mươi lăm năm. <sup>24</sup> Hê-nóc đồng đi với Đức Chúa Trời và ông không còn nữa, vì Đức Chúa Trời cất ông đi.

**Hê. 11:5-6** Bởi đức tin, Hê-nóc được tiếp đi nên không thấy sự chết; và người ta không tìm thấy ông nữa vì Đức Chúa Trời đã tiếp ông đi. Bởi lẽ, trước khi được tiếp đi, ông đã được chứng là làm thỏa lòng Đức Chúa Trời. <sup>6</sup> Nhưng nếu không có đức tin thì không thể làm thỏa lòng Ngài, vì người đến với Đức Chúa Trời phải tin rằng Ngài thực hữu và Ngài là Đấng ban thưởng cho ai ân cần tìm kiếm Ngài.

**2 Cô. 5:4, 9, 14-16** Vì trong nhà trại này, chúng ta cũng đang than thở, nặng nề, mà trong đó không phải chúng ta muốn cởi bỏ bèn là mặc vào, hầu cho điều gì phải chết sẽ bị sự sống nuốt mất. <sup>9</sup> Vì thế, chúng tôi cũng đã quyết rằng hoặc ở trong nhà hoặc phân cách, thì phải đạt được điều cao trọng ấy là làm thỏa lòng Ngài. <sup>14</sup> Vì tình yêu của Christ thúc ép chúng tôi, bởi chúng tôi đã xét thấy như thế này: một Người đã chết vì mọi người nên mọi người đều đã chết; <sup>15</sup> và Ngài đã chết vì mọi người để những người sống không sống cho chính mình nữa nhưng cho Đấng đã chết vì họ và được sống dậy. <sup>16</sup> Vậy nên, từ nay trở đi chúng tôi không nhận biết người nào theo xác thịt nữa; dù chúng tôi đã từng nhận biết Christ theo xác thịt, nhưng nay chúng tôi không nhận biết Ngài như thế nữa.

**2 Cô. 6:1** Và vì chúng tôi cùng công tác với Ngài nên nài khuyên anh em đừng nhận lãnh ân điển của Đức Chúa Trời cách vô ích.

- B. Đức Chúa Trời đã cho Nô-ê thấy tình trạng thật của thời đại hư hoại mà ông đang sống trong đó—**Sáng. 6:3, 5, 11, 13; Mat. 24:37-39; 2 Ti. 3:1-5.**

**Sáng. 6:3, 5, 11, 13** Và Đức Giê-hô-va phán: “Linh của Ta sẽ không mãi tranh đấu với con người, vì con người quả thật là xác thịt; vậy, các ngày của người sẽ là một trăm hai mươi năm.” <sup>5</sup> Và Đức Giê-hô-va thấy sự độc ác của con người trên đất là quá nhiều; mọi tưởng tượng của những ý nghĩ trong lòng họ suốt ngày chỉ là gian ác. <sup>11</sup> Bấy giờ, trái đất hư hoại trước mặt Đức Chúa Trời, và trái đất đầy dẫy bạo lực. <sup>13</sup> Đức Chúa Trời phán với Nô-ê: “Kết cục của mọi xác thịt đã đến trước mặt Ta, vì chúng mà trái đất đầy dẫy bạo lực; và bây giờ, Ta sắp hủy diệt chúng cùng với trái đất.”

**Mat. 24:37-39** Vì như ngày của Nô-ê thế nào thì sự hiện đến của Con Loài người cũng sẽ thế ấy. <sup>38</sup> Vì như trong những ngày trước trận lụt, người ta ăn, uống, cưới, gả cho tới ngày Nô-ê vào tàu, <sup>39</sup> và họ không biết rằng sự phán xét đang đến cho tới khi trận lụt đến và cuốn đi tất cả, thì sự hiện đến của Con Loài người cũng sẽ như vậy.

**2 Ti. 3:1-5** Nhưng hãy biết rằng trong những ngày cuối cùng, các thời kì khó khăn sẽ đến. <sup>2</sup> Vì người ta sẽ trở thành kẻ yêu mình, kẻ yêu tiền, kẻ khoát lác, kẻ kiêu ngạo, kẻ lăng mạ, không vâng phục cha mẹ, vô ơn, bất thánh, <sup>3</sup> vô cảm, cừu hận, vu khống, không tự chủ, hung bạo, kẻ không yêu điều thiện, <sup>4</sup> kẻ lường gạt phản bội, lừa dối, bị mù do kiêu ngạo, kẻ yêu thú vui hơn yêu Đức Chúa Trời, <sup>5</sup> có vẻ bên ngoài của sự kính kiêu song lại chối bỏ quyền năng của sự ấy; con cũng hãy xoay khỏi những kẻ như vậy.

- C. “*Nhưng Nô-ê tìm được ân huệ [ân điển] trong mắt Đức Giê-hô-va*”—**Sáng. 6:8:**

1. Khi Sa-tan nỗ lực hết sức để hủy hoại tình hình thì luôn có một số người tìm được ân điển trong cách nhìn của Đức Chúa Trời để trở nên những người xoay chuyển thời đại—**đc. Đa. 1:8; 9:23; 10:11, 19.**

**Đa. 1:8** Và, Đa-ni-ên quyết định trong lòng rằng không chịu ô uế bởi đồ ngon vua ăn và rượu vua uống, nên cầu xin người làm đầu hoạn quan để đừng bắt mình phải tự làm ô uế.

**Đa. 9:23** Lời phán dặn đã ra từ khi người bắt đầu nài xin; và ta đến để tỏ lời đó cho người, vì người đã được yêu quý lắm. Vậy hãy suy nghĩ sự đó và hãy hiểu biết sự hiện thấy.

**Đa. 10:11, 19** Đoạn, người đó nói cùng ta rằng: Hỡi Đa-ni-ên, là người rất được yêu quý, hãy hiểu những lời ta nói cùng người, và hãy đứng thẳng lên, vì bây giờ ta đã được sai đến cùng người. Khi người đã nói cùng ta lời ấy, ta đứng lên và run rẩy. <sup>19</sup> Người bảo ta rằng: Hỡi người rất được yêu quý,

đừng sợ hãi; nguyện cho sự bình an ở với người! Hãy mạnh bạo! Phải, hãy mạnh bạo đi! Khi người đương nói cùng ta, ta lại được sức, mà nói rằng: Hỡi chúa, xin hãy nói, vì chúa đã khiến tôi nên mạnh.

2. Mục đích chính của kĩ thuật trong Sáng Thế Kí không phải để cho thấy sự sa ngã mà là để cho thấy ân điển của Đức Chúa Trời có thể làm được nhiều bao nhiêu cho con người sa ngã:

- a. Ân điển là chính Đức Chúa Trời, hiện diện của Đức Chúa Trời, được chúng ta vui hưởng để trở nên mọi sự cho chúng ta và thực hiện mọi sự trong chúng ta, qua chúng ta và vì chúng ta—Gi. 1:14, 16-17; Khải. 22:21.

**Gi. 1:14, 16-17** Và Lời đã trở nên xác thịt, lập nhà trại giữa chúng ta (và chúng tôi đã ngắm xem vinh hiển của Ngài, như vinh hiển của Con độc sinh từ Cha), đây ân điển và thực tại. <sup>16</sup> Bởi từ sự đầy đủ của Ngài mà tất cả chúng ta đều đã nhận lãnh, và ân điển gia trên ân điển. <sup>17</sup> Vì kinh luật đã được ban qua Môi-se; ân điển và thực tại đã đến qua Jesus Christ.

**Khải. 22:21** Nguyện ân điển của Chúa Jesus ở với tất cả thánh đồ. A-men.

- b. Vui hưởng Chúa như ân điển thì ở với những người yêu Ngài—Êph. 6:24; Gi. 21:15-17.  
**Êph. 6:24** Nguyện ân điển ở với tất cả những người yêu Chúa Jesus Christ chúng ta trong sự bất hoại.

**Gi. 21:15-17** Sau khi họ đã ăn sáng xong, Jesus nói với Si-môn Phi-e-rơ: “Si-môn, *con* của Giăng ơi, anh có yêu Ta hơn những điều này không?” Ông thưa với Ngài: “Vâng, thưa Chúa, Ngài biết rằng tôi yêu Ngài.” Ngài bảo ông: “Hãy nuôi chiên con của Ta.” <sup>16</sup> Ngài lại nói với ông lần thứ nhì rằng: “Si-môn, *con* của Giăng ơi, anh có yêu Ta không?” Ông thưa với Ngài: “Vâng, thưa Chúa, Ngài biết rằng tôi yêu Ngài.” Ngài bảo ông: “Hãy chăn chiên của Ta.” <sup>17</sup> Ngài nói với ông lần thứ ba rằng: “Si-môn, *con* của Giăng ơi, anh có yêu Ta không?” Phi-e-rơ buồn lòng vì Ngài nói với ông lần thứ ba rằng: “Anh có yêu Ta không?” Rồi ông thưa với Ngài: “Thưa Chúa, Ngài biết mọi sự; Ngài biết rằng tôi yêu Ngài.” Jesus bảo ông: “Hãy nuôi chiên của Ta.

- c. Ân điển của Chúa Jesus Christ, là sự cung ứng dồi dào của Đức Chúa Trời Tam Nhất, được chúng ta vui hưởng qua việc vận dụng nhân linh của mình—Hê. 10:29b; Ga. 6:18; Phil. 4:23; Plm. 25; 2 Ti. 4:22.

**Hê. 10:29** hưởng chỉ kẻ giày đạp Con Đức Chúa Trời, xem huyết của giao ước mà bởi đó mình được thánh hóa là điều tâm thường và si nhục Linh ân điển, thì anh em nghĩ kẻ ấy đáng phải chịu hình phạt tội tệ hơn thể nào?

**Ga. 6:18** Nguyện ân điển của Chúa Jesus Christ chúng ta ở với linh anh em, anh em ơi. A-men.

**Phil. 4:23** Nguyện ân điển của Chúa Jesus Christ ở với linh anh em.

**Plm. 25** Nguyện ân điển của Chúa Jesus Christ ở với linh anh em.

**2 Ti. 4:22** Nguyện Chúa ở với linh của con. Nguyện ân điển ở với anh em.

- d. Lời Đức Chúa Trời là lời ân điển—Công. 20:32; Côl. 3:16; đc. Giê. 15:16.

**Công. 20:32** Bây giờ, tôi giao thác anh em cho Đức Chúa Trời và *cho* lời ân điển của Ngài, là lời có thể xây dựng *anh em* và ban cho *anh em* cơ nghiệp giữa vòng tất cả những người đã được thánh hóa.

**Côl. 3:16** Hãy để lời của Christ cư ngụ trong anh em cách phong phú bằng mọi khôn ngoan, dạy dỗ và khuyên răn lẫn nhau bằng thi thiên, thánh ca và linh khúc, hát xướng cho Đức Chúa Trời bởi ân điển trong lòng.

**Giê. 15:16** Tôi vừa nghe những lời Ngài, thì đã ăn lấy rồi; lời Ngài là sự vui mừng hơn hờ của lòng tôi vậy. Hỡi Giê-hô-va Đức Chúa Trời vạn quân, vì tôi được xưng bằng danh Ngài!

- e. Chúng ta kinh nghiệm Đức Chúa Trời Tam Nhất đã-trải-qua-tiến-trình là ân điển sự sống khi nhóm lại với các thánh đồ trên lập trường hiệp một—Thi. 133:3; 1 Phi. 3:7; Công. 4:33; 11:23.

**Thi. 133:3** Lại khác nào sương móc Hết-môn Sa xuống các núi Si-ôn; Vì tại đó Đức Giê-hô-va đã ban phước, Tức là sự sống cho đến đời đời.

**1 Phi. 3:7** Cũng vậy, hỡi người chồng, hãy theo tri thức mà chung sống với *vợ mình*, như với chiếc bình nữ tính, yêu hơn; dành cho *họ* sự tôn trọng cũng như người đồng thừa kế ân điển sự sống, để sự cầu nguyện của anh em không bị ngăn trở.

**Công. 4:33** Các sứ đồ dùng quyền năng lớn làm chứng về sự phục sinh của Chúa Jesus, và ân điển lớn ở trên tất cả họ.

**Công. 11:23** khi ông đến, thấy ân điển của Đức Chúa Trời, thì vui mừng và khích lệ mọi người cứ ở với Chúa với một mục đích trong lòng.

- f. Chúng ta có thể kinh nghiệm Chúa là ân điển gia tăng và toàn túc của mình giữa những nỗi khổ và thử thách—2 Cô. 12:9.

**2 Cô. 12:9** Và Ngài nói với tôi: “Ân điển Ta đủ cho con, vì quyền năng Ta được hoàn hảo trong sự yếu đuối.” Vì thế, tôi hết sức vui mừng thà khoe trong những yếu đuối của mình để quyền năng của Christ lập nhà trại trên tôi.

- g. Chúng ta cần lao tác cho Chúa trong quyền năng của ân điển Ngài—1 Cô. 15:10, 58; 3:12.

**1 Cô. 15:10, 58** Nhưng bởi ân điển của Đức Chúa Trời mà tôi được như hiện nay; và ân điển Ngài đã dành cho tôi không trở nên vô ích đâu, song trái lại, tôi đã lao tác nhiều hơn tất cả họ; tuy nhiên, không phải tôi bèn là ân điển của Đức Chúa Trời ở với tôi. <sup>58</sup> Vậy, anh em yêu dấu của tôi ơi, hãy kiên định, không rung động, luôn dưng dặt trong công tác của Chúa, vì biết rằng sự lao tác của anh em trong Chúa không vô ích.

**1 Cô. 3:12** Nhưng nếu ai dùng vàng, bạc, đá quý, gỗ, cỏ, rơm mà xây trên nền đó.

- h. Chúng ta cần trở nên những quản gia tốt về ân điển đa dạng của Đức Chúa Trời—1 Phi. 4:10; Êph. 3:2; 2 Cô. 1:15; Êph. 4:29.

**1 Phi. 4:10** Mỗi người đã nhận ân tứ thể nào thì hãy cung ứng thể ấy giữa anh em như quản gia tốt về ân điển đa dạng của Đức Chúa Trời.

**Êph. 3:2** Nếu thực sự anh em đã nghe về chức phận quản gia của ân điển Đức Chúa Trời đã ban cho tôi vì anh em.

**2 Cô. 1:15** Trong sự tin tưởng này mà trước đây tôi đã định đến với anh em để anh em có thể được ân điển gấp đôi.

**Êph. 4:29** Đừng để lời hư hoại nào ra từ miệng anh em mà chỉ *nói* lời tốt cho sự xây dựng khi cần, hầu lời ấy có thể ban ân điển cho người nghe.

- i. Bởi quyền năng của ân điển, sức mạnh của ân điển và sự sống của ân điển, chúng ta có thể đứng đắn với Đức Chúa Trời và với nhau; ân điển sản sinh sự công chính—Hê. 11:7; La. 5:17, 21.

**Hê. 11:7** Bởi đức tin, Nô-ê được chỉ bảo cách thần thượng về những điều chưa thấy và được cảm động bởi lòng sùng kính mà chuẩn bị một chiếc tàu để cứu nhà mình; qua đó, ông định tội thể giới và trở nên người thừa kế sự công chính theo đức tin.

**La. 5:17-21** Vì nếu qua lỗi lầm của một người mà sự chết đã trị vì qua người ấy thì huống chi những người nhận lãnh sự dưng dặt của ân điển và của ân tứ của sự công chính sẽ qua một Người là Jesus Christ mà trị vì trong sự sống càng hơn là đường nào. <sup>21</sup> hầu cho như tội đã trị vì trong sự chết thể nào thì ân điển cũng trị vì qua sự công chính dẫn đến sự sống đời đời qua Jesus Christ Chúa chúng ta thể ấy.

### III. Công tác của Nô-ê là công tác thay đổi thời đại—1 Cô. 3:9; 2 Cô. 6:1; Mat. 16:18; 1 Cô. 3:12:

**1 Cô. 3:9** Vì chúng tôi là các đồng công của Đức Chúa Trời; anh em là đất trồng của Đức Chúa Trời, công trình xây dựng của Đức Chúa Trời.

**2 Cô. 6:1** Và vì chúng tôi cùng công tác với Ngài nên nài khuyên anh em đừng nhận lãnh ân điển của Đức Chúa Trời cách vô ích.

**Mat. 16:18** Và Ta cũng nói với anh rằng anh là Phi-e-rơ, trên vàng đá này, Ta sẽ xây dựng Hội thánh của Ta, các công Ha-đét sẽ không thắng được Hội ấy.

**1 Cô. 3:12** Nhưng nếu ai dùng vàng, bạc, đá quý, gỗ, cỏ, rơm mà xây trên nền đó.

- A. Đức Chúa Trời đã ban cho Nô-ê một khả thi bao-hàm-tất-cả, một khả thi sâu xa hơn, tức khả thi về việc xây dựng con tàu, là đường lối mà Đức Chúa Trời sẽ kết liễu thể hệ hư hoại và đem đến một thời đại mới:

1. Con tàu là hình bóng về Christ (1 Phi. 3:20-21)—không chỉ là Christ cá thể nhưng còn là Christ tập thể, tức Hội thánh, mà đó là Thân thể Đấng Christ và người mới để tổng kết nên Giê-ru-sa-lem Mới (Mat. 16:18; 1 Cô. 12:12; Êph. 2:15-16; Côm. 3:10-11; Khải. 21:2).

**1 Phi. 3:20-21** tức các linh bất phục trước kia, lúc Đức Chúa Trời bèn chịu chờ đợi trong thời Nô-ê, trong khi con tàu đang được chuẩn bị; có vài người, tức là tám hồn, đã bước vào tàu và được cứu cách an toàn bởi nước. <sup>21</sup> Nước ấy, là biểu trưng, hiện nay cũng cứu anh em, tức là báp-têm, không phải là việc dứt bỏ sự bản thù của xác thịt bèn là lời khấn nguyện của lương tâm tốt đối với Đức Chúa Trời, qua sự phục sinh của Jesus Christ.



**Mat. 16:18** Và Ta cũng nói với anh rằng anh là Phi-e-rơ, trên vàng đá này, Ta sẽ xây dựng Hội thánh của Ta, các cổng Ha-đét sẽ không thắng được Hội ấy.

**1 Cô. 12:12** Vì như thân thể là một mà có nhiều chi thể, và tất cả các chi thể của thân tuy nhiều nhưng *chỉ* là một thân, thì Đấng Christ cũng như vậy.

**Êph. 2:15-16** *bằng cách* bãi bỏ trong xác thịt Ngài luật của những điều răn trong các quy định, hầu cho Ngài có thể tạo nên cả hai trong chính Ngài thành một người mới, *vậy là* kiến tạo hòa bình,<sup>16</sup> và phục hòa cả hai trong một Thân thể với Đức Chúa Trời qua thập tự giá, sau khi đã diệt trừ sự thù nghịch bởi thập tự giá.

**Côl. 3:10-11** và đã mặc lấy người mới, là người đang được đổi mới dần đến sự thông biết theo hình ảnh của Đấng tạo nên người ấy,<sup>11</sup> nơi không thể có người Hi Lạp và người Do Thái, người cắt bì và người không cắt bì, người man rợ, người Sy-the, nô lệ, người tự do, nhưng Christ là tất cả và trong tất cả.

**Khải. 21:2** Tôi cũng thấy thành thánh, Giê-ru-sa-lem Mới, từ trời ở nơi Đức Chúa Trời mà xuống, sửa soạn như một cô dâu trang sức vì chồng mình.

2. Việc xây dựng con tàu hình bóng cho việc xây dựng Christ tập thể, mà vật liệu xây dựng là yếu tố về sự phong phú của Christ, bởi những người cùng làm việc với Đức Chúa Trời—1 Cô. 3:9-12a; Êph. 4:12; 2:22.

**1 Cô. 3:9-12** Vì chúng tôi là các đồng công của Đức Chúa Trời; anh em là đất trồng của Đức Chúa Trời, công trình xây dựng của Đức Chúa Trời.<sup>10</sup> Theo ân điển của Đức Chúa Trời đã ban cho tôi mà tôi đã lập nền như một thợ cả khôn ngoan, còn người khác thì xây trên đó. Nhưng mỗi người phải thận trọng về cách mình xây trên đó.<sup>11</sup> Bởi lẽ, không ai có thể lập một nền khác ngoài nền đã lập, tức là Jesus Christ.<sup>12</sup> Nhưng nếu ai dùng vàng, bạc, đá quý, gỗ, cỏ, rơm mà xây trên nền đó.

**Êph. 4:12** để hoàn hảo các thánh đồ dẫn đến công tác của chức vụ, dẫn đến sự xây dựng Thân thể Đấng Christ.

**Êph. 2:22** trong Ngài, anh em cũng đang được xây dựng với nhau thành nơi cư ngụ của Đức Chúa Trời trong linh.

3. Sự xây dựng này là tác thành Christ vào trong con người để Christ xây dựng họ lại với nhau hầu họ có thể trở nên sự tỏ ra của Đức Chúa Trời trong xác thịt—1 Ti. 3:15-16:

**1 Ti. 3:15-16** nhưng nếu ta có tri hoãn thì con biết cần phải cư xử thế nào trong nhà Đức Chúa Trời, tức là Hội thánh của Đức Chúa Trời hằng sống, trụ và nền của lẽ thật.<sup>16</sup> Và ai cũng thừa nhận rằng huyền nhiệm của sự kinh điển là lớn: Ngài là Đấng đã được tỏ ra trong xác thịt, được xưng công chính trong Linh, được thiên sứ trông thấy, được rao giảng giữa các dân tộc, được thế giới tin nhận, được tiếp lên trong vinh hiển.

- a. Vấn đề trọng yếu trong công tác của chúng ta là cung ứng Đức Chúa Trời xây-dựng và được-xây-dựng vào trong người khác để Đức Chúa Trời Tam Nhất có thể xây dựng chính Ngài vào bản thể họ—Mat. 16:18; Êph. 2:21-22; 3:17a; 1 Cô. 14:4b.

**Mat. 16:18** Và Ta cũng nói với anh rằng anh là Phi-e-rơ, trên vàng đá này, Ta sẽ xây dựng Hội thánh của Ta, các cổng Ha-đét sẽ không thắng được Hội ấy.

**Êph. 2:21-22** trong Ngài, cả tòa nhà được liên kết với nhau, đang lớn lên thành đền thờ thánh trong Chúa;<sup>22</sup> trong Ngài, anh em cũng đang được xây dựng với nhau thành nơi cư ngụ của Đức Chúa Trời trong linh.

**Êph. 3:17** để Christ có thể lập nhà Ngài trong lòng anh em qua đức tin, để anh em, khi được chiêm rỗi và lập nền trong tình yêu.

**1 Cô. 14:4** Người nói thứ tiếng nào đó xây dựng chính mình nhưng người nói tiên tri xây dựng Hội thánh.

- b. Chúng ta cần thực hành một điều—đó là cung ứng Đức Chúa Trời Tam Nhất đã-trải-quá-tiến-trình và được-tổng-kết vào trong người khác để Ngài có thể xây dựng chính Ngài vào người bề trong của họ; chúng ta cần cầu nguyện xin Chúa dạy chúng ta làm việc theo cách này—2 Cô. 13:14; 1 Cô. 3:9a, 10, 12; La. 11:36.

**2 Cô. 13:14** Nguyện ân điển của Chúa Jesus Christ, tình yêu của Đức Chúa Trời và sự tương giao của Thánh Linh ở với tất cả anh em.

**1 Cô. 3:9, 10, 12** Vì chúng tôi là các đồng công của Đức Chúa Trời; anh em là đất trồng của Đức Chúa Trời, công trình xây dựng của Đức Chúa Trời.<sup>10</sup> Theo ân điển của Đức Chúa Trời đã ban cho tôi mà tôi đã lập nền như một thợ cả khôn ngoan, còn người khác thì xây trên đó. Nhưng mỗi người phải thận trọng về cách mình xây trên đó.<sup>12</sup> Nhưng nếu ai dùng vàng, bạc, đá quý, gỗ, cỏ, rơm mà xây trên nền đó

**La. 11:36** Vì mọi sự đều ra từ Ngài, qua Ngài và quy về Ngài. Nguyên vinh hiển quy về Ngài mãi mãi! A-men.

- B. Bằng cách xây dựng Hội thánh và bước vào nếp sống Hội thánh, chúng ta sẽ được cứu khỏi sự phán xét của Đức Chúa Trời trên thế hệ gian ác ngày nay qua đại nạn, và sẽ được biệt riêng khỏi thế hệ đó để được đưa dẫn vào một thời đại mới, thời đại thiên hi niên—Hê. 11:7; Mat. 24:37-39; Lu. 17:26-27.

**Hê. 11:7** Bởi đức tin, Nô-ê được chỉ bảo cách thần thượng về những điều chưa thấy và được cảm động bởi lòng sùng kính mà chuẩn bị một chiếc tàu để cứu nhà mình; qua đó, ông định tội thế giới và trở nên người thừa kế sự công chính theo đức tin.

**Mat. 24:37-39** Vì như ngày của Nô-ê thế nào thì sự hiện đến của Con Loài người cũng sẽ thế ấy. <sup>38</sup> Vì như trong những ngày trước trận lụt, người ta ăn, uống, cưới, gả cho tới ngày Nô-ê vào tàu, <sup>39</sup> và họ không biết rằng sự phán xét đang đến cho tới khi trận lụt đến và cuốn đi tất cả, thì sự hiện đến của Con Loài người cũng sẽ như vậy.

**Lu. 17:26-27** Như điều đã xảy ra trong ngày của Nô-ê thế nào thì trong ngày của Con Loài người cũng sẽ thế ấy: <sup>27</sup> Người ta ăn, uống, cưới, gả cho đến ngày Nô-ê vào tàu, rồi nước lụt đến và hủy diệt tất cả.

**Chiến thắng của những người đắc thắng  
được thấy nơi Đa-ni-ên và các bạn đồng hành của ông**

Đọc Kinh văn: Đa. 1–6

**I. Nguyên tắc sự khôi phục của Chúa được thấy nơi “Đa-ni-ên và các bạn đồng hành của ông” (Ha-na-nia, Mi-sa-ên, và A-xa-ria), là những người đắc thắng đã tuyệt đối làm một với Đức Chúa Trời trong chiến thắng của họ trên các mưu kế của Sa-tan—Đa. 2:13, 17; đc. Khải. 17:14; Mat. 22:14:**

**Đa. 2:13, 17** Vậy mạng lệnh đó đã truyền ra; người ta hầu đem giết hết thầy những bác sĩ, lại tìm Đa-ni-ên cùng đồng bạn người để giết. <sup>17</sup> Đoạn, Đa-ni-ên trở về nhà, và tỏ sự ấy cho các bạn mình là Ha-na-nia, Mi-sa-ên và A-xa-ria.

**Khải. 17:14** Họ sẽ giao chiến với Chiên con, và Chiên con sẽ đắc thắng họ, vì Ngài là Chúa của các chúa, Vua của các vua; và những người ở với Ngài, tức những người được kêu gọi, được chọn và trung tín, *cũng sẽ đắc thắng*.

**Mat. 22:14** Vì nhiều người được gọi nhưng ít người được chọn.

A. Trong sự căm dỗ quỷ quyết đối với Đa-ni-ên và các bạn đồng hành của ông, Nê-bu-cát-nết-sa đã đổi tên của họ, những tên vốn hàm ý họ thuộc về Đức Chúa Trời, thành những tên khiến họ trở nên một với các hình tượng—Đa. 1:6-7.

**Đa. 1:6-7** Trong bọn đó có Đa-ni-ên, Ha-na-nia, Mi-sa-ên và A-xa-ria là thuộc về con cái Giu-đa. <sup>7</sup> Người làm đầu hoạn quan đặt tên cho họ: cho Đa-ni-ên tên Bêl-tư-xát-sa; cho Ha-na-nia tên Sa-đơ-rắc; cho Mi-sa-ên tên Mê-sác; và cho A-xa-ria tên A-bết-Nê-gô.

B. Tên Đa-ni-ên, nghĩa là “Đức Chúa Trời là Thấm phán của tôi”, đổi thành Bêl-tư-xát-sa, nghĩa là “hoàng tử của Bêl”, hoặc “người được yêu mến của Bêl”—Ês. 46:1.

**Ês. 46:1** Bêl cúi xuống; Nê-bô khom mình; tượng nó chơ trên loài thú, trên súc vật. Những vật mà các người vốn thường khiêng, đè nặng quá, làm cho súc vật mệt nhọc.

C. Tên Ha-na-nia, nghĩa là “Đức Giê-hô-va đã ban cho cách đầy ân điển”, hoặc “người yêu mến của Đức Giê-hô-va”, đổi thành Sa-đơ-rắc, nghĩa là “được thần mặt trời chiếu sáng.”

D. Tên Mi-sa-ên, nghĩa là “Ai giống như Đức Chúa Trời?”, đổi thành Mê-sác, nghĩa là “Ai có thể giống như nữ thần Sác?”

E. Tên A-xa-ria, nghĩa là “Đức Giê-hô-va đã giúp đỡ”, đổi thành A-bết-nê-gô, nghĩa là “đầy tớ trung thành của thần lửa Nê-gô.”

**II. Đa-ni-ên và các bạn đồng hành của ông đã chiến thắng chế độ ăn thuộc quỷ—Đa. 1:**

A. Sự căm dỗ quỷ quyết của Nê-bu-cát-nết-sa trước hết là dụ dỗ bốn hậu tự trẻ xuất chúng của tuyển dân bị đánh bại của Đức Chúa Trời, tức Đa-ni-ên và ba bạn đồng hành của ông, để họ bị nhor bần bởi dự phần vào thức ăn ô uế của vua, là thức ăn đã dâng cho hình tượng.

B. Nếu Đa-ni-ên và các bạn đồng hành của ông ăn thức ăn đó hẳn họ sẽ nhận vào sự nhor bần, nhận vào các hình tượng, và do đó trở nên một với Sa-tan—đc. 1 Cô. 10:19-21.

**1 Cô. 10:19-21** Vậy điều tôi đang nói là gì? Đồ cúng hình tượng có là gì? Hoặc hình tượng có là gì? <sup>20</sup>

Không, song những gì dân ngoại cúng tế là cúng tế cho các quỷ chứ không cho Đức Chúa Trời; và tôi không muốn anh em trở nên kẻ tương giao với các quỷ. <sup>21</sup> Anh em không thể vừa uống chén của Chúa vừa uống chén của các quỷ. Anh em không thể vừa dự bàn của Chúa vừa dự bàn của các quỷ.

C. Khi Đa-ni-ên và các bạn đồng hành của ông từ chối ăn thức ăn ô uế của Nê-bu-cát-nết-sa mà thay vào đó chọn ăn rau (Đa. 1:8-16), thì về nguyên tắc, họ đã khước từ cây tri thức thiện ác (đc. Sáng. 3:1-6) và tiếp nhận cây sự sống, là điều khiến họ làm một với Đức Chúa Trời (đc. 2:9, 16-17).

**Đa. 1:8-16** Và, Đa-ni-ên quyết định trong lòng rằng không chịu ô uế bởi đồ ngon vua ăn và rượu vua uống, nên cầu xin người làm đầu hoạn quan đừng bắt mình phải tự làm ô uế. <sup>9</sup> Đức Chúa Trời khiến Đa-ni-ên được ơn và thương xót trước mặt người làm đầu hoạn quan. <sup>10</sup> Người làm đầu hoạn quan bảo Đa-ni-ên rằng: Ta sợ vua, là chủ ta, đã chỉ định đồ ăn đồ uống của các người. Lẽ nào vua sẽ thấy mặt mày các người

tiêu tụy hơn những kẻ trai trẻ khác đồng tuổi với các người, và các người nộp đầu ta cho vua sao? <sup>11</sup> Đa-ni-ên bèn nói với Ham-mên-xa mà người làm đầu hoạn quan đã khiến coi sóc Đa-ni-ên, Ha-na-nia, Mi-sa-ên và A-xa-ria, rằng: <sup>12</sup> Tôi xin ông hãy thử những kẻ tôi tớ ông trong mười ngày, cho chúng tôi chỉ ăn rau uống nước. <sup>13</sup> Sau đó, sẽ nhìn nét mặt chúng tôi với nét mặt những kẻ trai trẻ ăn đồ ăn ngon của vua; rồi ông sẽ làm cho những kẻ tôi tớ ông theo như điều ông đã thấy. <sup>14</sup> Ham-mên-xa nhậm lời họ xin, và thử họ trong mười ngày. <sup>15</sup> Mười ngày ấy qua rồi, thấy mặt họ lại có vẻ xinh tươi đầy đặn hơn mọi kẻ trai trẻ khác đã ăn đồ ngon vua ăn. <sup>16</sup> Vậy, Ham-mên-xa cất phần đồ ăn ngon và rượu của họ, và cho họ ăn rau.

**Sáng. 3:1-6** Bấy giờ, con rắn thủ đoạn hơn mọi thú đồng mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã làm nên. Và nó nói với người nữ: “Đức Chúa Trời có thực sự phán: ‘Các con không được ăn bất kì cây nào trong vườn’ không?” <sup>2</sup> Người nữ bèn nói với con rắn: “Chúng tôi được ăn trái của những cây trong vườn; <sup>3</sup> nhưng về trái của cây ở giữa vườn, Đức Chúa Trời phán: ‘Các con không được ăn, cũng không được chạm đến nó, kéo phải chết.’” <sup>4</sup> Con rắn bèn nói với người nữ: “Các người chắc chắn không chết đâu! <sup>5</sup> Bởi lẽ, Đức Chúa Trời biết rằng vào ngày các người ăn nó, mắt các người sẽ được mở ra, và các người sẽ trở nên giống như Đức Chúa Trời, biết thiện và ác.” <sup>6</sup> Khi người nữ thấy cây đó tốt để làm thức ăn và thích mắt, và cây đó hấp dẫn vì có thể làm cho mình khôn ngoan, thì bà hái trái cây ấy và ăn, rồi đưa cho chồng ở với mình, và ông cũng ăn.

**Sáng. 2:9, 16-17** Và Giê-hô-va Đức Chúa Trời khiến từ đất mọc lên mọi cây đẹp mắt và tốt để làm thức ăn, cũng có cây sự sống ở giữa vườn và cây tri thức thiện ác. <sup>16</sup> Và Giê-hô-va Đức Chúa Trời ra lệnh cho con người rằng: “Mọi cây trong vườn, con được tự do ăn, <sup>17</sup> nhưng cây tri thức thiện ác, con không được ăn, vì vào ngày con ăn, chắc chắn con sẽ chết.”

- D. Sự khôi phục của Chúa là khôi phục việc ăn Jesus để xây dựng Hội thánh—cc. 9, 16-17; Khải. 2:7, 17; 3:20.

**Khải. 2:7, 17** Ai có tai, hãy nghe điều Linh phán với các Hội thánh. Người nào đắc thắng, Ta sẽ cho ăn cây sự sống trong Pa-ra-đi của Đức Chúa Trời. <sup>17</sup> Ai có tai, hãy nghe điều Linh phán với các Hội thánh. Người nào đắc thắng, Ta sẽ cho ma-na giấu kín; Ta cũng sẽ cho người viên đá trắng, trên đá ấy có viết tên mới, ngoài người nhận, không ai biết được.

**Khải. 3:20** Nay, Ta đứng ngoài cửa mà gõ; nếu ai nghe tiếng Ta mà mở cửa thì Ta sẽ vào với người ấy, ăn tối với người và người với Ta.

- E. Chúng ta có thể ăn Jesus bằng cách ăn lời Ngài và cẩn thận trong việc tiếp xúc và ở với những người kêu đến Ngài ra từ lòng thuần khiết—Giê. 15:16; 2 Ti. 2:22; 1 Cô. 15:33; Châm. 13:20.

**Giê. 15:16** Tôi vừa nghe những lời Ngài, thì đã ăn lấy rồi; lời Ngài là sự vui mừng hơn hờ của lòng tôi vậy. Hỡi Giê-hô-va Đức Chúa Trời vạn quân, vì tôi được xưng bằng danh Ngài!

**2 Ti. 2:22** Hãy trốn khỏi dục vọng tuổi trẻ và cùng với những người kêu đến Chúa ra từ lòng thuần khiết mà theo đuổi sự công chính, đức tin, tình yêu, hòa bình.

**1 Cô. 15:33** Đừng để bị lừa dối: Bọn bề xấu làm băng hoại đạo đức tốt.

**Châm. 13:20** Ai giao tiếp với người khôn ngoan, trở nên khôn ngoan; Nhưng kẻ làm bạn với bọn điên dại sẽ bị tàn hại.

### III. Đa-ni-ên và các bạn đồng hành của ông đã chiến thắng sự mù loà thuộc quỷ, là điều ngăn cản con người thấy được pho tượng lớn hình người và hòn đá nghiền nát là lịch sử thần thượng bên trong lịch sử phạm nhân—Đa. 2:

- A. Đấng Christ tập thể, là hòn đá và ngọn núi, tức Chàng rể với cô dâu của Ngài, người tập thể của Đức Chúa Trời có hơi thở của Đức Chúa Trời, sẽ nghiền nát và giết Anti-christ cùng các quân đội của hắn bằng hơi thở, tức thanh gươm, từ miệng Ngài—cc. 34-35, 44-45; 2 Tê. 2:8; Khải. 19:11-21; Sáng. 11:4-9; đc. Ês. 33:22.

**Đa. 2:34-35, 44-45** Vua nhìn pho tượng cho đến khi có một hòn đá chẳng phải bởi tay đục ra, đến đập vào bàn chân bằng sắt và đất sét của tượng, và làm cho tan nát. <sup>35</sup> Bấy giờ sắt, đất sét, đồng, bạc, và vàng đều cùng nhau tan nát cả; trở nên như rơm rác bay trên sân đập lúa mùa hạ, phải gió đưa đi, chẳng tìm nơi nào cho chúng nó; nhưng hòn đá đập vào pho tượng thì hóa ra một hòn núi lớn và đầy khắp đất. <sup>44</sup> Trong đời các vua này, Chúa trên trời sẽ dựng nên một nước không bao giờ bị hủy diệt, quyền nước ấy không bao giờ để cho một dân tộc khác; song nó sẽ đánh tan và hủy diệt hết các nước trước kia, mà mình thì đứng đời đời; <sup>45</sup> theo như vua đã xem thấy hòn đá đục ra từ núi, chẳng phải bởi tay, đã đập vỡ sắt, đồng, đất sét, bạc, và vàng. Đức Chúa Trời lớn đã cho vua biết sự sau này sẽ đến. Điềm chiêm bao này là thật, và lời giải nó là chắc chắn.

**2 Tê. 2:8** Bấy giờ kẻ bất pháp sẽ lộ ra (là kẻ sẽ bị Chúa Jesus giết bằng hơi thở của miệng Ngài và bị phế bỏ bằng sự hiển lộ của sự hiện đến của Ngài).



**Khải. 19:11-21** Và tôi thấy trời mở ra, kìa, có một con ngựa trắng, và Đấng cưỡi nó gọi là Thành tín và Chân thật; Ngài phán xét và giao chiến trong sự công chính. <sup>12</sup> Mắt Ngài là ngọn lửa; trên đầu Ngài có nhiều vương miện; Ngài có một danh được ghi mà ngoài Ngài không ai biết được. <sup>13</sup> Ngài mặc áo nhúng huyết; và danh Ngài gọi là Lời Đức Chúa Trời. <sup>14</sup> Các quân đội trên trời cưỡi ngựa trắng theo Ngài, đều mặc vải lanh mịn, trắng và tinh sạch. <sup>15</sup> Ra từ miệng Ngài có thanh gươm bén để Ngài đánh các dân tộc; Ngài sẽ chần họ bằng cây gậy sắt; Ngài cũng đập hãm ép rượu phần nô tì con thịnh nô của Đức Chúa Trời, Đấng Toàn năng. <sup>16</sup> Trên áo và trên đùi Ngài có danh viết: VUA CỦA CÁC VUA VÀ CHÚA CỦA CÁC CHÚA. <sup>17</sup> Rồi tôi thấy một thiên sứ đứng trong mặt trời, lớn tiếng kêu tất cả chim chóc bay giữa trời rằng: “Hãy đến đây; hãy tập hợp tại đại tiệc của Đức Chúa Trời, <sup>18</sup> để ăn thịt các vua, thịt các võ tướng, thịt các tráng sĩ, thịt ngựa cùng kẻ cưỡi ngựa, thịt của mọi người, cả tự do lẫn nô lệ, cả nhỏ lẫn lớn.” <sup>19</sup> Tôi thấy con thú, các vua trên đất và quân đội của họ tập hợp lại để giao chiến với Đấng cưỡi ngựa và với quân đội của Ngài. <sup>20</sup> Rồi con thú bị bắt cùng với tiên tri giả, kẻ đã thực hiện các dấu hiệu trước mặt nó để lừa dối những người đã nhận dấu của con thú và những người thờ lạy ảnh tượng nó. Cả hai bị ném sống vào hồ lửa cháy bằng lưu hoàng. <sup>21</sup> Những kẻ còn lại đều bị giết bằng gươm ra từ miệng Đấng cưỡi ngựa, và tất cả chim chóc đều no nê thịt của họ.

**Sáng. 11:4-9** Họ nói: “Nào, chúng ta hãy xây cho mình một cái thành và một cái tháp có đỉnh cao tận trời; và chúng ta hãy tạo một danh cho mình kẻo bị tản lạc khắp mặt đất.” <sup>5</sup> Đức Giê-hô-va bèn ngự xuống xem thành và tháp mà con cái loài người đã xây. <sup>6</sup> Đức Giê-hô-va phán: “Kìa, họ là một dân và tất cả họ có cùng một ngôn ngữ; đây mới chỉ là khởi đầu điều họ sẽ làm; và bây giờ không có gì họ định làm mà sẽ bị ngăn lại. <sup>7</sup> Nào, Chúng ta hãy ngự xuống và làm lộn xộn ngôn ngữ của họ ở đó, để họ không hiểu được tiếng nói của nhau.” <sup>8</sup> Vậy, Đức Giê-hô-va làm họ tản lạc từ đó ra khắp mặt đất, và họ ngưng xây thành. <sup>9</sup> Do đó, tên thành ấy được gọi là Ba-bêl vì tại đó Đức Giê-hô-va đã làm lộn xộn ngôn ngữ của cả đất, và Đức Giê-hô-va làm họ tản lạc từ đó ra khắp mặt đất.

**Ês. 33:22** Thật, Đức Giê-hô-va là quan xét chúng ta, Đức Giê-hô-va là Đấng lập luật cho chúng ta, Đức Giê-hô-va là vua chúng ta; chính Ngài sẽ cứu chúng ta!

- B. Là đá sống và quý, đá nền, đá góc và đá đỉnh trong sự xây dựng của Đức Chúa Trời, Christ truyền chính Ngài là sự quý báu vào chúng ta để biến đổi chúng ta thành những viên đá sống và quý cho sự xây dựng của Ngài—1 Phi. 2:4-8; Ês. 28:16; Xa. 3:9; 4:7, 9-10.

**1 Phi. 2:4-8** Đến với Ngài là đá sống, bị người ta khước từ nhưng đối với Đức Chúa Trời thì được chọn và quý báu, <sup>5</sup> chính anh em, là những viên đá sống, cũng đang được xây dựng như nhà thuộc linh nên tập thể thấy tế lễ thánh để dâng các sinh tế thuộc linh qua Jesus Christ được Đức Chúa Trời chấp nhận. <sup>6</sup> Vì trong Kinh văn có chép: “Kìa, Ta đặt tại Si-ôn một viên đá góc, được chọn và quý báu; ai tin nơi Ngài chắc chắn không bị hổ thẹn.” <sup>7</sup> Vì thế, đối với anh em là người tin thì ấy là sự quý báu, còn đối với kẻ vô tín thì “đá mà các thợ xây khước từ đã trở nên đá đầu góc nhà” <sup>8</sup> và “một hòn đá vấp ngã, một vàng đá vấp phạm”; đó là kẻ vấp phải lời, bắt phục, cũng bị định cho điều ấy.

**Ês. 28:16** Vậy nên, Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Này, ta đặt tại Si-ôn một hòn đá để làm nền, là đá đã thử nghiệm, là đá góc quý báu, làm nền bền vững; ai tin sẽ chẳng gập rút.

**Xa. 3:9** Vì này, hòn đá mà ta để trước mặt Giê-hô-sua chỉ một hòn mà có bảy con mắt. Này, ta sẽ chạm trở nó, và ta sẽ cất sự gian ác khỏi đất này trong một ngày, Đức Giê-hô-va vạn quân phán vậy.

**Xa. 4:7, 9-10** Hỡi núi lớn, ngươi là ai? Ở trước mặt Xô-rô-ba-bên ngươi sẽ trở nên đồng bằng. Nó sẽ đem đá chót ra; sẽ có tiếng kêu rằng: Xin ban ơn, ban ơn cho nó! <sup>9</sup> Tay Xô-rô-ba-bên đã lập nền nhà này, thì tay nó cũng sẽ làm xong; và ngươi sẽ biết rằng Đức Giê-hô-va vạn quân đã sai ta đến cùng các ngươi. <sup>10</sup> Vì ai là kẻ khinh dễ ngày của những điều nhỏ mọn? Bấy con mắt Đức Giê-hô-va trải đi qua lại khắp đất, sẽ vui mà xem thấy đầy chuẩn mực ở trong tay Xô-rô-ba-bên.

#### IV. Đa-ni-ên và các bạn đồng hành của ông đã chiến thắng sự dụ dỗ thờ hình tượng—Đa. 3; đc. Mat. 4:9-10:

**Mat. 4:9-10** Rồi hấn nói với Ngài: “Ta sẽ cho ngươi mọi sự này nếu ngươi phục xuống thờ phượng ta.” <sup>10</sup> Jesus bèn nói với hấn: “Hỡi Sa-tan, hãy lui đi! Vì có chép rằng: ‘Ngươi hãy thờ phượng Chúa là Đức Chúa Trời ngươi, và chỉ phụng sự một mình Ngài thôi.’”

- A. Bất cứ điều gì không phải là Đức Chúa Trời chân thật trong linh được tái sinh của chúng ta đều là hình tượng thay thế Đức Chúa Trời; bất cứ điều gì không ở trong linh hoặc không thuộc về linh đều là hình tượng—1 Gi. 5:21.

**1 Gi. 5:21** Các con trẻ ơi, hãy giữ mình khỏi hình tượng.

- B. Kẻ thù của Thân thể là bản ngã, điều thay thế Đức Chúa Trời bằng tư lợi, sự tự tôn, vinh hiển riêng, vẻ đẹp riêng và sức mạnh riêng; trong Thân thể và vì Thân thể, chúng ta từ chối bản

ngã và không rao giảng chính mình nhưng rao giảng Christ Jesus là Chúa—Mat. 16:24; 2 Cô. 4:5.

**Mat. 16:24** Rồi Jesus nói với các môn đồ Ngài: “Nếu ai muốn theo Ta thì hãy từ chối bản ngã, vác thập tự giá mình và theo Ta.”

**2 Cô. 4:5** Vì chúng tôi không rao giảng chính mình nhưng *rao giảng* Christ Jesus là Chúa, còn chính chúng tôi là nô lệ của anh em vì có Jesus.

- C. Các bạn đồng hành của Đa-ni-ên có một linh tử đạo thật; họ đứng về phía Chúa là Đức Chúa Trời duy nhất và chống lại sự thờ hình tượng bằng cái giá là chính mạng sống họ, khi bị ném vào lò lửa hực theo lệnh của Nê-bu-cát-nết-sa—Đa. 3:19-23.

**Đa. 3:19-23** Bấy giờ, vua Nê-bu-cát-nết-sa cả giận, biến sắc mặt nghịch cùng Sa-đơ-rắc, Mê-sác và A-bết-Nê-gô; và cất tiếng truyền đốt lò lửa nóng gấp bảy lần hơn lúc bình thường đã đốt. <sup>20</sup> Vua sai mấy người mạnh bạo kia trong đạo binh mình trói Sa-đơ-rắc, Mê-sác và A-bết-Nê-gô, mà quăng vào lò lửa hực. <sup>21</sup> Tức thì các người ấy bị trói luôn với quần trong, áo dài, áo ngắn và các áo xống khác, rồi người ta quăng họ vào giữa lò lửa hực. <sup>22</sup> Nhân vì mạng vua truyền cấp lắm, mà lò lửa thì đốt nóng lạ thường, nên những người quăng Sa-đơ-rắc, Mê-sác và A-bết-Nê-gô bị ngọn lửa cháy chết. <sup>23</sup> Còn ba người, Sa-đơ-rắc, Mê-sác, A-bết-Nê-gô, vẫn bị trói mà rơi vào giữa lò lửa hực.

- D. Khi Nê-bu-cát-nết-sa nhìn vào lò lửa, vua thấy bốn người bước đi giữa lửa (cc. 24-25); người thứ tư chính là Đấng Christ tuyệt diệu, tức Con Loài người, Đấng đã đến để ở với ba người đắc thắng đang chịu khổ và bị bắt bớ của Ngài, và làm cho lò lửa trở thành một nơi dễ chịu để đi lại.

**Đa. 3:24-25** Bấy giờ, vua Nê-bu-cát-nết-sa lấy làm lạ, vội vàng đứng dậy, cất tiếng nói cùng các nghị viên rằng: Những kẻ bị ta trói mà quăng vào giữa lửa có phải là ba người không? Họ tâu cùng vua rằng: Tâu vua, phải. <sup>25</sup> Vua lại nói: Nay, ta thấy bốn người không có bị trói, bước đi giữa lửa mà chẳng bị thương; và hình dung của người thứ tư giống như một con trai của các thần.

- E. Ba người đắc thắng ấy không cần xin Đức Chúa Trời giải cứu họ khỏi lò lửa (đc. c. 17); Christ là Con Loài người—Đấng có đủ phẩm chất và có thể cảm thông với dân Đức Chúa Trời trong mọi sự (Hê. 4:15-16)—đã đến để làm Bạn đồng hành của họ và chăm sóc họ trong sự chịu khổ, bởi hiện diện của Ngài làm cho nơi chịu khổ của họ trở thành một hoàn cảnh dễ chịu.

**Đa. 3:17** Nay, hỡi vua! Đức Chúa Trời mà chúng tôi hầu việc, có thể cứu chúng tôi thoát khỏi lò lửa hực, và chắc cứu chúng tôi khỏi tay vua.

**Hê. 4:15-16** Bởi lẽ, chúng ta không có một Thầy tế lễ Thượng phẩm chẳng thể đồng cảm với sự yếu đuối của chúng ta, bèn là một Thầy tế lễ đã bị cám dỗ trong mọi phương diện như *chúng ta*, song không có tội.

<sup>16</sup> Vậy, chúng ta hãy dạn dĩ tiến đến ngai ân điển để nhận lãnh sự thương xót và tìm thấy ân điển để được giúp đỡ đúng lúc.

## V. Đa-ni-ên và các bạn đồng hành của ông đã chiến thắng sự che đậy ngăn trở con người nhìn thấy sự cai trị của các tầng trời bởi Đức Chúa Trời của các tầng trời—Đa. 4:

- A. Là những người đã được Đức Chúa Trời chọn để làm dân Ngài vì vị trí tối thượng của Christ, chúng ta ở dưới sự cai trị thuộc trời của Đức Chúa Trời nhằm mục đích làm cho Christ có được vị trí tối thượng—cc. 18, 23-26, 30-32; La. 8:28-29; Côl. 1:18b; 2 Cô. 10:13, 18; Giê. 9:23-24.

**Đa. 4:18, 23-26, 30-32** Ta đây là vua Nê-bu-cát-nết-sa, đã thấy điềm chiêm bao ấy. Vậy, hỡi Bêl-tơ-xát-sa, ngươi hãy giải nghĩa cho ta, vì hết thầy bác sĩ trong nước ta không có thể giải nghĩa cho ta được; nhưng ngươi giải được, vì linh của các thần thánh ở trong ngươi. <sup>23</sup> Song đến điều vua thấy một đấng thánh canh giữ từ trời mà xuống, và nói rằng: Hãy đốn cây và hủy phá đi; song, hãy để lại gốc của rễ nó trong đất, rồi hãy buộc nó bằng một dây xích sắt và đồng ở giữa đám cỏ xanh trong đồng ruộng, cho nó bị nhuần thấm bởi sương móc trên trời; và cho người có phần với các thú đồng, cho đến khi đã trải qua trên người bảy kỳ.

<sup>24</sup> Hỡi vua, này là lời giải, và này là mạng định của Đấng Rất Cao, đã đến trên vua, chúa tôi: <sup>25</sup> Người ta sẽ đuổi vua ra khỏi giữa loài người, và chỗ ở vua sẽ ở giữa những thú vật trong đồng. Vua sẽ bị buộc phải ăn cỏ như bò, và sẽ được thấm nhuần sương móc trên trời; bảy kỳ sẽ trải qua trên vua, cho đến khi vua nhận biết rằng Đấng Rất Cao cai trị trong nước loài người, và Ngài muốn ban cho ai tùy ý. <sup>26</sup> Còn như đã truyền rằng chừa lại gốc của rễ cây đó, tức là khi nào vua đã nhận biết các tầng trời cầm quyền, thì nước vua chắc sẽ thuộc về vua. <sup>30</sup> thì cất tiếng mà nói rằng: Đây chẳng phải là Ba-by-lôn lớn mà ta đã dựng, bởi quyền cao cả ta, để làm đế đô ta, và làm sự vinh hiển oai nghi của ta sao? <sup>31</sup> Lời chưa ra khỏi miệng vua, thì có tiếng từ trên trời xuống rằng: Hỡi vua Nê-bu-cát-nết-sa, đã báo cho ngươi biết rằng: Ngôi nước đã lìa khỏi ngươi.

<sup>32</sup> Ngươi sẽ bị đuổi khỏi giữa loài người, sẽ ở với thú đồng; sẽ bị buộc phải ăn cỏ như bò, rồi bảy kỳ sẽ trải

qua trên người, cho đến khi người nhận biết rằng Đấng Rất Cao cai trị trong nước của loài người, và Ngài muốn ban cho ai tùy ý.

**La. 8:28-29** Chúng ta biết rằng mọi sự cùng tương tác để tốt cho những người yêu mến Đức Chúa Trời, tức là những người được kêu gọi theo mục đích của Ngài. **29** Vì những người Ngài đã biết trước thì Ngài cũng đã tiền định để được đồng hóa theo hình ảnh của Con Ngài, hầu cho Con Ngài là Con trưởng giữa nhiều anh em.

**Côl. 1:18** Ngài cũng là Đầu của Thân thể, tức Hội thánh; Ngài là khởi đầu, Con trưởng từ kẻ chết, hầu cho chính Ngài có vị trí đầu nhất trong mọi sự.

**2 Cô. 10:13, 18** Nhưng chúng tôi sẽ không khoe quá mức lượng *của mình*, song theo mực thước mà Đức Chúa Trời của mức lượng đã chia phần cho chúng tôi, để thậm chí đến tận *nơi* anh em. <sup>18</sup> vì không phải người tự tiền dẫn được chuẩn thuận bèn là người Chúa tiền dẫn.

**Giê. 9:23-24** Đức Giê-hô-va phán như vậy: Người khôn chớ khoe sự khôn mình; người mạnh chớ khoe sự mạnh mình; người giàu chớ khoe sự giàu mình; <sup>24</sup> Nhưng kẻ nào khoe, hãy khoe về trí khôn mình biết ta là Đức Giê-hô-va, là Đấng làm ra sự thương xót, chánh trực, và công bình trên đất; vì ta ưa thích những sự ấy, Đức Giê-hô-va phán vậy.

B. “Kẻ nào bước đi kiêu ngạo, Ngài có thể hạ nó xuống”—Đa. 4:37b.

## VI. Đa-ni-ên và các bạn đồng hành của ông đã chiến thắng sự ngu dại không biết hậu quả của sự trụy lạc trước mặt Đức Chúa Trời và việc xúc phạm sự thánh biệt của Ngài—ch. 5:

A. Việc Bên-xát-sa lấy các khí dụng vốn dành để thờ phượng Đức Chúa Trời trong đền thờ thánh của Ngài tại Giê-ru-sa-lem và dùng chúng để thờ hình tượng là một sự xúc phạm đến sự thánh biệt của Đức Chúa Trời (c. 4); đáng lẽ ông phải học được bài học từ kinh nghiệm của Nê-bu-cát-nết-sa (4:18-37); tuy nhiên, ông đã không học bài học đó và hậu quả là phải bị khổ sở (5:18, 20, 24-31).

**Đa. 5:4** Vậy họ uống rượu và ngợi khen các thần bằng vàng, bằng bạc, bằng đồng, bằng sắt, bằng gỗ và bằng đá.

**Đa. 4:18-37** Ta đây là vua Nê-bu-cát-nết-sa, đã thấy điềm chiêm bao ấy. Vậy, hồi Bên-tơ-xát-sa, người hãy giải nghĩa cho ta, vì hết thầy bác sĩ trong nước ta không có thể giải nghĩa cho ta được; nhưng người giải được, vì linh của các thần thánh ở trong người. <sup>19</sup> Bấy giờ Đa-ni-ên, gọi tên là Bên-tơ-xát-sa, bị cầm trong giây lâu, và những ý tưởng làm cho người bối rối. Vua lại cất tiếng nói rằng: Hồi Bên-tơ-xát-sa, đừng cho điềm chiêm bao và sự giải nghĩa làm rối người. Bên-tơ-xát-sa nói rằng: Thưa chúa, nguyên cho điềm chiêm bao đến cho những kẻ ghét chúa và sự giải nghĩa cho kẻ thù nghịch chúa! <sup>20</sup> Cây mà vua đã thấy, trở nên lớn và mạnh, ngọn châm đến trời, và khắp đất đều xem thấy, <sup>21</sup> lá thì đẹp và trái thì sai, có đủ cho mọi loài ăn, các thú đồng ở dưới bóng nó, các loài chim trời làm ổ trên nhánh nó, <sup>22</sup> hồi vua, ấy là chính mình vua, vua đã trở nên lớn và mạnh, sự cao cả của vua tăng thêm và thấu đến trời, quyền thế vua đến đầu cùng đất. <sup>23</sup> Song đến điều vua thấy một đấng thánh canh giữ từ trời mà xuống, và nói rằng: Hãy đốn cây và hủy phá đi; song, hãy để lại gốc của rễ nó trong đất, rồi hãy buộc nó bằng một dây xích sắt và đồng ở giữa đám cỏ xanh trong đồng ruộng, cho nó bị nhuần thấm bởi sương móc trên trời; và cho người có phần với các thú đồng, cho đến khi đã trải qua trên người bảy kỳ. <sup>24</sup> Hồi vua, này là lời giải, và này là mạng định của Đấng Rất Cao, đã đến trên vua, chúa tôi: <sup>25</sup> Người ta sẽ đuổi vua ra khỏi giữa loài người, và chỗ ở vua sẽ ở giữa những thú vật trong đồng. Vua sẽ bị buộc phải ăn cỏ như bò, và sẽ được thấm nhuần sương móc trên trời; bảy kỳ sẽ trải qua trên vua, cho đến khi vua nhận biết rằng Đấng Rất Cao cai trị trong nước loài người, và Ngài muốn ban cho ai tùy ý. <sup>26</sup> Còn như đã truyền rằng chừa lại gốc của rễ cây đó, tức là khi nào vua đã nhận biết các tầng trời cầm quyền, thì nước vua chắc sẽ thuộc về vua. <sup>27</sup> Vậy nên, hồi vua, xin hãy nghe lời tôi khuyên vua: hãy lấy sự công bình mà chuộc tội lỗi, hãy thương xót những kẻ nghèo khó để chuộc những điều gian ác mình. Như vậy sự bình an vua còn có thể lâu dài hơn nữa. <sup>28</sup> Hết thấy những sự đó đều đến cho vua Nê-bu-cát-nết-sa. <sup>29</sup> Khi khỏi mười hai tháng, vua đi dạo trong hoàng cung Ba-by-lôn, <sup>30</sup> thì cất tiếng mà nói rằng: Đây chẳng phải là Ba-by-lôn lớn mà ta đã dựng, bởi quyền cao cả ta, để làm đế đô ta, và làm sự vinh hiển oai nghi của ta sao? <sup>31</sup> Lời chưa ra khỏi miệng vua, thì có tiếng từ trên trời xuống rằng: Hồi vua Nê-bu-cát-nết-sa, đã báo cho người biết rằng: Ngôi nước đã lìa khỏi người. <sup>32</sup> Người sẽ bị đuổi khỏi giữa loài người, sẽ ở với thú đồng; sẽ bị buộc phải ăn cỏ như bò, rồi bảy kỳ sẽ trải qua trên người, cho đến khi người nhận biết rằng Đấng Rất Cao cai trị trong nước của loài người, và Ngài muốn ban cho ai tùy ý. <sup>33</sup> Trong chính giờ đó, lời nói ấy đã ứng nghiệm cho vua Nê-bu-cát-nết-sa, vua bị đuổi khỏi giữa loài người; ăn cỏ như bò; thân thể vua phải thấm nhuần sương móc trên trời, cho đến tóc vua cũng mọc như lông chim ưng, móng vua thì giống như móng loài chim chóc. <sup>34</sup> Đến cuối cùng những ngày đó, ta đây, Nê-bu-cát-nết-

sa, ngược mắt lên trời, trí khôn đã phục lại cho ta, và ta xưng tạ Đấng Rất Cao. Ta bèn ngợi khen và làm sáng danh Đấng sống đời đời, uy quyền Ngài là uy quyền còn mãi mãi, nước Ngài từ đời nọ đến đời kia.<sup>35</sup> Hết thủy dân cư trên đất thấy đều cảm như là không có; Ngài làm theo ý mình trong cơ binh trên trời, và ở giữa cư dân trên đất; chẳng ai có thể cản tay Ngài và hỏi rằng: Ngài làm chi vậy?<sup>36</sup> Trong lúc đó, trí khôn phục lại cho ta, ta lại được sự vinh hiển của ngôi nước ta, sự oai nghi chói sáng trở lại cho ta; những nghị viên và đại thần ta lại chào ta. Ta lại được lập lên trên ngôi nước, và sự uy nghi quyền thế ta càng thêm.<sup>37</sup> Bây giờ, ta, Nê-bu-cát-nét-sa, ngợi khen, tôn vinh, và làm cả sáng Vua trên trời; mọi công việc Ngài đều chân thật, các đường lối Ngài đều công bình; và kẻ nào bước đi kiêu ngạo, Ngài có thể hạ nó xuống.

**Đa. 5:18, 20, 24-31** Hồi vua, Đức Chúa Trời Rất Cao đã ban ngôi vua và quyền thế lớn, sự tôn vinh và uy nghiêm cho cha vua là Nê-bu-cát-nét-sa.<sup>20</sup> Nhưng vì lòng người tự cao, và tính người cứng cỏi, làm một cách kiêu ngạo, nên người bị truất mất ngôi vua và lột hết sự vinh hiển.<sup>24</sup> Vậy nên từ nơi Ngài đã sai phân bàn tay này đến, và chữ đó đã vạch ra.<sup>25</sup> Những chữ đã vạch ra như sau này: Mê-nê, Mê-nê, Tê-ken, U-phác-sin.<sup>26</sup> Đây là nghĩa những chữ đó: Mê-nê là: Đức Chúa Trời đã đếm nước vua và khiến nó đến cuối cùng.<sup>27</sup> Tê-ken là: Vua đã bị cân trên cái cân, và thấy là kém thiếu.<sup>28</sup> Phê-rét là: Nước vua bị chia ra, được ban cho người Mê-đi và người Phe-rơ-sơ.<sup>29</sup> Tức thì, theo lệnh truyền của vua Bê-nát-sa, người ta mặc màu tía cho Đa-ni-ên; đeo vào cổ người một vòng vàng, và rao ra rằng người được dự chức thứ ba trong việc chính trị nhà nước.<sup>30</sup> Ngay đêm đó, vua người Canh-đê là Bê-nát-sa bị giết.<sup>31</sup> Rồi Đa-ri-út là người Mê-đi được nước, bấy giờ tuổi người độ sáu mươi hai.

- B. “Trong Đa-ni-ên này [người ta] thấy có linh vượt trời, tri thức và sự thông sáng, và việc giải nghĩa các chiêm bao, việc giải bày những điều bí ẩn, và việc giải quyết các nan đề [nguyên văn: các nút thắt]”—c. 12a.
- C. “Hồi vua Bê-nát-sa, ...dầu vua đã biết hết các việc ấy, mà lòng vua cũng không hạ xuống chút nào, nhưng vua đã tôn cao mình chống lại Chúa của các tầng trời, mà khiến đem đến trước vua những khí dụng của nhà Ngài, và dùng mà uống rượu, cùng với các quan đại thần, các hoàng hậu và cung phi vua. Vua cũng đã tôn vinh các thần bằng bạc, bằng vàng, bằng đồng, bằng sắt, bằng gỗ và bằng đá, là những thần không thấy không nghe không biết gì; và vua không thờ phượng Đức Chúa Trời là Đấng cảm trong tay Ngài hơi thở và hết thủy các đường lối của vua”—cc. 22-23, đc. c. 20.

## VII. Đa-ni-ên và các bạn đồng hành của ông đã chiến thắng sự quỷ quyệt mà đã ngăn cấm sự trung tín của những người đắc thắng trong việc thờ phượng Đức Chúa Trời—ch. 6:

- A. Trọng tâm của Đa-ni-ên chương 6 là sự cầu nguyện của con người để thực hiện gia tế của Đức Chúa Trời; Đa-ni-ên đã phụ thuộc vào sự cầu nguyện để làm điều con người không thể làm và hiểu điều con người không thể hiểu; không có cách nào khác để đem gia tế của Đức Chúa Trời vào trong sự đầy trọn và được làm trọn ngoại trừ cầu nguyện; đây chính là bí quyết bên trong của chương này.
- B. Đa-ni-ên cầu nguyện mỗi ngày ba lần, với các cửa sổ mở hướng về Giê-ru-sa-lem; qua lời cầu nguyện đầy ân điển của ông, Đức Chúa Trời đã đem Israel trở lại miền đất của tổ phụ họ (c. 10; đc. 1 Vua. 19:12, 18); Đức Chúa Trời sẽ lắng nghe lời cầu nguyện của chúng ta khi lời cầu nguyện của chúng ta hướng về Christ (hình bóng bởi Miền đất Thánh), hướng về vương quốc Đức Chúa Trời (hình bóng bởi thành thánh), và hướng về nhà Đức Chúa Trời (hình bóng bởi đền thờ thánh) là mục tiêu trong gia tế đời đời của Đức Chúa Trời—8:48-49.

**Đa. 6:10** Khi Đa-ni-ên nghe rằng chỉ dụ đó đã ký tên rồi, thì về nhà mình (những cửa sổ của phòng người thì mở về hướng Giê-ru-sa-lem). Tại đó, cứ một ngày ba lần, người quì gối xuống, cầu nguyện, xưng tạ trước mặt Đức Chúa Trời mình, như vẫn làm khi trước.

**1 Vua. 19:12, 18** Sau cơn động đất có đám lửa; nhưng không có Đức Giê-hô-va trong đám lửa. Sau đám lửa, có một tiếng êm dịu nhỏ nhẹ.<sup>18</sup> Nhưng ta đã để dành lại cho ta trong Y-sơ-ra-ên bảy ngàn người không có quì gối xuống trước mặt Ba-anh, và môi họ chưa hôn nó.

**1 Vua. 8:48-49** nhược bằng tại trong xứ mà thù nghịch đã dẫn họ đến làm phu tù, họ hết lòng hết ý trở lại cùng Chúa, cầu nguyện cùng Ngài, mặt hướng về xứ mà Chúa đã ban cho tổ phụ họ, về thành mà Chúa đã chọn, và về đền mà tôi đã xây cất cho danh Chúa,<sup>49</sup> thì xin Chúa ở trên trời, tức nơi Chúa ngự, hãy đủ nghe lời cầu nguyện nài xin của họ, và bình vực quyền lợi cho họ.



## Bài Bốn

### Gióp và hai cây

Đọc Kinh văn: Sáng. 2:9, 17; Khải. 22:1-2, 14; Gióp 1:1; 2:3; 42:1-6

**Sáng. 2:9, 17** Và Giê-hô-va Đức Chúa Trời khiến từ đất mọc lên mọi cây đẹp mắt và tốt để làm thức ăn, cũng có cây sự sống ở giữa vườn và cây tri thức thiện ác. <sup>17</sup> Nhưng cây tri thức thiện ác, con không được ăn, vì vào ngày con ăn, chắc chắn con sẽ chết.

**Khải. 22:1-2, 14** Rồi thiên sứ cho tôi xem sông nước sự sống, sáng ngời như pha lê, tuôn ra từ ngai Đức Chúa Trời và Chiên con, ở giữa đường của thành. <sup>2</sup> Bờ sông bên này và bên kia đều có cây sự sống, sinh ra mười hai trái, mỗi tháng đều ra trái; lá cây dùng để chữa lành các dân tộc. <sup>14</sup> Phước hạnh cho người giặt áo mình để được quyền dự phần cây sự sống và vào trong thành bởi các cổng.

**Gióp 1:1** Tại trong xứ Út-xơ có một người tên là Gióp; người ấy vốn trọn vẹn và ngay thẳng, kính sợ Đức Chúa Trời và lánh khỏi điều ác.

**Gióp 2:3** Đức Giê-hô-va lại phán hỏi Sa-tan rằng: Người có nhìn thấy Gióp, tôi tớ của ta chăng? Trên đất chẳng có ai giống như người, vốn trọn vẹn và ngay thẳng, kính sợ Đức Chúa Trời, và lánh khỏi điều ác; lại người bền đỗ trong sự hoàn toàn mình, mặc dầu người có giục ta phá hủy người vô cớ.

**Gióp 42:1-6** Gióp thưa với Đức Chúa Trời rằng: <sup>2</sup> Tôi biết rằng Chúa có thể làm được mọi sự, Chẳng có ý chỉ nào Chúa lấy làm khó lắm. <sup>3</sup> Kẻ này là ai, không hiểu biết gì, lại dám che ám ý chỉ của Chúa? Phải, tôi đã nói những điều tôi không hiểu đến, Tức các sự lạ lùng quá cho tôi, mà tôi chẳng thông biết. <sup>4</sup> Hỡi Chúa, xin hãy nghe, tôi sẽ nói; Tôi sẽ hỏi Chúa, Chúa sẽ chỉ dạy cho tôi. <sup>5</sup> Trước lỗ tai tôi có nghe đồn về Chúa, Nhưng bây giờ, mắt tôi đã thấy Ngài: <sup>6</sup> Vì vậy, tôi lấy làm gớm ghê tôi, Và ăn năn trong tro bụi.

### I. Trong sự khải thị thần thượng có hai cây, hai nguồn, hai con đường, hai nguyên tắc, và hai sự tổng kết:

#### A. Hai cây:

1. Cây sự sống tượng trưng cho Đức Chúa Trời Tam Nhất là sự sống cho con người trong mối quan hệ của con người với Ngài—Sáng. 2:9; Thi. 36:9a.

**Sáng. 2:9** Và Giê-hô-va Đức Chúa Trời khiến từ đất mọc lên mọi cây đẹp mắt và tốt để làm thức ăn, cũng có cây sự sống ở giữa vườn và cây tri thức thiện ác.

**Thi. 36:9** Vì nguồn sự sống ở nơi Chúa; Trong ánh sáng Chúa chúng tôi thấy sự sáng.

2. Cây tri thức thiện ác tượng trưng cho Sa-tan, ma quỷ, kẻ ác, là sự chết đối với con người trong sự sa ngã của con người trước mặt Đức Chúa Trời—Sáng. 2:17.

**Sáng. 2:17** nhưng cây tri thức thiện ác, con không được ăn, vì vào ngày con ăn, chắc chắn con sẽ chết.

#### B. Hai nguồn:

1. Cây sự sống là nguồn của những người tìm kiếm Đức Chúa Trời là sự sống, để họ được cung ứng và vui hưởng—Gi. 1:4; 15:1.

**Gi. 1:4** Sự sống ở trong Ngài, và sự sống này là ánh sáng của con người.

**Gi. 15:1** Ta là cây nho thật, Cha Ta là người vun trồng.

2. Cây tri thức thiện ác là nguồn của những người đi theo Sa-tan là thuốc độc dẫn đến sự chết và sự diệt vong đời đời—8:44.

**Gi. 8:44** Các ông ra từ cha *các ông* là ma quỷ, và các ông muốn thực hiện những ham muốn của cha các ông. Từ ban đầu, hắn là kẻ giết người và không đứng trong lẽ thật, vì không có lẽ thật trong hắn. Khi hắn nói dối thì hắn nói ra từ *những điều* của riêng hắn, vì hắn là kẻ nói dối và là cha của sự nói dối.

3. Kết quả của hai nguồn này là hai vương quốc—vương quốc Đức Chúa Trời và vương quốc Sa-tan—Mat. 21:43; 12:26; Côi. 1:13.

**Mat. 21:43** Vậy, Ta nói với các ông, vương quốc Đức Chúa Trời sẽ cất khỏi các ông và ban cho một dân tộc sinh hoa lợi của vương quốc ấy.

**Mat. 12:26** Và nếu Sa-tan đuổi Sa-tan thì hắn tự phân tranh. Vậy, làm sao vương quốc hắn đứng được?

**Côi. 1:13** Ngài đã giải cứu chúng ta khỏi uy quyền của sự tối tăm và chuyển dời *chúng ta* vào vương quốc của Con yêu dấu Ngài.

#### C. Hai con đường:

1. Đường thứ nhất là đường sự sống, tức đường chật, để con người tìm kiếm Đức Chúa Trời, đạt được Đức Chúa Trời, và vui hưởng Đức Chúa Trời trong sự sống đời đời của Ngài làm nguồn cung ứng—Mat. 7:14; Công. 9:2; 16:17; 18:25-26; 2 Phi. 2:15, 21.

**Mat. 7:14** Còn cổng hẹp và đường chật dẫn đến sự sống, và người tìm được nó thì ít.

**Công. 9:2** yêu cầu ông *cấp* văn thư *gửi* cho các nhà hội tại Đa-mách, hầu cho hễ gặp bất cứ ai thuộc về Đường lối này, dù nam hay nữ, đều trối lại, giải về Giê-ru-sa-lem.

**Công. 16:17** Cô theo sau Phao-lô và chúng tôi mà kêu lên rằng: “Những người này là nô lệ của Đức Chúa Trời Chí cao, rao truyền cho các người con đường cứu rỗi.”

**Công. 18:25-26** Người này được chỉ giáo trong đường lối của Chúa và nóng cháy trong linh; ông phát ngôn và dạy dỗ chính xác những điều về Jesus dù chỉ biết báp-têm của Giảng. <sup>26</sup> Người này bắt đầu phát ngôn dạn dĩ trong nhà hội. Khi Bê-rít-sin và A-qui-la nghe ông, bèn đưa về, giảng giải đường lối của Đức Chúa Trời cho ông cách chính xác hơn.

**2 Phi. 2:15, 21** Vì đã bỏ đường ngay thẳng nên họ bị lầm lạc mà theo đường của Ba-la-am, *con trai* Bê-ô, là kẻ yêu tiền công của sự bất chính, <sup>21</sup> Thà họ không biết đường công chính, còn hơn là biết mà lại quay lưng với điều răn thánh đã truyền cho mình.

- Đường thứ nhì là đường sự chết và đường thiện ác, tức đường lớn, để những người đi theo Satan trở thành con cái hấn—Mat. 7:13; 1 Gi. 3:10a.

**Mat. 7:13** Hãy bước vào qua cổng hẹp, vì cổng rộng và đường lớn dẫn đến sự hủy diệt, và người bước vào qua nó thì nhiều.

**1 Gi. 3:10** Do điều này mà con cái của Đức Chúa Trời và con cái của ma quỷ được tỏ ra. Người nào không thực hành sự công chính thì không ra từ Đức Chúa Trời, và người nào không yêu anh em mình thì cũng vậy.

#### D. Hai nguyên tắc:

- Nguyên tắc thứ nhất là nguyên tắc sự sống—nguyên tắc lệ thuộc Đức Chúa Trời—Gi. 15:5; Sáng. 4:4.

**Gi. 15:5** Ta là cây nho; các anh là nhánh. Ai luôn ở trong Ta và Ta trong người ấy thì kết nhiều trái, vì ngoài Ta, các anh không thể làm gì được.

**Sáng. 4:4** Và A-bên cũng đem đến một của lễ từ những con đầu lòng của bầy mình, tức là từ phần mỡ của chúng. Đức Giê-hô-va đoái đến A-bên và của lễ của ông.

- Nguyên tắc thứ nhì là nguyên tắc sự chết và nguyên tắc thiện ác—nguyên tắc độc lập với Đức Chúa Trời—Giê. 17:5-6; Sáng. 4:3.

**Giê. 17:5-6** Đức Giê-hô-va phán như vậy: Đáng rửa thay là kẻ nhờ cậy loài người, lấy loài xác thịt làm cánh tay, lòng lìa khỏi Đức Giê-hô-va. <sup>6</sup> Nó sẽ như thạch thảo trong sa mạc, không thấy phước đến, nhưng ở trong nơi đồng vắng khô khan, trên đất mặn không dân ở.

**Sáng. 4:3** Một thời gian sau, Ca-in đem dâng cho Đức Giê-hô-va một của lễ từ hoa quả của đất.

#### E. Hai sự tổng kết là kết quả sau cùng của hai con đường mà con người lựa chọn trong mối quan hệ của họ với Đức Chúa Trời:

- Sự tổng kết của đường sự sống của Đức Chúa Trời là thành phố của nước sự sống, Giê-ru-sa-lem Mới—Khải. 21:2, 10-11; 22:1-2.

**Khải. 21:2, 10-11** Tôi cũng thấy thành thánh, Giê-ru-sa-lem Mới, từ trời ở nơi Đức Chúa Trời mà xuống, soạn như một cô dâu trang sức vì chồng mình. <sup>10</sup> Vì ấy đưa tôi đi trong linh lên một núi lớn và cao rồi chỉ cho tôi thấy thành thánh Giê-ru-sa-lem từ trời ở nơi Đức Chúa Trời mà xuống, <sup>11</sup> có vinh hiển của Đức Chúa Trời. Ánh sáng của thành giống như đá quý nhất, như bích ngọc, trong như pha lê.

**Khải. 22:1-2** Rồi thiên sứ cho tôi xem sông nước sự sống, sáng ngời như pha lê, tuôn ra từ ngai Đức Chúa Trời và Chiên con, ở giữa đường của thành. <sup>2</sup> Bờ sông bên này và bên kia đều có cây sự sống, sinh ra mười hai trái, mỗi tháng đều ra trái; lá cây dùng để chữa lành các dân tộc.

- Sự tổng kết của đường sự chết và đường thiện ác là hồ lửa—19:20; 20:10, 14-15; 21:8.

**Khải. 19:20** Rồi con thú bị bắt cùng với tiên tri giả, kẻ đã thực hiện các dấu hiệu trước mặt nó để lừa dối những người đã nhận dấu của con thú và những người thờ lạy ảnh tượng nó. Cả hai bị ném sống vào hồ lửa cháy bằng lưu hoàng.

**Khải. 20:10, 14-15** Ma quỷ, kẻ đã lừa dối họ, bị ném vào hồ lửa và lưu hoàng, trong đó cũng có con thú và tiên tri giả; chúng sẽ bị thống khổ ngày đêm mãi mãi vô cùng. <sup>14</sup> Sự chết và Ha-đét bị ném vào hồ lửa. Đây là sự chết thứ nhì, tức là hồ lửa. <sup>15</sup> Nếu ai không thấy được ghi trong sách sự sống thì bị ném vào hồ lửa.

**Khải. 21:8** Còn những kẻ nhút nhát, vô tín, ghê tởm, giết người, gian dâm, tà thuật, thờ hình tượng và mọi kẻ giả dối, phần của họ sẽ ở trong hồ cháy bằng lửa và lưu hoàng, tức là sự chết thứ nhì.

## II. Ý định của Đức Chúa Trời không phải là có một Gióp ở trong đường hướng cây tri thức thiện ác, mà là một Gióp ở trong đường hướng cây sự sống:

- Lập luận của Gióp và các bạn của ông là theo đường hướng của cây tri thức thiện ác—Gióp 2:11–32:1.

- Như các bạn mình, Gióp dừng lại ở tri thức đúng sai, không biết gia tể của Đức Chúa Trời—4:7-8.

**Gióp 4:7-8** Ông hãy suy xét lại, nào bao giờ có kẻ vô tội bị hư mất? Đâu có người ngay thẳng lại bị trừ diệt? <sup>8</sup> Theo điều tôi đã thấy, ai cày sự gian ác, Và gieo điều khuấy rối, thì lại gặt lấy nó.

- C. Gióp và các bạn ông ở trong lĩnh vực cây tri thức thiện ác; Đức Chúa Trời đã cố giải cứu họ khỏi lĩnh vực đó và đặt họ vào lĩnh vực cây sự sống—1:1; 2:3; 19:10.

**Gióp 1:1** Tại trong xứ Út-xơ có một người tên là Gióp; người ấy vốn trọn vẹn và ngay thẳng, kính sợ Đức Chúa Trời và lánh khỏi điều ác.

**Gióp 2:3** Đức Giê-hô-va lại phán hỏi Sa-tan rằng: Ngươi có nhìn thấy Gióp, tôi tớ của ta chẳng? Trên đất chẳng có ai giống như người, vốn trọn vẹn và ngay thẳng, kính sợ Đức Chúa Trời, và lánh khỏi điều ác; lại người bền đỗ trong sự hoàn toàn mình, mặc dầu ngươi có giục ta phá hủy người vô cớ.

**Gióp 19:10** Ngài có làm đôi tệt tôi tứ phía, và tôi hư mất đi; Ngài rút nhỏ sự trông cậy tôi như cây cối.

- D. Mục đích của Đức Chúa Trời khi xử lí Gióp là xoay ông khỏi đường thiện ác sang đường sự sống hầu ông có thể đạt được Đức Chúa Trời đến mức đầy trọn nhất—42:1-6.

**Gióp 42:1-6** Gióp thưa với Đức Chúa Trời rằng: <sup>2</sup> Tôi biết rằng Chúa có thể làm được mọi sự, Chẳng có ý chỉ nào Chúa lấy làm khó lắm. <sup>3</sup> Kẻ này là ai, không hiểu biết gì, lại dám che ám ý chỉ của Chúa? Phải, tôi đã nói những điều tôi không hiểu đến, Tức các sự lạ lùng quá cho tôi, mà tôi chẳng thông biết. <sup>4</sup> Hỡi Chúa, xin hãy nghe, tôi sẽ nói; Tôi sẽ hỏi Chúa, Chúa sẽ chỉ dạy cho tôi. <sup>5</sup> Trước lỗi tai tôi có nghe đồn về Chúa, Nhưng bây giờ, mắt tôi đã thấy Ngài: <sup>6</sup> Vì vậy, tôi lấy làm gớm ghê tôi, Và ăn năn trong tro bụi.

### III. Chúng ta cần khái tượng về cây sự sống—khái tượng về Đức Chúa Trời trong Christ là thức ăn của chúng ta—Sáng. 2:9; Khải. 22:1-2, 14:

**Sáng. 2:9** Và Giê-hô-va Đức Chúa Trời khiến từ đất mọc lên mọi cây đẹp mắt và tốt để làm thức ăn, cũng có cây sự sống ở giữa vườn và cây tri thức thiện ác.

**Khải. 22:1-2, 14** Rồi thiên sứ cho tôi xem sông nước sự sống, sáng ngời như pha lê, tuôn ra từ ngai Đức Chúa Trời và Chiên con, ở giữa đường của thành. <sup>2</sup> Bờ sông bên này và bên kia đều có cây sự sống, sinh ra mười hai trái, mỗi tháng đều ra trái; lá cây dùng để chữa lành các dân tộc. <sup>14</sup> Phước hạnh cho người giặt áo mình để được quyền dự phần cây sự sống và vào trong thành bởi các cổng.

- A. Cây sự sống tượng trưng cho Đức Chúa Trời Tam Nhất trong Christ để ban phát chính Ngài là sự sống vào dân được chọn của Ngài dưới hình thức thức ăn—Sáng. 2:9.

- B. Cây sự sống là trung tâm của vũ trụ:

1. Theo mục đích của Đức Chúa Trời, trái đất là trung tâm của vũ trụ, vườn Ê-đen là trung tâm của trái đất, và cây sự sống là trung tâm của vườn Ê-đen; do đó, vũ trụ tập trung vào cây sự sống.
2. Đối với cả Đức Chúa Trời lẫn con người, không có điều gì là trung tâm và trọng yếu hơn cây sự sống—3:22; Khải. 22:14.

**Sáng. 3:22** Rồi Giê-hô-va Đức Chúa Trời phán: “Này, con người đã trở nên một bậc giống như Chúng ta, biết thiện và ác; vậy, bây giờ hãy coi chừng kẻo người cũng giơ tay hái trái cây sự sống mà ăn và sống mãi mãi”

**Khải. 22:14** Phước hạnh cho người giặt áo mình để được quyền dự phần cây sự sống và vào trong thành bởi các cổng.

- C. Tân Ước khải thị rằng Christ là sự ứng nghiệm hình ảnh về cây sự sống—Gi. 1:4; 15:5.

**Gi. 1:4** Sự sống ở trong Ngài, và sự sống này là ánh sáng của con người.

**Gi. 15:5** Ta là cây nho; các anh là nhánh. Ai luôn ở trong Ta và Ta trong người ấy thì kết nhiều trái, vì ngoài Ta, các anh không thể làm gì được.

- D. Mọi phương diện của Đấng Christ bao-hàm-tất-cả được khải thị trong Phúc âm Giảng đều là kết quả của cây sự sống—6:48; 8:12; 10:11; 11:25; 14:6.

**Gi. 6:48** Ta là bánh sự sống.

**Gi. 8:12** Vậy, Jesus lại nói với họ rằng: “Ta là ánh sáng của thế giới; ai theo Ta chắc chắn sẽ không bước đi trong bóng tối, nhưng có ánh sáng của sự sống.”

**Gi. 10:11** Ta là Người chăn tốt. Người chăn tốt vì chiên mà bỏ mạng sống mình.

**Gi. 11:25** Jesus nói với bà: “Ta là sự phục sinh và sự sống; người nào tin vào Ta, dầu đã chết cũng sẽ sống.

**Gi. 14:6** Jesus nói với ông: “Ta là đường đi, thực tại và sự sống; không ai có thể đến với Cha mà không qua Ta.”

- E. Vui hưởng cây sự sống sẽ là phần hưởng đời đời cho tất cả những người được chuộc của Đức Chúa Trời—Khải. 22:1-2, 14:

**Khải. 22:1-2, 14** Rồi thiên sứ cho tôi xem sông nước sự sống, sáng ngời như pha lê, tuôn ra từ ngai Đức Chúa Trời và Chiên con, ở giữa đường của thành. <sup>2</sup> Bờ sông bên này và bên kia đều có cây sự sống, sinh ra mười hai trái, mỗi tháng đều ra trái; lá cây dùng để chữa lành các dân tộc. <sup>14</sup> Phước hạnh cho người giặt áo mình để được quyền dự phần cây sự sống và vào trong thành bởi các cổng.

1. Cây sự sống làm trọn cho đến đời đời điều Đức Chúa Trời đã định cho con người từ ban đầu—**Sáng. 1:26; 2:9.**  
**Sáng. 1:26** Và Đức Chúa Trời phán: “Chúng ta hãy làm nên con người trong hình ảnh của Chúng ta, theo hình dạng của Chúng ta; và hãy để họ thống trị trên cá biển, trên chim trời, trên gia súc, trên cả đất và trên mọi loài bò trườn bò trườn trên đất.”  
**Sáng. 2:9** Và Giê-hô-va Đức Chúa Trời khiến từ đất mọc lên mọi cây đẹp mắt và tốt để làm thức ăn, cũng có cây sự sống ở giữa vườn và cây tri thức thiện ác.
2. Trái của cây sự sống sẽ là thức ăn cho những người được chuộc của Đức Chúa Trời trong cõi đời đời; những trái này sẽ liên tục tươi mới, được sản sinh mỗi tháng—**Khải. 22:2.**  
**Khải. 22:2** Bờ sông bên này và bên kia đều có cây sự sống, sinh ra mười hai trái, mỗi tháng đều ra trái; lá cây dùng để chữa lành các dân tộc.

#### **IV. Khi chúng ta được tái sinh, Christ đã trồng chính Ngài là cây sự sống vào trong chúng ta—**Gi. 1:12-13; 3:3, 5-6, 15; 11:25; 15:1, 5:****

- Gi. 1:12-13** Nhưng hễ ai tiếp nhận Ngài thì Ngài ban cho uy quyền để trở nên con cái Đức Chúa Trời, tức là cho những người tin vào danh Ngài; <sup>13</sup> những người ấy được sinh không bởi huyết, cũng không bởi ý muốn của xác thịt, cũng không bởi ý muốn của con người, nhưng bởi Đức Chúa Trời.
- Gi. 3:3, 5-6, 15** Jesus trả lời ông rằng: “Thật vậy, thật vậy, Ta nói với ông, nếu người nào không được sinh lại thì không thể thấy vương quốc Đức Chúa Trời.” <sup>5</sup> Jesus đáp: “Thật vậy, thật vậy, Ta nói với ông, nếu người nào không được sinh bởi nước và Linh thì không thể vào vương quốc Đức Chúa Trời. <sup>6</sup> Điều được sinh bởi xác thịt là xác thịt, điều được sinh bởi Linh là linh. <sup>15</sup> hầu cho hễ ai tin vào Ngài thì có sự sống đời đời.
- Gi. 11:25** Jesus nói với bà: “Ta là sự phục sinh và sự sống; người nào tin vào Ta, dầu đã chết cũng sẽ sống.
- Gi. 15:1, 5** Ta là cây nho thật, Cha Ta là người vun trồng. <sup>5</sup> Ta là cây nho; các anh là nhánh. Ai luôn ở trong Ta và Ta trong người ấy thì kết nhiều trái, vì ngoài Ta, các anh không thể làm gì được.
- A. Trong nếp sống thực tiễn của mình, có thể chúng ta không ở trong đường hướng cây sự sống mà trong đường hướng cây tri thức thiện ác—**Châm. 16:25; 21:2.**  
**Châm. 16:25** Có một con đường coi dường chánh đáng cho loài người; Nhưng cuối cùng nó thành ra cái nẻo sự chết.  
**Châm. 21:2** Các đường lối của loài người đều chánh đáng theo mắt họ; Song Đức Giê-hô-va cân nhắc cái lòng.
  - B. Gióp theo đuổi điều gì đó trong lĩnh vực đạo đức, nhưng chúng ta, tín đồ trong Christ, nên theo đuổi điều gì đó trong lĩnh vực của Đức Chúa Trời—**1 Cô. 15:28; Êph. 3:16-21.**  
**1 Cô. 15:28** Và khi mọi sự đã quy phục Ngài thì sau đó chính Con cũng sẽ quy phục Đấng đã khiến mọi sự quy phục Ngài, hầu cho Đức Chúa Trời là tất cả trong tất cả.  
**Êph. 3:16-21** để Ngài, theo sự phong phú của vinh hiển Ngài, ban cho anh em được mạnh mẽ vào trong người bề trong bằng quyền năng qua Linh Ngài, <sup>17</sup> để Christ có thể lập nhà Ngài trong lòng anh em qua đức tin, để anh em, khi được chiêm rỗi và lập nền trong tình yêu <sup>18</sup> thì có thể đầy sức mạnh mà cùng với tất cả thánh đồ linh hội chiêu rộng, chiều dài, chiều cao, chiều sâu ấy là gì <sup>19</sup> và biết được tình yêu của Christ, vốn vượt tầm tri thức, để anh em có thể được đổ đầy dẫn đến mọi sự đầy đủ của Đức Chúa Trời. <sup>20</sup> Nhưng đối với Đấng có thể làm dư dật bội phần, vượt trên mọi điều chúng ta cầu xin hoặc suy tưởng, theo quyền năng vận hành trong chúng ta, <sup>21</sup> nguyện vinh hiển quy về Ngài trong Hội thánh và trong Christ Jesus cho đến mọi thế hệ mãi mãi vô cùng. A-men.
  - C. Trong nếp sống hằng ngày của mình, chúng ta không nên ở trong lĩnh vực cây tri thức thiện ác nhưng trong lĩnh vực của Linh ban-sự-sống—**1 Cô. 15:45b; La. 8:2.**  
**1 Cô. 15:45** Vậy, cũng có chép: “Người đầu tiên, A-đam, đã trở nên hồn sống”; A-đam cuối cùng đã trở nên Linh ban-sự-sống.  
**La. 8:2** Vì luật của Linh sự sống đã giải thoát tôi trong Christ Jesus khỏi luật của tội và của sự chết.
  - D. Ý định của Đức Chúa Trời là phá đổ chúng ta và tái xây dựng chúng ta bằng chính Ngài là sự sống và bản chất của chúng ta hầu chúng ta có thể trở nên những người tuyệt đối là một với Ngài—**2 Cô. 1:9; 4:14.**  
**2 Cô. 1:9** Thật sự chính chúng tôi đã tự đáp ứng là phải chết, hầu cho chúng tôi không tin cậy chính mình nhưng *tin cậy* Đức Chúa Trời, Đấng khiến kẻ chết sống dậy.  
**2 Cô. 4:14** bởi biết rằng Đấng đã khiến Chúa Jesus sống dậy cũng sẽ khiến chúng tôi sống dậy cùng với Jesus và sẽ làm *chúng tôi* đứng với anh em trước mặt Ngài.



**Ý định của Đức Chúa Trời đối với Gióp—  
để thiện nhân trở thành Thần-nhân**

Đọc Kinh văn: Gióp 1:1, 8; 2:3, 9; 27:5; 31:6; 42:5-6

**Gióp 1:1, 8** Tại trong xứ Út-xơ có một người tên là Gióp; người ấy vốn trọn vẹn và ngay thẳng, kính sợ Đức Chúa Trời và lánh khỏi điều ác. <sup>8</sup> Đức Giê-hô-va lại hỏi Sa-tan rằng: Ngươi có nhìn thấy Gióp, tôi tớ của ta chăng; nơi thế gian chẳng có người nào giống như nó, vốn trọn vẹn và ngay thẳng, kính sợ Đức Chúa Trời, và lánh khỏi điều ác?

**Gióp 2:3, 9** Đức Giê-hô-va lại phán hỏi Sa-tan rằng: Ngươi có nhìn thấy Gióp, tôi tớ của ta chăng? Trên đất chẳng có ai giống như người, vốn trọn vẹn và ngay thẳng, kính sợ Đức Chúa Trời, và lánh khỏi điều ác; lại người bền đỗ trong sự hoàn toàn mình, mặc dầu ngươi có giục ta phá hủy người vô cớ. <sup>9</sup> Vợ người nói với người rằng: Uả? Ông hãy còn bền đỗ trong sự hoàn toàn mình sao? ...Hãy phỉ báng Đức Chúa Trời, và chết đi!

**Gióp 27:5** Khi tôi đoán xét, không thể nào cho các bạn là phải! Cho đến kỳ chết, tôi chẳng hề thôi quả quyết rằng tôi trọn vẹn.

**Gióp 31:6** Nguyên Đức Chúa Trời cân tôi trên cân thăng bằng, thì Ngài sẽ nhìn biết sự thanh liêm của tôi.

**Gióp 42:5-6** Trước lỗi tai tôi có nghe đồn về Chúa, nhưng bây giờ, mắt tôi đã thấy Ngài: <sup>6</sup> Vì vậy, tôi lấy làm gớm ghê tôi, và ăn năn trong tro bụi.

**I. Kinh Thánh gồm sáu mươi sáu sách chỉ vì một điều—Đức Chúa Trời trong Christ là Linh ban phát chính Ngài vào chúng ta để làm sự sống, bản chất và mọi sự của chúng ta hầu chúng ta có thể sống Christ và biểu lộ Christ—Êph. 3:16-17a; Phil. 1:21a:**

**Êph. 3:16-17** để Ngài, theo sự phong phú của vinh hiển Ngài, ban cho anh em được mạnh mẽ vào trong người bề trong bằng quyền năng qua Linh Ngài, <sup>17</sup> để Christ có thể lập nhà Ngài trong lòng anh em qua đức tin, để anh em, khi được chiêm rỗi và lập nền trong tình yêu.

**Phil. 1:21** Vì đối với tôi, sống là Christ, chết là lợi.

A. Điều này nên là nguyên tắc chi phối đời sống chúng ta—Gi. 6:57.

**Gi. 6:57** Như Cha hằng sống đã sai phái Ta và Ta sống bởi Cha thì cũng thế, người nào ăn Ta sẽ sống bởi Ta vậy.

B. Trong đường lối thực tiễn, điều này nên là cây sự sống ngày nay để chúng ta vui hưởng—Khải. 22:14.

**Khải. 22:14** Phước hạnh cho người giặt áo mình để được quyền *dự phần* cây sự sống và vào trong thành bởi các cổng.

**II. Gióp là một thiện nhân, biểu lộ chính mình trong sự hoàn hảo, ngay thẳng và chính trực của ông—Gióp 27:5; 31:6; 32:1:**

**Gióp 27:5** Khi tôi đoán xét, không thể nào cho các bạn là phải! Cho đến kỳ chết, tôi chẳng hề thôi quả quyết rằng tôi trọn vẹn.

**Gióp 31:6** Nguyên Đức Chúa Trời cân tôi trên cân thăng bằng, thì Ngài sẽ nhìn biết sự thanh liêm của tôi.

**Gióp 32:1** Bây giờ, ba người ấy thôi đáp lời với Gióp, vì người tự thấy mình là công bình.

A. Hoàn hảo liên quan đến người bề trong, còn ngay thẳng liên quan đến người bề ngoài—1:1.

**Gióp 1:1** Tại trong xứ Út-xơ có một người tên là Gióp; người ấy vốn trọn vẹn và ngay thẳng, kính sợ Đức Chúa Trời và lánh khỏi điều ác.

B. Gióp là một người chính trực; chính trực là tổng hợp của cả sự hoàn hảo lẫn ngay thẳng—2:3, 9; 27:5; 31:6:

**Gióp 2:3, 9** Đức Giê-hô-va lại phán hỏi Sa-tan rằng: Ngươi có nhìn thấy Gióp, tôi tớ của ta chăng? Trên đất chẳng có ai giống như người, vốn trọn vẹn và ngay thẳng, kính sợ Đức Chúa Trời, và lánh khỏi điều ác; lại người bền đỗ trong sự hoàn toàn mình, mặc dầu ngươi có giục ta phá hủy người vô cớ. <sup>9</sup> Vợ người nói với người rằng: Uả? Ông hãy còn bền đỗ trong sự hoàn toàn mình sao? ...Hãy phỉ báng Đức Chúa Trời, và chết đi!

**Gióp 27:5** Khi tôi đoán xét, không thể nào cho các bạn là phải! Cho đến kỳ chết, tôi chẳng hề thôi quả quyết rằng tôi trọn vẹn.

**Gióp 31:6** Nguyên Đức Chúa Trời cân tôi trên cân thăng bằng, thì Ngài sẽ nhìn biết sự thanh liêm của tôi.

1. Đối với Gióp, chính trực là sự biểu lộ toàn bộ những gì ông là.

2. Về tính cách, Gióp hoàn hảo và ngay thẳng; còn về đạo đức, ông có tiêu chuẩn cao về sự chính trực.
- C. Gióp kính sợ Đức Chúa Trời về mặt tích cực và xoay bỏ điều ác về mặt tiêu cực—1:1:
- Gióp 1:1** Tại trong xứ Út-xơ có một người tên là Gióp; người ấy vốn trọn vẹn và ngay thẳng, kính sợ Đức Chúa Trời và lánh khỏi điều ác.
1. Đức Chúa Trời không tạo nên con người chỉ để kính sợ Ngài và không làm điều gì sai; thay vào đó, Đức Chúa Trời tạo nên con người trong hình ảnh Ngài và theo hình dạng Ngài để con người có thể biểu lộ Đức Chúa Trời—Sáng. 1:26.  
**Sáng. 1:26** Và Đức Chúa Trời phán: “Chúng ta hãy làm nên con người trong hình ảnh của Chúng ta, theo hình dạng của Chúng ta; và hãy để họ thống trị trên cá biển, trên chim trời, trên gia súc, trên cả đất và trên mọi loài bò trườn bò trườn trên đất.”
  2. Biểu lộ Đức Chúa Trời thì cao hơn kính sợ Đức Chúa Trời và xoay bỏ điều ác.
  3. Những gì Gióp đã đạt được trong sự hoàn hảo, ngay thẳng và chính trực của ông hoàn toàn là hư không; những điều ấy không làm trọn mục đích của Đức Chúa Trời cũng không làm thỏa mãn khát vọng của Ngài, vì thế Ngài đã quan tâm đến Gióp cách đầy yêu thương—Gióp 1:6-8; 2:1-3.  
**Gióp 1:6-8** Và, một ngày kia các con trai của Đức Chúa Trời đến ra mắt Đức Giê-hô-va, và Sa-tan cũng đến trong vòng chúng. <sup>7</sup> Đức Giê-hô-va phán hỏi Sa-tan rằng: Ngươi ở đâu đến? Sa-tan thưa với Đức Giê-hô-va rằng: Tôi trải qua đây đó trên đất và dạo chơi tại nơi nó. <sup>8</sup> Đức Giê-hô-va lại hỏi Sa-tan rằng: Ngươi có nhìn thấy Gióp, tôi tớ của ta chăng; nơi thế gian chẳng có người nào giống như nó, vốn trọn vẹn và ngay thẳng, kính sợ Đức Chúa Trời, và lánh khỏi điều ác?  
**Gióp 2:1-3** Xảy ra một ngày kia, các con trai của Đức Chúa Trời đến ra mắt Đức Giê-hô-va, Sa-tan cũng có đến trong vòng chúng đặng ra mắt Đức Giê-hô-va. <sup>2</sup> Đức Giê-hô-va bèn phán hỏi Sa-tan rằng: Ngươi ở đâu đến? Sa-tan thưa cùng Đức Giê-hô-va rằng: Tôi trải qua đây đó trên đất và dạo chơi tại nơi nó. <sup>3</sup> Đức Giê-hô-va lại phán hỏi Sa-tan rằng: Ngươi có nhìn thấy Gióp, tôi tớ của ta chăng? Trên đất chẳng có ai giống như người, vốn trọn vẹn và ngay thẳng, kính sợ Đức Chúa Trời, và lánh khỏi điều ác; lại người bèn đỗ trong sự hoàn toàn mình, mặc dầu ngươi có giục ta phá hủy người vô cớ.
- D. Chỉ Đức Chúa Trời mới biết Gióp có một nhu cầu—ông không có Đức Chúa Trời bên trong mình; vì vậy, Đức Chúa Trời muốn Gióp đạt được Ngài để biểu lộ Ngài hầu làm trọn mục đích của Ngài—42:5-6.  
**Gióp 42:5-6** Trước lỗi tai tôi có nghe đồn về Chúa, Nhưng bây giờ, mắt tôi đã thấy Ngài: <sup>6</sup> Vì vậy, tôi lấy làm gớm ghê tôi, Và ăn năn trong tro bụi.

### III. Ý định của Đức Chúa Trời là Gióp trở thành một Thần-nhân, biểu lộ Đức Chúa Trời trong các thuộc tính của Ngài—22:24-25; 38:1-3:

- Gióp 22:24-25** Ném bừa vật mình vào bụi đất, Và quăng vàng Ô-phia giữa các hòn đá của khe, <sup>25</sup> Thì Đáng Toàn năng sẽ là bừa vật của ông, Ngài sẽ là bạc quý cho ông.
- Gióp 38:1-3** Bây giờ, từ giữa cơn gió trốt, Đức Chúa Trời đáp cùng Gióp rằng: <sup>2</sup> Kẻ này là ai dám dùng các lời không tri thức, Mà làm cho mờ ám các mưu định ta? <sup>3</sup> Khá thất lung người như kẻ đồng sĩ; Ta sẽ hỏi người, người sẽ chỉ dạy cho ta!
- A. Đức Chúa Trời dẫn Gióp vào một lĩnh vực khác, lĩnh vực của Đức Chúa Trời, để Gióp có thể đạt được Đức Chúa Trời thay vì những thành tựu trong sự hoàn hảo, công chính và chính trực của ông—42:5-6.  
**Gióp 42:5-6** Trước lỗi tai tôi có nghe đồn về Chúa, Nhưng bây giờ, mắt tôi đã thấy Ngài: <sup>6</sup> Vì vậy, tôi lấy làm gớm ghê tôi, Và ăn năn trong tro bụi.
  - B. Ý định của Đức Chúa Trời đối với Gióp là thiêu hủy ông và tước bỏ khỏi ông những thành tựu, những thành quả theo tiêu chuẩn đạo đức cao nhất trong sự hoàn hảo và ngay thẳng—31:6.  
**Gióp 31:6** Nguyện Đức Chúa Trời cân tôi trên cân thăng bằng, Thì Ngài sẽ nhìn biết sự thanh liêm của tôi.
  - C. Ý định của Đức Chúa Trời là phá đổ Gióp thiên nhiên trong sự hoàn hảo và ngay thẳng của ông để Ngài có thể xây dựng một Gióp được đổi mới trong bản chất và các thuộc tính của Đức Chúa Trời—1:6-8; 2:3-6.  
**Gióp 1:6-8** Và, một ngày kia các con trai của Đức Chúa Trời đến ra mắt Đức Giê-hô-va, và Sa-tan cũng đến trong vòng chúng. <sup>7</sup> Đức Giê-hô-va phán hỏi Sa-tan rằng: Ngươi ở đâu đến? Sa-tan thưa với Đức Giê-hô-va rằng: Tôi trải qua đây đó trên đất và dạo chơi tại nơi nó. <sup>8</sup> Đức Giê-hô-va lại hỏi Sa-tan rằng: Ngươi

có nhìn thấy Gióp, tôi tớ của ta chẳng; nơi thế gian chẳng có người nào giống như nó, vốn trọn vẹn và ngay thẳng, kính sợ Đức Chúa Trời, và lánh khỏi điều ác?

**Gióp 2:3-6** Đức Giê-hô-va lại phán hỏi Sa-tan rằng: Người có nhìn thấy Gióp, tôi tớ của ta chẳng? Trên đất chẳng có ai giống như người, vốn trọn vẹn và ngay thẳng, kính sợ Đức Chúa Trời, và lánh khỏi điều ác; lại người bền đỗ trong sự hoàn toàn mình, mặc dầu người có giục ta phá hủy người vô cớ. <sup>4</sup> Sa-tan thưa lại với Đức Giê-hô-va rằng: Lấy da đền da, phàm vật chi một người có, tất sẽ trao thế cho mạng sống mình. <sup>5</sup> Nhưng bây giờ xin Chúa hãy giơ tay ra, đụng đến hại xương thịt người ắt là người sẽ phi báng Chúa trước mặt. <sup>6</sup> Đức Giê-hô-va phán với Sa-tan rằng: Kia, người ở trong tay người; nhưng chỉ hãy giữ mạng sống người.

- D. Ý định của Đức Chúa Trời là làm cho Gióp trở thành người của Đức Chúa Trời, được đổ đầy Christ, tức hiện thân của Đức Chúa Trời, để ông trở nên sự đầy đủ của Đức Chúa Trời hầu biểu lộ Đức Chúa Trời trong Christ—1 Ti. 6:11; 2 Ti. 3:17.

**1 Ti. 6:11** Nhưng hỡi con, là người của Đức Chúa Trời, hãy trốn khỏi những điều này và theo đuổi sự công chính, kính hiền, đức tin, tình yêu, nhẫn nại, nhu mì.

**2 Ti. 2:17** và lời nói của họ sẽ lây lan như chứng hoại tử, trong số đó có Hi-mê-nê và Phi-lét.

- E. Sự tước bỏ và thiêu hủy của Đức Chúa Trời đã được thực hiện trên Gióp nhằm phá đổ ông, khiến cho Đức Chúa Trời có được nền tảng và con đường để tái xây dựng ông bằng chính Đức Chúa Trời hầu cho ông có thể trở thành một Thần-nhân, giống Đức Chúa Trời trong sự sống và bản chất nhưng không trong Thần cách của Ngài, để biểu lộ Đức Chúa Trời—Êph. 3:16-21.

**Êph. 3:16-21** để Ngài, theo sự phong phú của vinh hiển Ngài, ban cho anh em được mạnh mẽ vào trong người bề trong bằng quyền năng qua Linh Ngài, <sup>17</sup> để Christ có thể lập nhà Ngài trong lòng anh em qua đức tin, để anh em, khi được chiêm rỗi và lập nền trong tình yêu <sup>18</sup> thì có thể đầy sức mạnh mà cùng với tất cả thánh đồ lĩnh hội chiều rộng, chiều dài, chiều cao, chiều sâu ấy là gì <sup>19</sup> và biết được tình yêu của Christ, vốn vượt tầm tri thức, để anh em có thể được đổ đầy dẫn đến mọi sự đầy đủ của Đức Chúa Trời. <sup>20</sup> Nhưng đối với Đấng có thể làm dư dật bội phần, vượt trên mọi điều chúng ta cầu xin hoặc suy tưởng, theo quyền năng vận hành trong chúng ta, <sup>21</sup> nguyện vinh hiển quy về Ngài trong Hội thánh và trong Christ Jesus cho đến mọi thế hệ mãi mãi vô cùng. A-men.

#### **IV. Trong Christ, Đức Chúa Trời đã được cấu tạo vào trong con người, con người đã được cấu tạo vào trong Đức Chúa Trời, và Đức Chúa Trời cùng con người được hòa quyền với nhau để trở nên một thực thể gọi là Thần-nhân—Mat. 1:21, 23; Lu. 1:35; Tít 2:13; 1 Ti. 2:5:**

**Mat. 1:21, 23** Chị ấy sẽ sinh một con trai, anh hãy gọi danh Ngài là Jesus, vì chính Ngài sẽ cứu dân Ngài khỏi các tội phạm của họ. <sup>23</sup> Kia, trinh nữ kia sẽ có thai và sinh ra một con trai; người ta sẽ gọi danh Ngài là Em-ma-nu-ên (dịch là Đức Chúa Trời ở với chúng ta).

**Lu. 1:35** Thiên sứ trả lời cô rằng: “Thánh Linh sẽ đến trên cô, quyền năng của Đấng Chí cao sẽ phủ bóng trên cô; cho nên, điều thánh được sinh ra sẽ gọi là Con Đức Chúa Trời.

**Tít 2:13** trông đợi hi vọng phước hạnh, tức là sự hiện ra của vinh hiển Đức Chúa Trời vĩ đại và Đấng cứu rỗi của chúng ta, là Jesus Christ.

**1 Ti. 2:5** Vì chỉ có một Đức Chúa Trời và một Đấng trung bảo giữa Đức Chúa Trời và con người, ấy là con người Christ Jesus.

- A. Nhiều Thần-nhân, tức nhiều con của Đức Chúa Trời, là sự gia tăng, sự tái sản sinh, sự sao chép và sự tiếp nối của Christ là Thần-nhân đầu tiên—Gi. 12:24; Hê. 2:10; La. 8:29.

**Gi. 12:24** Thật vậy, thật vậy, Ta nói với các anh, nếu hạt lúa mì không rơi vào trong đất và chết thì cứ chỉ một mình, nhưng nếu chết đi thì kết nhiều trái.

**Hê. 2:10** Đức Chúa Trời, Đấng mà mọi sự đều vì Ngài và mọi sự đều qua Ngài, vì *muốn* dẫn nhiều con vào vinh hiển nên đã làm cho Tác giả của sự cứu rỗi họ được hoàn hảo qua các nỗi khổ; điều ấy là thích hợp với Ngài.

**La. 8:29** Vì những người Ngài đã biết trước thì Ngài cũng đã tiên định để được đồng hóa theo hình ảnh của Con Ngài, hầu cho Con Ngài là Con trưởng giữa nhiều anh em.

- B. Thần-nhân là người dự phần sự sống và bản chất của Đức Chúa Trời, nhờ đó trở nên một với Đức Chúa Trời trong sự sống và bản chất của Ngài và bởi đó biểu lộ Ngài—Gi. 3:15; 2 Phi. 1:4; 1 Cô. 6:17.

**Gi. 3:15** hầu cho hễ ai tin vào Ngài thì có sự sống đời đời.

**2 Phi. 1:4** qua đó, Ngài đã ban cho chúng ta các lời hứa quý báu, vĩ đại vượt trội, hầu cho qua những điều này mà anh em có thể trở nên người dự phần bản chất thần thượng, sau khi đã thoát khỏi sự hư hoại trong thế giới do dục vọng *mà ra*.

**1 Cô. 6:17** Nhưng ai kết hiệp với Chúa thì *nên* một linh.

- C. Thần-nhân được sinh bởi Đức Chúa Trời để làm con Đức Chúa Trời, có sự sống và bản chất của Đức Chúa Trời—Gi. 1:12-13; 3:6:

**Gi. 1:12-13** Nhưng hễ ai tiếp nhận Ngài thì Ngài ban cho uy quyền để trở nên con cái Đức Chúa Trời, tức là cho những người tin vào danh Ngài; <sup>13</sup> những người ấy được sinh không bởi huyết, cũng không bởi ý muốn của xác thịt, cũng không bởi ý muốn của con người, nhưng bởi Đức Chúa Trời.

**Gi. 3:6** Điều được sinh bởi xác thịt là xác thịt, điều được sinh bởi Linh là linh.

1. Thần-nhân có hai sự sống, phàm nhân và thần thượng, cùng hai bản chất, nhân tính và thần tính.

2. Thần-nhân là một con người—sự sống—1 Gi. 5:11-13; La. 8:2, 6, 10-11.

**1 Gi. 5:11-13** Và đây là lời chứng: Đức Chúa Trời đã ban cho chúng ta sự sống đời đời, và sự sống này ở trong Con Ngài. <sup>12</sup> Ai có Con Ngài thì có sự sống; ai không có Con Đức Chúa Trời thì không có sự sống. <sup>13</sup> Tôi đã viết những điều này cho anh em để anh em biết mình có sự sống đời đời, cho anh em là người tin vào danh của Con Đức Chúa Trời.

**La. 8:2, 6, 10-11** Vì luật của Linh sự sống đã giải thoát tôi trong Christ Jesus khỏi luật của tội và của sự chết. <sup>6</sup> Vì tâm trí đặt vào xác thịt là sự chết, nhưng tâm trí đặt vào linh là sự sống và bình an.

<sup>10</sup> Nhưng nếu Christ ở trong anh em thì dù thân thể chết do tội, song linh là sự sống do sự công chính.

<sup>11</sup> Và nếu Linh của Đấng đã khiến Jesus sống dậy từ kẻ chết cư ngụ trong anh em thì Đấng đã khiến Christ sống dậy từ kẻ chết cũng sẽ ban sự sống cho thân thể phải chết của anh em qua Linh Ngài là Đấng cư ngụ trong anh em.

3. Thần-nhân là một con người—vàng—Xuất. 25:11; 1 Phi. 1:7; Khải. 3:18; 21:18b.

**Xuất. 25:11** Con phải bọc hòm bằng vàng ròng; con phải bọc cả bên trong lẫn bên ngoài; trên hòm, con phải làm một đường viền bằng vàng xung quanh.

**1 Phi. 1:7** hầu cho việc chứng minh đức tin anh em, vốn quý báu hơn nhiều so với vàng hư mất dù đã được thử lửa, được thấy là đạt đến sự ngợi khen, vinh hiển và tôn trọng khi Jesus Christ hiển lộ.

**Khải. 3:18** vì vậy, Ta khuyên con mua nơi Ta vàng được tinh luyện bởi lửa để con được giàu có, *mua* áo trắng mặc vào để nổi xấu hổ về sự lỏa lồ của con khỏi lộ ra, và *mua* thuốc mắt để xức mắt con hầu cho con thấy được.

**Khải. 21:18** Tường thành được xây bằng bích ngọc; thành bằng vàng ròng, như thủy tinh trong vắt.

- D. Thần-nhân được cấu tạo Đức Chúa Trời, có Đức Chúa Trời là sự sống, sự cung ứng sự sống và mọi sự của mình; do đó, Thần-nhân là người nhưng cũng là Đức Chúa Trời, và là Đức Chúa Trời nhưng cũng là người—Êph. 3:16-17a.

**Êph. 3:16-17** để Ngài, theo sự phong phú của vinh hiển Ngài, ban cho anh em được mạnh mẽ vào trong người bề trong bằng quyền năng qua Linh Ngài, <sup>17</sup> để Christ có thể lập nhà Ngài trong lòng anh em qua đức tin, để anh em, khi được chiêm rỗi và lập nền trong tình yêu.

- E. Thần-nhân là một thọ tạo mới và là sự công chính của Đức Chúa Trời trong Christ—2 Cô. 5:17, 21.

**2 Cô. 5:17, 21** Vậy nên, nếu ai ở trong Christ thì người ấy là thọ tạo mới. Những điều cũ đã qua; kìa, chúng trở nên mới. <sup>21</sup> Đấng vốn không biết tội nhưng Đức Chúa Trời đã làm cho trở nên tội vì chúng ta để chúng ta có thể trở nên sự công chính của Đức Chúa Trời trong Ngài.

- F. Thần-nhân thì yêu Chúa bằng cả bản thể mình, tức là từ lòng, hồn, tâm trí và sức lực của mình—Mác 12:30.

**Mác 12:30** con hãy trọn lòng, trọn hồn, trọn tâm trí, trọn sức lực mà yêu Chúa là Đức Chúa Trời của con.

- G. Thần-nhân thì không tin cậy vào xác thịt, từ chối bản ngã, và vận dụng linh để sống Christ—Phil. 3:3; Mat. 16:24; 1 Ti. 4:7; Phil. 1:21a.

**Phil. 3:3** Vì chúng ta là người chịu cắt bị *thật*, người phụng sự bởi Linh của Đức Chúa Trời, khoe khoang trong Christ Jesus và không tin cậy xác thịt.

**Mat. 16:24** Rồi Jesus nói với các môn đồ Ngài: “Nếu ai muốn theo Ta thì hãy từ chối bản ngã, vác thập tự giá mình và theo Ta.

**1 Ti. 4:7** Nhưng hãy từ chối những chuyện hoang đường phạm tục của các bà già, và hãy luyện tập chính mình cho sự kính kiêu.

**Phil. 1:21** Vì đối với tôi, sống là Christ, chết là lợi.



H. Thần-nhân là người của Đức Chúa Trời có lời Đức Chúa Trời, hít vào hơi thở của Đức Chúa Trời—1 Ti. 6:11; 2 Ti. 3:16-17.

**1 Ti. 6:11** Nhưng hỡi con, là người của Đức Chúa Trời, hãy trốn khỏi những điều này và theo đuổi sự công chính, kính hiền, đức tin, tình yêu, nhẫn nại, nhu mì.

**2 Ti. 3:16-17** Cả Kinh văn được Đức Chúa Trời thở ra, có ích cho sự dạy dỗ, cáo trách, sửa sai, chỉ giáo trong sự công chính, <sup>17</sup> để người của Đức Chúa Trời được trọn vẹn, được trang bị đầy đủ cho mọi việc tốt.

I. Thần-nhân nhận thức rằng mình không phải là một cá nhân độc lập mà là một phần của Thần-nhân tập thể, tức Thân thể Đấng Christ, một người mới—1 Cô. 12:12-13; Êph. 4:16; Cól. 3:10-11.

**1 Cô. 12:12-13** Vì như thân thể là một mà có nhiều chi thể, và tất cả các chi thể của thân tuy nhiều nhưng chỉ là một thân, thì Đấng Christ cũng như vậy. <sup>13</sup> Vì cũng trong một Linh mà tất cả chúng ta đã được báp-têm vào trong một Thân thể, dù là người Do Thái hay Hi Lạp, dù là nô lệ hay người tự do, và tất cả đã được cho uống một Linh.

**Êph. 4:16** ra từ Ngài, cả Thân thể được kết hiệp với nhau và được đan kết với nhau qua từng khớp nối của sự cung ứng phong phú và *qua* sự vận hành trong mức lượng của mỗi một phần, làm cho Thân thể lớn lên dẫn đến việc tự xây dựng trong tình yêu.

**Cól. 3:10-11** và đã mặc lấy người mới, là người đang được đổi mới dẫn đến sự thông biết theo hình ảnh của Đấng tạo nên người ấy, <sup>11</sup> nơi không thể có người Hi Lạp và người Do Thái, người cắt bì và người không cắt bì, người man rợ, người Sy-the, nô lệ, người tự do, nhưng Christ là tất cả và trong tất cả.